

***Fá*-magyarázat a houstoni *Fá*-konferencia közben**

***Li Hongzhi*, 1996. október 12-én Houstonban**

Szívélyesen szeretném megköszönni a városi kormánzatnak és Houston lakosainak a velem szemben tanúsított megbecsülést. Azt is remélem, hogy jó sok *Fá*lun Gong-tanítvány utánoz engem, és megköszöni nekik a *Dáfá* iránt tanúsított támogatást és örömet¹. Hadd viszonzzuk a megbecsülést tapssal, rendben? A hű barátságot², valamint az irányunkban tanúsított megbecsülést Houston város részéről magammal fogom vinni az összes *Fá*lun *Dáfá*-tanítvány számára, valamint a kínaiak számára is.

A szívemben mindig az USA *Fá*lun *Dáfá*-tanítványainál voltam, bezárólag a fehér, a fekete és a sárga fajjal, valamint más nemzetiségek tanítványaival. Az, hogy ti megkaptátok a *Fát*, azt jelenti, hogy a sorskapcsolat elért benneteket, ezért már régóta terveztem, hogy megnézzem, hogyan művelitek hát így magatokat?

Sokan még sohasem láttak engem, azonban már nagyon sokan olvasták a könyvet, ismerik is ezt a *Fát*, azonban mindig van egy olyan érzésük, mintha hiányozna valami, ha még nem láttak engem szemtől szembe, és így mintha már jobban éreznék magukat, miután láttak engem. Én azonban már a rövid írásokban – amiket ti *jingwen*eknek neveztek – megmondtam nektek, hogy ugyanúgy művelheti magát az ember, ha még nem is látott engem, mindent megkaphat, amit meg kellene kapnia, semmi sem fog hiányozni, mert a valódi művelésnél nincs szó a formáról, tehát arról sem, hogy látta-e valaha a Mestert, vagy sem. Ti mindannyian tudjátok, hogy Sákjamuni már több mint 2000 éve nincs többé a világon, és mégis az emberek egyre tovább művelték magukat azután is. Még akkor is a beteljesüléshez tudták művelni magukat, ha sohasem látták szemtől szembe Sákjamunit, az ok abban rejlik, hogy léteztek szentírások az embervilágban, a *fasheneivel*³ váltott meg embereket.

Ha már ilyen nagy *Fát* terjeszték – talán már megértették a könyvből, hogy a történelemben még senki sem létezett, aki ilyen nagy dolgot csinált volna, tehát olyan alapelveket magyarázott volna el az embereknek, amelyek valóban, teljesen és rendszerezetten mutatják fel a mennybe vezető utat. Korábban ezt nem engedték meg, a korábbi emberi társadalomban teljesen lehetetlen volt, hogy az embereknek ilyesmit hagyjanak hátra.

Természetesen sok ember olvasta Sákjamuni szentírásait, valójában csak az őutána következő emberek foglalták össze azokat, azok nem teljesek, csak néhány elvet magyaráztak el, az őutána következő embereknek az összefoglalásnál a hagyományokra és az emlékekre kellett hagyatkozniuk, ezért nagyon is hiányosak. Miért történt ez így? Mert az istenségek csak így engedték meg, hogy abban a történelmi korszakban hátrahagyjanak valamit az embereknek. Akkoriban Sákjamuni valóban nagyon sok dologról beszélt, de mivel akkoriban Indiában még nem létezett írás, az elhangzottakat nem tudták azonnal rögzíteni. És így történt aztán, hogy Sákjamuni szavait csupán 500 évvel azután foglalták szentírásokba össze, miután elhagyta a világot. Természetesen az aztán úgy volt, hogy az idő, a hely, a helyzet, az akkori emberek környezete, mindez megváltozott akkor, tehát lehetetlen volt, hogy minden eredeti dolgot újra megtaláljanak. Még ha ez így is van, úgy a szentséges buddhista írások a magukat valóban művelő emberekkel fel tudtak ismertetni ezekből Buddha-elveket, az óriási Buddha-elvek szemszögéből nézve ezek azonban nem teljesek, ezek még kevésbé a világegyetem alapvető, szisztematikus *Fája*. És mégis Sákjamuni egy buddha, ezért az őáltalá magyarázott szavak buddha-természetet hordoznak magukban, ezekben meg is mutatkoznak annak a szintnek a buddhista elvei. Jézusnál és Lao-cénél ugyanúgy néz ki a dolog, tőlük sem maradtak fenn feljegyzések a *Fá* magyarázatairól az akkori időből. Minden korszak nagy szerzeteseinél, akik sikeresen művelték magukat, ugyanígy van.

Én gyakorta mondom egy mondatot, éspedig, hogy olyasmit tettem, amit előttem még senki sem tett meg. A tanítványok között is egy ilyen mondás jár körbe, éspedig azt mondják, hogy a Tanár egy olyan létrát hagyott hátra az embereknek, amivel a mennybe lehet jutni. Az istenségek is ezt mondják, minden istenség azt mondja: „Te egy olyan létrát hagyta hátra az embereknek, amivel felmehetnek a mennybe.” Amit Sákjamuni, Jézus és Lao-ce hátrahagyott, az nagyon kevés vagy nem teljes, az ok erre abban rejlik, hogy korábban nem engedtek meg ilyesmit tenni.

A *Fá*, amelyet elmagyarázok, rendkívül nagy, ameddig ti ennek a *Fának* megfelelően művelitek magatokat, eljuthattok a beteljesüléshez; ez olyasmi, amire a múltban az összes élőlény még csak gondolni sem mert volna; a mennyei titkok, amelyeket ebben megemlítek, nagyon számosak és nagyon nagyok. Ha viszont te nem műveled magad, és aztán átlapozod a könyvet, akkor fel fogod fedezni, hogy ez egy olyan könyv, amelyik megmondja az embereknek, hogyan lehetnek jó emberek, elveket mond ki, ez egy ilyen könyv volna. Ha viszont művelni szeretnéd magad, és aztán másodszor is elolvasod, természetesen nem is szabad szántszándékkal kutatnod a jelentést mindegyik írásjegyben, tehát ha egyszerűen még egyszer szívvel és lélekkel átolvasod, akkor a második alkalom után világos lesz számodra, hogy ez nem egy normál könyv, a benyomásaid és az, ami tartalmilag feltűnt neked az első alkalommal, már megváltozott. Ha aztán harmadszor is elolvastad, akkor fel fogod fedezni, hogy a tartalom már újra megváltozott, megint csak más, mint az előző alkalmaknál. Ha így tudod tovább olvasni, és aztán harmadszorra is teljesen végigolvastad, akkor már lehet, hogy többé nem tudod letenni a kezedből a könyvet, egész életeden át el fog kísérni téged. Miért történik ez így? Az emberi felszín szempontjából nézve két ok létezik, az egyik az, hogy az emberek mind szomjaznak a tudásra és az igazságra, a másik ok az, hogy az emberek mind rendelkeznek buddha-természettel. Amiket a könyvben elmagyarázok, azok a buddha-elvek, összekapcsolódnak a saját buddha-természeteddel, és mihelyt olvasol, úgy érzed, hogy megszólítanak téged, az igaz *Fá*-elvek el fognak bűvölni téged, az az érzésed lesz, hogy ez az, amit akartál.

Ehhez jön még, hogy a művelés számára kell léteznie egy folyamatnak, a kezdeti művelésben csak azokat az elveket érthetitek meg, hogyan kellene jó embernek lenni. Valójában ez a könyv különböző látókörök, különböző szintek elveit tartalmazza. Hasonlít a három világgörre a maga 33 mennyével, amiről a buddhizmusban beszélnek, a három világgörön belül különböző szintek léteznek; ha te egy bizonyos szintre szeretnéd művelni magad, akkor neked ismerned kell azon szint mennyének az elveit, csupán akkor tudod odáig művelni magad, csupán ha elérted azt a mércét, akkor emelkedhetsz meg. Ha szeretnéd kiművelni magad a három világgörből, akkor világossá kell tenni neked a három világgörön kívüli elveket, csupán akkor tudod ott felfelé művelni magad. Ez a *Fá* rendelkezik azokkal a tényezőkkel, amelyek a különböző magas szinteken való műveléshez vezethetnek téged, különben ez olyan lenne, mint annál a példánál, amikor elmagyaráztam, hogy ha általános iskolás könyvekkel mennél az egyetemre, még mindig általános iskolás lennél, mert nem uralnád az egyetem tudását, azok nem vezethetnének az egyetemen való tanulmányaidban, ilyen az elv. Ámde bár a könyvben sok mennyei titkot árulok el, egy magát nem művelő ember semmit sem fog látni a felszínen. Ha műveled magad, tehát ha szívvel és lélekkel olvasod a könyvet, akkor fogod csupán felfedezni, hogy a tartalma óriási nagy, milyen nagy akkor tulajdonképpen? Amilyen magasra művelheted magad, olyan magasra tud vezetni téged.

Én mondom nektek, azok az emberek, akik megkaphatják a *Fálun Dáfát*, mindannyian különleges származással rendelkeznek, nekik sorskapcsolatuk van, sőt némelyek olyan élőlények lehetnek, akik nagyon magas szintekről jöttek. Azok az emberek, akiket a világon láttok, mind egyformáknak tűnnek, mert a felszín szempontjából nézve te nem láthatod, hogy kik ők, de én újra és újra mondtam, ha egy ilyen nagy *Fát* terjesztek, akkor azt nem is lehet tetszőlegesen odaadni az embereknek tanulásra, ezért nagyon könnyen meglehet, hogy ha te hallottál erről, akkor sorskapcsolattal rendelkezel, ez a sorskapcsolaton keresztül történt így. Ennélfogva egyetlen kimondott szót sem mondtam egyszerűen csak úgy, ez is még be fog igazolódni a jövőben. Természetesen, ha egy ilyen nagy *Fát* terjesztek, akkor felelősnek is kell lennem vele szemben. Ha nem lehetne embereket megváltani vele, akkor ez a mennyei titkok tetszőleges elárulását jelentené, a mennyei *Fá* szabotálása lenne, ami egyáltalán nem megy, és senki sem merne ilyesmit tenni.

Tudjátok, ha korábban valaki tetszőlegesen mennyei titkokat árult volna el, akkor mennyei büntetések érték volna. Miért kell tartaniuk a szájukat a művelődő embereknek és egy szót sem szólaniuk? Először is az emberek túl ragaszkodóak, másodszor nem-művelődő emberként nem szabad megtudniuk az igaz körülményeket. Ha egy művelőnek mennyei elvek váltak világossá, akkor mindegyik tőle származó szó mennyei titok, ha ő aztán tetszőlegesen elmagyarázná a hétköznapi embereknek, akkor ez a mennyei titkok elárulása lenne, ő saját maga akkor leesne. De miért tehetem meg én ezt ma? Azonkívül olyan sok ember műveli felfelé magát, és jut majd el a beteljesüléshez a jövőben. Az ok egészen egyszerűen abban rejlik, hogy én mindnyájukkal szemben viselhetem a felelősséget, azonkívül ennek a dolognak a megtevésénél elsősorban arra gondoltam, hogy felelősséget viseljek az emberekkel, az emberi társadalommal, különböző szintek élőlényeivel és a

világegyetemmel szemben, csupán ezzel az alappal válthatom valóra jól. A *Fá* különböző szintek dolgait tartalmazza, azok a szintek, amelyekről a művelők jönnek, viszonylag magasak, ezért úgy van, hogy jelenleg már léteznek olyan tanítványok, akik nagyon magas szintekre művelték magukat, ők ezt a *Fát* vették útmutatásként.

Nos, milyen magas ez a *Fá*? Korábban nem volt megengedett itt az embereknél, hogy azok, akik *Fát* terjesztettek, a buddha szintje fölött magyarázzák el, a cél az volt, hogy ne tudassák az emberekkel, hogy még magasabb szinteken léteznek-e további buddhák vagy istenségek. Az egésznek van egy oka is: Az emberek mindig az emberek tudásával képzelnek el istenségeket és buddhákat, ez nem tiszteletteljes az istenségekkel és buddhákkal szemben; ha az emberek aztán még magasabb buddhákról tudtak volna, akkor, ha tetszőlegesen megemlégették volna a nevüket, ezzel buddhákat sértettek volna meg, azonkívül a modern emberek minden szándék nélkül is beszennyezik a buddhákat. Az ősi időkben az emberek valóban tiszteletteljesek voltak az istenségekkel és a buddhákkal szemben, a mostani emberek azonban, még ha a hitben is élnek, úgy ez nem jön a szívük legmélyéből. Némelyek igazán hívőknek tartják saját magukat, ők úgy egyszerűen megemlékik a Buddha nevét, valójában már gyalázzák Buddhát. Amikor a korábbi emberek megemlégették a Buddha fogalmat, akkor az emberek mélységesen tiszteletteljesek voltak ebben a helyzetben, és mindannyian érezték, hogy a helyzet nagyon szentséges volt. A mostani embereknél ez már nincs így, még az éttermek étlapjain is olyan dolgok olvashatók már, mint „A buddha átugrik a falon”, már egészen hanyagul beszélnek erről.

Ámde gondolatok egyszer utána, egy buddha összehasonlíthatatlanul szentséges az emberekhez képest; egy hétköznapi ember gondolkodási logikája, a hétköznapi emberek gondolkodásának a szerkezete, valamint a kimondott szavak kifejezési módja nem létezik a buddha látókörén, ezért az mindig tiszteletlen, mindegy, hogy milyen érülettel lépnek fel az emberek a buddhákkal szemben. De mivel a buddhák irgalmasak az emberekkel szemben – mert tudják, hogy az emberek a ködben találhatók, hogy az elvek ugyancsak fordítottak –, nem akadnak fenn a hétköznapi emberek hibáin, hiszen az emberek megváltásáról van szó, emiatt az embereknek is szabad tudniuk, hogy léteznek buddhák. Ha viszont az emberek még magasabb buddhákról, még magasabb istenségekről tudnának, akkor egyszerűen karmikusan eladósodhatnának náluk, könnyen előfordulhatna, hogy tiszteletlenek lennének velük szemben, és pontosan ebből az okból kifolyólag semmit sem tudatnak erről az emberekkel, nem hagyják az embereket, hogy még magasabb szintek buddháiról tudjanak. Ha tathágata-buddhák szemlélik az embereket, akkor hétköznapi emberekként ők olyan kicsik, hogy az már siralmas, olyan kicsik, mint a finom homok. Ha viszont akkor olyan istenségek, akik még magasabbak és magasabbak, hátravetnek egy pillantást, akkor számukra a buddhák is olyanok, mint a hétköznapi emberek, ők egyszerűen úgy magasak. Micsodák akkor az emberek az ő szemükben? Egyáltalán semmik már. Gondolatok egyszer utána, az emberiség mindig úgy gondolja, hogy az emberi társadalomban az élet tulajdonképpen hát egészen elsőosztályú volna, úgy gondolják, hogy ők volnának a legnagyobb és legértékesebb élőlények az egész világegyetemben, valójában a hétköznapi emberek társadalmának a környezete ennek a világegyetemen a legalacsonyabb szintje, azt is lehet mondani, hogy a világegyetem élőlényeiének a legpiszkosabb helye. Egy nagyon nagy istenség szemével nézve ez a hely itt az embereknél a világegyetem szeméttelpe, ez úgymond magas szintek élőlényeiének az illemhelye. Ha akkor a legpiszkosabb ürülékben még meg is említik egy buddha nevét, akkor ez elvileg már nem tiszteletteljes, így jön tehát ez akkor, hogy az emberekkel semmit sem tudatnak a még magasabb istenségekről.

Talán nem nagyon gondolkodtatok el azon, amit éppen mondtam, azt mondtam, ha én ezt a *Fát* terjesztem, akkor az emberek ezt nem hallgathatják meg tetszőlegesen úgy, mint tudást; ha te idejöhetsz, akkor neked biztosan megvan a sorskapcsolatod, ha nem hiszitek ezt el, akkor jegyezzétek meg a szavaimat későbbre. Teljesen eltekintve attól, hogy milyen nagy is most a sorskapcsolatod, te megkaptad, akkor úgy gondolom, meg kellene becsülnöd. Természetesen ti mindannyian, akik itt ültök, meg fogjátok becsülni. Sokan nagyon messziről jöttek ide, ráadásul némelyek külföldről, Hongkongból, még Európából is jöttek némelyek, a cél természetesen a művelés; először is megvan a kívánságotok, hogy lássátok egyszer a Mestert, másodsor a *Fát* is szeretnétek hallani. Az ok éppen abban rejlik, hogy te szeretnél a jószívűség felé fordulni, művelni akarod magad. Sok ember tartja a Mester által mondott szavakat igazságnak, valójában az emberek igazsága nem hasonlítható össze a *Dáfával*, ez az alapvető dolog a világegyetemben. Ezért úgy gondolom, hogy az itt ülőknek mind meg

kellene becsülniük ezt a sorskapcsolatot, ha te már megkaptad a *Fát*, akkor műveld magad tovább, ne szalaszd el ezt az alkalmat.

E *Fá* terjesztésének a rendje és módja is teljesen más, mint az emberek összes korszakban való bármilyen megváltásánál; miért van ez így? A különbséget ti is láttátok már, az összes Buddha-*Fánál*, amit terjesztettek, a templomba menesztették az embereket, hogy műveljék magukat, én viszont nem beszélek ilyen dolgokról. Miért nem beszélek erről? Mert a buddhizmus a buddhista körön belül beszél a buddhizmusról, a taoizmus a taoista körön belül beszél a *Dao Fájáról*, a nyugati vallások sem tudnak elszakadni a vallási doktrínáiktól, én azonban ez alkalommal teljesen elhagyom a vallási kereteket, és a világegyetem alapvető *Dáfáját* magyarázom el.

Korábban azt mondták, ha egy ember művelni szeretné magát, akkor félre kell tennie a hétköznapi emberek összes anyagi előnyét, a hegyek mélyébe⁴ kell mennie vagy a templomba, teljesen el kell szigetelnie magát ettől a földi világtól, az emberi környezettől, csupán akkor érhet el egy tiszta és nyugodt művelést; a cél az volt, hogy arra kényszerítsék az embert, hogy megszabaduljon az anyagi előnyökre törekvő szívtől. Én azonban nem vezetlek benneteket egy ilyen úton. Miért? Én láttam egy tényállást: Ha egy ember a lehető leggyorsabban szeretne eljutni a beteljesüléshez, ha emberek tömegei szeretnék egyidejűleg művelni magukat, akkor ez csak a hétköznapi emberek társadalmában való műveléssel megy. Az tény, hogy az emberek csupán egy bonyolult környezetben művelhetik valóban saját magukat, azonkívül a művelés időtartamát – az ettől a bonyolult környezettől való megváltással szemben – ez jócskán lerövidíti. Azonkívül létezik még egy nagyon döntő tényező, és pedig nagyon sok művelési módszer nem az embert saját magát műveli, a mellék-összellemet műveli, ez korábban egy nagy mennyei titok volt, ezt már biztosan megtudtátok a könyvből. Ma én téged saját magadat szeretnék műveltetni, tehát más szóval a te valódi énednek szeretném adni ezt a *Fát*, innen eredt az a döntésem is, hogy nektek a hétköznapi emberek bonyolult környezetében kellene művelnetek magatokat. Ez a fajta művelés az emberi társadalom számára is előnyös, egyfelől a művelés nem befolyásolja az emberi társadalmat, és másfelől ráadásul még előnyöket is hoz az emberi társadalomnak. A művelő a társadalom egyik tagja, normális munkája van, normálisan él, és egyidejűleg ez az ember tanulhatja a *Fát*, és a beteljesülésig művelheti magát.

Én tehát a művelés egy ilyen útját kerestem ki számotokra, és ezért ez nagyon erősen különbözik a más iskolákban való műveléstől. Mert ti teljesen kitörtetek a vallások keretéből, innen ered az én nélkülözhetetlen beszédem is⁵, hogy mi nem vagyunk vallás, én egyszerűen továbbadtam ezt a *Fát* az embereknek, hagytam az embereket, hogy megkapják ezt a *Fát*, és azok, akik a végéig művelhetik magukat, el fogják érni a beteljesülést. Némelyek talán nem művelhetik magukat ebben az életben; ha viszont ő tudomást szerez ennek a *Fának* a felszínes alapelveiről, akkor jó ember lesz, és ez ugyancsak előnyös a társadalom számára, ahhoz vezethet, hogy az emberszívek a jószívűség felé forduljanak.

Most már óriási társadalmi problémák léteznek. Ti mindannyian tudjátok, hogy mindegy, mennyi jogszabály is létezhethet, úgy annak ellenére újra és újra léteznek emberek, akik bünteteket követnek el. Mihelyt problémák adódnak, új törvényeket alkotnak, akkor megint új büntettek történnek, és új törvények követik nyomon egymást. Az emberiség már túl erősen korlátozta saját magát, azonkívül ez most már olyan messzire jutott, hogy az emberiségnek döbbenet el kell viselnie mindazt, amit saját maga teremtett magának. Minél inkább bezárja magát, annál inkább a szélsőségekbe megy ezen az oldalon, egyidejűleg ez ahhoz vezet, hogy az emberek nem tudják felismerni többé a világegyetem igazságát. Valójában a társadalmi stabilitás nem a jogi szabályozások számától függ, a bizonytalanság oka – egy nemzetiségtől az emberig saját magáig – egy szón alapul: erény. Egyszerűen azon múlik, hogy az emberek *xinxingje* nincs többé rendben, a mostani emberek elveszítették az emberek keretét, csupán így juthatott ez ahhoz, hogy a társadalom ilyen mértékben a káoszba süllyed. Ha az emberek mind nagyon magas gondolati látókörön mozognának, ha mindnyájuknak magas *xinxingjük* lenne, akkor gondolatok egyszer utána, hogyan nézne ki akkor a társadalom? Hogyan nézne ki akkor az egész emberi társadalom? Ha mindannyian tudnának arról, hogy nem jó rosszat tenni, hogy ez nem jó saját magának, és nem jó másoknak, ha senki sem tenne többé rosszat, akkor úgy gondolom, még csak a rendőrségre sem lenne szükség többé, igaz? Minden ember tudatosan óvná az emberi társadalom erkölcsi mércéjét.

Tulajdonképpen az emberek dolgai jobbára nem azok, amiket tenni szeretnék, a *Fá* terjesztésével lehetővé szeretném tenni nektek, hogy megkapjátok a *Fát*, hogy a beteljesüléshez

művelhessétek magatokat, ha viszont a hétköznapi emberek társadalmában műveli magát az ember, akkor kétségtelenül fog létezni egy ilyen hatás is, ez tehát az a szerencsés mellékhatás, amelyik akkor lép fel, ha ezt a *Fát* az emberi társadalomban terjesztik. Egy művelő számára ez azt jelenti, hogy ezáltal valóban megkaphatja az ember a *Fát*. Ha te a bonyolult környezetben, a gyakorlati előnyök közepette kiemelkedhetsz, akkor nagyszerű vagy, akkor el kellene jutnod a beteljesüléshez. Milyen feltételek léteznek akkor itt ennél? Az úgy van, hogy ennek a *Fának* a művelésénél egy embernek minden anyagi dologról le kellene mondania? Az nincs úgy, már e *Fá* terjesztésének a kezdeténél figyelembe vettem, hogy ezt szélteben és hosszában terjeszteni fogják, már a történelemben is lefektették az alapot arra, hogy milyen módon terjeszteni ma a *Fát*. Tulajdonképpen a *qigong* felbukkanása egyengette nekem az utat a *Fá* terjesztésére. A szárazföldi Kínában léteztek olyan emberek, akik a *qigong* akkori helyzetét „istenségek megteremtésére való mozgalmként” nevezték meg. Tehát ha kezdetben nem létezett volna ez a környezet, akkor ma nem terjeszthettem volna a *Fát* ilyen egyszerűen, valójában ez úgy van, hogy a *qigong* szabaddá tette nekem az utat a *Fá* terjesztésére. Természetesen, most léteznek egyes hamis *qigong*-mesterek is, akik a nyilvánosság elé járultak, és zűrzavart keltettek, ha ők egészen természetes módon jelennek meg, akkor ez is normális, mert az emberiség mármost ilyen. Ha az őszinte *Fát* terjesztik, akkor ennél a becstelen tényezőket is meg kell ütni, ha létezik helyes, akkor gonosz is fog létezni, akkor csak az embert nézik még meg, hogy melyik ajtó mellett dönt. Ha a művelés folyamán léteznek gonosz tényezők általi zavarások, akkor az emberek ezáltal szintén megemelkedhetnek a művelés folyamán. Úgy gondolom, hogy a gonosz dolgok zavarása nélkül te nem tudnád művelni magad. A személyes művelésnél egyszerűen így van, biztosan sok tényezőt érint meg.

Némely emberek egyszerűen azon a véleményen vannak, hogy a mindennapi életükből nem kellene hiányoznia a kényelemnek. Ha hétköznapi emberek gondolkodnak így, akkor ez nem hiba, az emberek egyszerűen szeretnék egy keveset jobban élni, egy keveset boldogabban élni, és a legjobb esetben kevesebb szenvedésnek kellene lennie. Ha viszont az ember egy művelődő ember, akkor én mondom neked, hogy egy kevés szenvedés nem rossz, mert a világegyetem elvei itt az embereknél éppen a fejükre álltak, az emberi dimenzió elvei a visszájukra fordultak. Gondoljatok hát egyszer utána, ha az emberi társadalom minden embere egy keveset kényelmesebben szeretne élni, akkor ők harcolni és küzdeni fognak egymással, hogy előnyöket nyerjenek ebből, ezáltal más élőlényeket is meg fognak károsítani. Így jön ez akkor, hogy az emberek biztosan karmát hoznak létre az életük során, ártani fognak más embereknek és más élő szervezeteknek. Nos, jó, te állandóan karmát hozol létre, és nem fizeted vissza, nem viselsz el azért szenvedéseket, hogy csökkentsd a karmát, gondoljatok hát egyszer utána, a karma egyre nagyobb és nagyobb lesz, egyre több és több gyűlik fel, mi fog kisülni akkor ebből a végén? Ha ez a fekete karma belül és kívül teljesen körbezárja ezt az embert, akkor ezt az élőlényt meg fogják semmisíteni, akkor ennek az embernek az élőlényét⁶ valóban meg fogják semmisíteni, sohasem létezhet újra. Másképpen mondva, ha egy ember elvisel egy kevés szenvedést, ha találkozik pár nehézséggel, ha a fájdalomban eltávolíthat egy kevés karmát, akkor később nagyon boldog élete lesz, ezek a világegyetem igaz alapelvei és az élőlények visszatérő szabályai a világegyetemben⁷. Korábban az idősebb emberek újra és újra mondták: az emberek a gyerekkorban át fognak élni néhány betegséget, az ifjúkorban néhány nehézségbe fognak ütközni, később aztán jobban fog menni nekik. Normális módon ez így is van, ezek a karma-eltávolítás szabályai az embereknél, mert ha te nem törlesztesz karmát, akkor nem lesz boldogságod. Ha a karmád túl nagy, akkor honnan kellene még jönnie a boldogságodnak? Azonkívül maga a karma a tulajdonképpen ok, hogy neked pontosan nem megy jól, hogy több szenvedést viselsz el, és többet kell kiadnod, így van ez az embereknél.

Ha viszont aztán mi művelőkről beszélünk, akkor gondoljatok egyszer utána, ha te nem törleszted a karmádat, ha egy picike szenvedést sem viselsz el, ha neked mindig elsőosztályúan kellene érezned magad, hogyan művelheted akkor még magad? Te itt ülsz, és azt gondold: „Ma magam mögött fogom hagyni a három vilávkört, holnap buddha lesz belőlem.” Ámde az nincs úgy, hogy az emberek ezt egyszerűen kívánhatnák, és már meg is kapják. Neked a gyakorlati művelésben, a valóságos társadalomban kell megedződnöd, le kell vetned egy hétköznapi ember törekvő szívét, el kell engedned azokat a ragaszkodásokat, amelyeket az emberek nem tudnak elengedni. Természetesen léteznek viszonylag magasabb képzettségi szinttel rendelkező emberek vagy idősebb emberek, akik egy kicsit jobban tudják csinálni, ők el tudják érni, hogy ne úgy viselkedjenek a normális vitában vagy a nehézségekben, mint a hétköznapi emberek, hanem békésen és nyugodt szívvel mutatkozzanak meg. Ezt sokéves tapasztalatból tanulták meg a társadalomban, de ennél még

létezik emberi félelem és reménytelenség. Művelőként az embernek azonnal fel kellene fognia ezt a pontot.

Ha egy művelő konfliktusokba ütközik, akkor ki kellene bírnia; az embernek el kellene érnie a toleranciát, csupán akkor tudsz valóban megemelkedni. Ha mások bosszantanak téged, akkor *de*-t fognak adni neked, ha téged bosszantanak mások, akkor te valóban szenvedsz, ennél a saját karmádat törleszted, és egyidejűleg *de* jön ehhez. Te művelő vagy, a *de* később át fog változni művelési energiává, hát nem nőtt ezáltal még a művelési energiád is? Ha el tudod viselni, ha pozitívan tudod felfogni ezt, nem mérgelődös, és nem gyűlölködsz, hát nem emelkedett meg talán a *xinxinged* is? Ezt az elvet tehát másképp kell szemlélni.

Én újra és újra mondom, ha mások zaklatnak téged, ha bosszúságot okoznak neked, vagy ha valamilyen gond ér, akkor nem kellene másokat gyűlölnöd, mert te a művelés folyamatában vagy. Ha ő nem okozta volna neked ezt a bosszúságot, ha nem teremtette volna meg neked a lehetőséget az emelkedésre, hogyan akarod akkor felfelé művelni magad? Ezért nemcsak hogy nem szabad gyűlölnöd őt, hanem a lelked legmélyéből még hálásnak is kell lenned neki. Akkor némelyek azt gondolják: „Emberként nem túl gyenge valaki ezáltal?” Ez nincs így. Ha neked nem lett volna meg ez a környezet, akkor nem tudta volna törleszteni a karmádat, mert az, amire törekszel, nem a mindennapi kényelmesség; a művelésnél ti nem szakadhattok el a hétköznapi társadalom művelési környezetétől.

Éppen most mondtam, hogy már kezdetben tudtam, hogy ennek a *Fának* az általam való terjesztése nagy visszhangra fog találni a társadalomban, azt is tudtam, milyen sok ember fog jönni, hogy tanulja. Azok, akik jelenleg művelik ezt a *Fát* Kínában, tehát azok, akik nap mint nap művelik magukat, már több mint 10 millióan vannak. Ha azokat is beleszámolja az ember, akik ugyan hallottak erről a *Fáról*, de csak néha művelik magukat, akkor már 100 millió fölötti számra jut. Azonkívül azt is tudom, hogy a nem is távoli jövőben nagy visszhang fog létezni világszerte. Pillanatnyilag ezt a *Fát* még a tudósok köre sem érti meg, az emberi társadalom jövőd tudománya azonban erős változásokat fog megtapasztalni általa, én valóban sok mennyei titkot szivárogtattam ki az emberiség számára. Az emberiség teljesen lezárt, az emberek bölcsessége is korlátozásoknak veti alá magát, teljesen mindegy, bármilyen magas is legyen a tudományos fokozatod a hétköznapi emberek társadalmában, bármilyen magas is legyen a hivatalos címed, te hétköznapi ember vagy és maradsz. A mai empirikus tudomány ehhez még egy olyan útra vezette az embereket, amelyiken az emberek elszigetelik saját magukat, és nem ismerhetik fel a világegyetem igaz arculatát.

Főleg éppen azt akartam mondani nektek, hogy az egy jó dolog, ha emberek egy kevés szenvedést viselnek el a művelés folyamatában, illetve bizonyos fájdalmakat kell kibírniuk. Némelyek azt mondják: „Rendben, most a *Fálun Dáfá* művelője vagyok, akkor a művelésemnek lazán és könnyedén kellene lefolynia, egy nehézséggel sem kellene találkoznom, és a *gongom* garantáltan növekszik, semmiképpen sem kellene olyan sok bosszúságnak léteznie, ami zavar engem.” Ha viszont egy művelő nem fizet vissza egy karma-tartozást se, nem emeli meg a látókörét, akkor sohasem növelheti meg a *gongját*. Némelyek azt mondják, hogy nekik nem engedi meg a családjuk⁸, hogy gyakoroljanak; egyszerűen nem hagyják őt gyakorolni, nem kap rá időt, sőt némelyek válással fenyegetőznek. Valójában ezt viszont talán egyáltalán nem gondolják komolyan, talán csak egy vizsgán keresztül akarják megnézni, milyen fontosnak veszed te a művelést, a felszínen azonban ez nagyon kényesnek⁹ tűnik. A művelés komoly, a vizsgáknak és nehézségeknek nem szabad viccnek lenniük, ha a művelőknél bármilyen fajta bosszúság merül fel, akkor annak biztosan megvan az oka. Valójában az úgy van, hogy azok, akik bosszúságot okoznak neked, valóban segítenek neked a megemelkedésednél, ha te megemeled a szellemi látókörödet, akkor egyidejűleg fájdalmakat viselsz el, karmát távolítasz el, és ami még ehhez jön, az a vizsga, hogy te állhatatos vagy-e ezzel a *Fával* szemben, vagy sem. Abban az esetben, ha nem vagy állhatatos a *Fában*, akkor semmi többről sem szükséges tovább beszélünk.

Amikor a *Fát* magyarázom, akkor egyszerűen megnézem, hogy a tanulóknál hol van hiány a megértésben, erre aztán elmagyarázom, ezért ez nem igazán rendszeres, bezárólag azzal, amit ma magyaráztam el nektek; ezek nem olyan dolgok, amiket nektek később a műveléshez való rendszeres irányításként kellene vennem. Egyes-egyedül a „*Zhuán Fálun*” az, ami szisztematikusan irányít benneteket a művelésnél. Minden dolog, amit a jövőben el fogok magyarázni, a „*Zhuán Fálun*” körül forog, valóban csak a „*Zhuán Fálun*” az, aminek a művelésben irányítania kell benneteket. Ez a könyv

a legrendszeresebb. Azok között, akik itt ülnek, némelyeknek viszonylag magas képzettségük van, mindegy, hogy Kínából vagy Tajvanról jöttök-e, vagy olyan kínaiak vagytok, akik még más országokból jönnek, kivéve azokat a kínaiakat, akik már egészen korán külföldre mentek, ti mindannyian viszonylag jól képzettek vagytok, már azt lehet mondani, hogy a külföldi kínaiak elitje vagytok. Én már gyakran mondtam, hogy ez a *Fá* nagyon erősen különbözik más *qigong*októl az elterjedését tekintve, ezenkívül azok, akik más *qigong*ot gyakorolnak, leginkább idősebb emberek, akik nyugdíjasok, és valahogyan semmi tennivalójuk sincs, a legtöbbben mindenképpen szeretnének tenni valamit a testükért, ehhez jön még, hogy ők a *qit* gyakorolják. A *Fá*lun *Dáfá* művelőinél ez viszont nincs így, természetesen létezik az idősebb gyakorlók egy része, azonban az a rész, amelyik a legjobb életkorban található, meglepően nagy, ehhez jön még ezeknek a kitűnő képzettségük.

Ha aztán azon vagyok, hogy a *Fát* magyarázzam, és a művelési utat terjesszem, akkor ez is különbözik más *qigong*-mesterekhez képest. A normál *qigong*-mesterek egyszerű szavakkal elmagyarázzák az elméletüket, és aztán rátérnek arra, hogy megtanítsák a mozdulatokat, és információkat küldjenek. Én ezt sohasem csináltam így. Ha valóban felfelé szeretnék vezetni benneteket a *Fá* terjesztésén keresztül, akkor elsősorban a *Fát* kell elmagyaráznom. Minden alkalommal, amikor tanfolyamot tartok, akkor előadásonként egy órát magyarázom a *Fát*, csupán azután tanítom meg nektek a kéztechnikákat a beteljesüléshez, tehát a gyakorlásra való mozdulatokat. Ez tehát megkülönböztet engem más *qigong*-mesterektől. A *Fá*-elvek tartalma is nagyon nagy, és minél magasabb egy ember képzettségi szintje, annál jobban meg tud érteni mindent, akkor még inkább szereti majd. Azok a magas képzettségi szinttel rendelkezők, akik a *Fát* tanulják, a megértés szempontjából egyszerűen fel tudják fogni. Természetesen léteznek olyan sorskapcsolattal rendelkező emberek is, akiknek a képzettségi szintje egy kicsit alacsonyabb, nekik viszont van egy bizonyos megértésük, ha olyan fogalmakról van szó, mint istenségek és buddhák. Különösen azok, akik a *Fá*-elvek szempontjából tudják világosan megérteni a *Fát*, emelkedhetnek meg nagyon gyorsan.

Mivel a jelenlevők között léteznek olyanok, akik még nem igazán alkothatnak maguknak fogalmat a *Fá*lun *Gong*ról, egyszerűen és vázlatosan még egyszer be fogom mutatni a *Fá*lun *Gong*ot, mert ha már idejöttem egyszer, akkor szeretnék nektek egy kicsit többet is elmagyarázni. A *Fá*, amit elmagyarázok, egy nagyon messzire visszanyúló történelemmel rendelkezik, mihelyt viszont elkezdem közelebről elmagyarázni, akkor az egyre hosszabb ideig fog tartani. A mostani emberi társadalom egy olyan emberiség, amelyik sok civilizáció után újjálag fejlődött ki. Mit akarok ezzel mondani? Vegyük az USA kontinentális lemezét példaként, tehát Amerika szárazföldjét, ez már sok alkalommal süllyedt a tengerfenékre, és sok alkalommal jutott újra a felszínre. A kontinentális lemez e darabjának a civilizációi szintén számosak voltak. Az emberek számára egy emberi civilizáció egy figyelemre méltóan hosszú időköz. Természetesen léteztek olyanok is, amelyeknek az ideje nem tartott olyan sokáig, az ok az emberi erkölcs gyors hanyatlásában rejlett. Ha az ember egy olyan szögből nézi meg a történelmet, amelyik túlmegy a hétköznapi embereken, akkor a megtekintésnél nem szabad a történelmet a hétköznapi emberek fogalmaival megnézni. A hétköznapi emberek csak a mostani emberi kultúrán belül nézik meg az emberek történelmét, a művelők tudása viszont, amelyik túlmegy a hétköznapi embereken, messze túlszárnyalja a jelenlegi emberek kultúráját. Így jön az, hogy én nagyon messzire betekintek a történelembe, amikor foglalkozom vele.

Ennek a *Fá*lun *Dáfá*nak a története is nagyon-nagyon régi, valóban figyelemre méltóan régi, ha pontosan ki akarná fejezni számokkal az ember, akkor a mostani időfogalmakkal csak nagyon nehezen lenne világosan kifejezhető. De megmondhatom nektek, hogy a *Fá*lun *Dáfá* *Fá*-elvei nagyon nagyok, a szintek olyan magasak, hogy nem lehet megmérni őket. Az én művelési iskolám tanítványai a *Fá*lun világba mehetnek a beteljesülés után, sok más mennyei világba is mehetnek. Ha már a mennyei világokról van szó, akkor azt mondom nektek, hogy az istenségek megszámlálhatatlan világa létezik a világegyetemben, már nagyon sok olyan mennyei világ is létezik, amelyik azon a területen belül van, amelyik a mi tejtrendszerünknek felel meg. Az emberiségnek is van bizonyos megértése, ami a buddha fogalmát illeti, így például Amitábha buddha a legmagasabb öröm világát¹⁰ igazgatja, aztán létezik még a Liuli világ¹¹, a Lótusz világ, a Meihao világ és istenvilágok, amelyeket istenségek igazgatnak. Jézus a nyugati vallásból, aztán létezik még a szentséges Mária és szintén még néhány más ortodox vallás, nekik is mind megvannak a mennyei világaik. Némely mennyei világok azonban messze túlszárnyalják annak a világegyetemnek a területét, amit az emberek megismerhetnek, túlszárnyalják ennek a kis világegyetemnek a területét. Így jön az, hogy amikor a

művelés dolgairól beszélek, mindegy, hogy ennél időről vagy dimenziókról van szó, mindig valami nagyon nagy dologról van szó.

Nos, egy nagyon-nagyon hosszan visszanyúló korszakban, még az emberiség mostani civilizációja előtt, már terjesztettem egyszer egy *Fát* a világi emberek között, és váltottam meg embereket. Akkoriban a megváltás körülbelül olyan volt, mint a mai buddhizmusban, ma azonban a *Dáfá* alapvető *Fáját* veszem, és valami még nagyobb dolgot csinállok, ezért a *Fá*, ha erről beszélünk¹², nagyon nagy. Mivel a dolog nagyon nagy, szintén nagyon sok buddha, istenség és *dao* létezik, aki segít nekem ennél a dolognál. Mert ez a *Fá* nemcsak a buddhista utak elveit magyarázza el, hanem a világegyetem elveiről is beszél.

Az egész világegyetem az „Őszinteség, Könyörületesség, Elnézés” anyagi tényezőiből áll, nagyon magas szinteken ez „Őszinteség, Könyörületesség, Elnézés”. Őszinteségből, Könyörületességből és Elnézésből keletkezhet jó, szép is keletkezhet, együttérzés is keletkezhet, a „mellette és ellene” két tényező is keletkezhet ezáltal. Hogyan néz ez akkor ki az „Elnézéssel”? Belőle keletkezhet a kitartás, illetve a nem-kitartás, így jön akkor az, hogy amikor az ember tovább magyarázza a *Fát* lefelé, az egyre óriásibb lesz a terjedelmében és bonyolultabb; *yin* és *yang*, hatás és ellenhatás¹³ mind az „Őszinteségből, Könyörületességből és Elnézésből” származnak, mindegy, hogy melyik vízszintes szintről megy le valaki az emberekhez, akkor ez már hihetetlenül bonyolulttá vált. Az emberek rendelkeznek jószívűséggel és gonoszossággal, jó és rossz, érzelmek is léteznek itt, aztán ehhez jön még, hogy az emberek elvei a visszájukra fordítottak, az emberi elvekből olyan dolgok keletkeznek, min: „a király kormányozza az országot, katonák hódítják meg a világot, erősek válnak hőssé”. Miután az emberiség aztán egy félisteni kultúrát kapott, a kultúra még egy fokkal bonyolultabban mutatkozott meg, ehhez tartoznak aztán olyan dolgok, mint emberiség, őszinteség, szertartások, bölcsesség, hit¹⁴ és így tovább. Mivel az emberiségnek nincsenek jóra való *Fá*-alapelvei, az emberek nem is tudhatják, mi most a világegyetem valódi *Fája*. Nem tudják világosan megkülönböztetni, hogy mi valóban jó vagy rossz. Az emberek egyidejűleg állnak buddha- és démontermészetből, ha az embereknek elszabadulnak az érzelmeik, ha rossz gondolataik vannak, vagy kiborulnak, akkor a démontermészet oldala ragadja őket magával. Ha az emberek nagyon észszerűek, ha a cselekvésüknél nagyon együttérző kedélyállapottal rendelkeznek, akkor a buddha-természet irányítja őket.

A *Fá*lun *Dáfá* tartalmazza a világegyetem összes szintjének az elveit, és az anyag és az élőlények megjelenéseit, semmi sem marad ettől érintetlen, semmi sem vonhatja ki magát e *Fá* alól, minden benne van ebben a *Fában*. A *Dáfá* túlszárnyalja a buddhista iskolák területét, rendelkezik minden buddha, *dao* és istenség elveivel, és rendelkezik azokkal az elvekkel is, amelyek még az éppen megnevezetteken is túlmennek, minden benne van. A világegyetem azért létezik, mert létezik a *Dáfá*, ez szabályoz mindent a világegyetemben, ez teremtette meg az összes szint élőlényeit is. A *Fá* széles körű terjesztésének a folyamatában különböző szintek istenségei, buddhái és *daói* segítenek nekem ennél a dolognál. Pillanatnyilag minden élőlény megkapja a *Fát*, ámde ennél a legnehezebb dolguk a vallásokban levő embereknek van, mert a szívükben az ő istenségeik vannak, az ő buddháik, az ő *daóik*; ők nem hisznek abban, hogy léteznek még más istenségek, léteznek más buddhák, léteznek még magasabb istenségek, és következésképpen az történik, hogy ezek az emberek nem hallgatják a *Fát*, és nem is olvassák. Tehát ez az a tényező, amelyik akadályozza őket a *Fá* megkapásában. Ezzel nem azt szeretném mondani, hogy ők rosszak, csak ez éppen abból jön, hogy ők a korábbi igaz istenségekben, az őszinte istenségekben hisznek, és ezért csak nehezen kaphatják meg a *Fát*, ezzel egy akadályt teremtettek számukra. Ők nem tudják, hogy a vallások egy olyan pontra jutottak, ahol már nem válhatnak meg embereket, minden istenség azon van, hogy megkapja ezt a *Fát*.

Mindannyian tudják, hogy Sákjamuni azt mondta: „Ha eljött a *Fá*-vég ideje, akkor a *Fám* nem tud több embereket megváltani.” Úgy tűnik, az emberek nem töprengenek el ezeken a szavakon, a valóságban ez viszont már olyannyira van, hogy a *Fá*-vég ideje már régen elmúlt, egyáltalán nem létezik több *Fá*. Azt a *Fát*, amit korábban a vallásokban magyaráztak el az istenségek és buddhák, a modern emberek már egyáltalán nem érthetik meg valóban tartalmilag, a szerzetesek sem érthetik meg a szentírások eredeti jelentését, aztán ehhez jön még különböző korok sok szerzetese, aki saját maga írt könyveket, és aztán szentírásokként adta az embereknek, hogy olvassák azokat. A *Fát* összezavarták, a világ emberei nem tudják, hogyan kellene művelniük magukat. Egyszer keresztényeket kérdeztem meg, miért mondta Jézus, hogy amikor téged mások megütnek a bal

arcodon, neked még a jobb arcodra is kellene adatnod egyet magadnak¹⁵, ők nem tudták világosan megválaszolni. Tehát úgy van, hogy most alig léteznek emberek, akik megérthetik az istenségek által kimondott szavak valódi tartalmát, ők egyre a modern emberek nézeteiben tartózkodnak, ha meg akarják érteni az istenségeket, ezek szavait és a korábbi nagy megvilágosultak szavait. Egyáltalán nem érthetik meg többé a *Fát*. Valójában Jézus valami nagyon egyszerű dolgot mondott ki: Ha mások megütnek téged, akkor *de-t* (erényt) adnak neked, ha fájdalmaid vannak, akkor a karmádat törleszted. Ha te lazán és higgadtan még a másik oldalt is oda tudod tartani az ütlegelőnek, akkor a látóköröd már nagyon magas. A vallásban a hit már önmagában művelés, és tulajdonképpen ez amúgy is úgy van, hogy te saját magad műveled magadat, az energiát viszont a mester csinálja¹⁶, neked csak az emberek oldalán szükséges jól viselkedned, akkor Jézus, az istenségek és a buddhák segíteni fognak neked az energia kifejlesztésénél, mindannyian ezen a módon segítenek azoknak az élőlényeknek, akiket megváltanak. Az akkori korlátozások alapján a kultúra, az írott nyelv tekintetében és így tovább Jézus csak felszínes elvekről beszélt, nem magyarázta el ezt valóban alaposan.

A mai *Fá*-terjesztéssel én teljesen elmagyarázom a világegyetem *Fá*-elveit, és még ha ez így is van, úgy az emberek a *Fá*-vég idejében ennek ellenére csak nehezen kaphatják meg a *Fát*. A mostani *Fá*-terjesztésnél egy olyan időpontot kerestem ki magamnak, amikor minden élőlénynek egyszerű, hogy megkapja a *Fát*, egy olyan időpontot kerestem ki, amikor minden vallás a végső szakaszába és az emberiség a végérvényes mélypontjára jutott. Ennek a kornak az emberei már nem rendelkeznek a szívükben az emberek irányelveivel, szintén még csak nagyon szórványosan léteznek emberek, akik szívük legmélyéből hisznek az istenségekben, én ezt az időt kerestem ki magamnak, hogy terjesszem a *Fát*. Éppen most mondtam, hogy a *Fá*-terjesztésnél én felelősséget viselek az emberekért, felelősséget viselek a társadalomért, és valójában az istenségekért is felelősséget viselek, nem avatkoztam bele egy vallásba sem, hiszen a mai vallásokat még a saját istenségeik sem ismerik el többé. Mert ha a társadalom ilyenné vált, akkor az emberszívek mind nincsenek többé rendben, és én mégis tudom, hogy még sok ember létezik, aki buddha-természettel és könyörületes gyökérrel rendelkezik, csak úgy van, hogy mindannyian az emberiség hanyatlásának az árával sodródnak lefelé, ezért válthatók meg még ennek a kornak az emberei, ehhez jön még, hogy a *Fá* nagy, ennek az emberek megváltására való ereje is nagy.

Ezt a *Fát* nem egy-két napra terjesztjük az emberi társadalomban, mint egy divatjelenséget, az emberek megváltása egyidejűleg arra szolgál, hogy alapokat fektessen le a jövőre. Ennél a *Fánál*, mert ez nagyon nagy, nagyon sokat is tartalmaz, ha egy ember ezzel műveli magát, akkor a művelésen keresztül nagyon tartalmas dolgok fognak létrejönni. Tudjátok, hogy nagyon sok természetfeletti képesség létezik, mindegyik szinten több mint tízezer létezik, mert a *Dáfá* nem korlátozódik a buddhista iskolákra, kötegbe gyűjt és magában foglal minden erőt, ez a világegyetem *Fája*. Ha ez aztán már ilyen nagy *Fá*, akkor gondolatok egyszer utána, hány dolognak kell létrejönnie a művelésen keresztül az utolsó lépésig – a beteljesülésig – való műveléssel? Ha a beteljesülés lehetséges a művelésen keresztül, akkor a szint magas, a méltóságteljes erő hatalmas, és a *Fá* ereje ugyanolyan nagy.

Éppen egy fogalomról beszéltem: „a kölcsönös hatás és ellenhatás¹⁷”. Mit jelent ez a fogalom? Ezt szeretném röviden elmagyarázni nektek. Miért nem távolítják el az istenségek alaposan a rossz embereket, a mennyei démonokat vagy a még távolabb lent levő kísérteteket? Mert ez nem megy! Miért nem megy ez? Mindegy, hogy melyik látókörön levő melyik élőlényről beszélünk, ha nem létezne a negatív élőlények hatása, ha nem létezne erőfeszítés a sikerhez, ha nem kellene nehézségeken keresztül menni, ha az alacsony szintek élőlényei keserűség és szorgalom nélkül mindent megkapnának, amit óhajtanak, akkor az élőlények nem tudnák értékelnit azt, amit kaptak. Nem is lenne az az érzésük, hogy nem volt könnyű, hogy dolgokat kapjanak meg, még kevésbé ismernék fel a sikert és a kudarcot, nem rendelkeznének a boldog elégedettség érzésével, nem tudnák, mit jelent a fájdalom, azt sem tudnák, mit jelent a boldogság. Éppen azért, mert a világegyetem magas szintjein léteznek pozitív és negatív élőlények, úgy távolabb lent létezik jó és rossz, még távolabb lent létezik démonok és buddhák, istenségek és szellemek, jószívű és rosszindulatú emberek, csupán így létezik hát egyfajta életerő a világegyetemben levő élőlényeknél, csupán az ellentmondásokban élhetnek meg az élőlények zamatot¹⁸.

Az imént dimenziókról is beszéltem, ezért még tovább menve most szeretnék a kozmikus dimenziókról és az élőlények felszínes anyagi formájáról beszélni. Nagyon-nagyon magas horizontokon a világegyetemben nem léteznek többé olyan élőlények, amelyek formával

rendelkeznek, és ez az anyag, amelyik formátlan, és parányian és mikroszkopikusan kicsin lebeg a dimenziókban, ő is egy élő, intelligens lény, azonkívül léteznek még nála is mikroszkopikusabbak. Ez aztán úgy van, hogy a részecskeméretük egyre nagyobbak lesznek, minél közelebb jut az ember a világegyetem felszínéhez; a mostani emberi tudomány számára is ismert pár részecske, mint például molekulák, atomok, neutronok, elektronok, kvarkok, neutrínók, ha viszont az utolsó részecskéről kérdez az ember, vagyis az őseredeti anyagról, akkor a távolság egyáltalán nem foglalható többé szavakba. Ezen emberi társadalom dimenziójának minden anyaga molekuláris részecskékből áll, a levegő, az asztal, amelyik éppen előttünk áll, az asztalterítő, a vas, a föld, a kövek, a víz, minden dolog a molekuláris szint részecskéiből áll. Én újra és újra beszélek egy alapelvről, és pedig, hogy az emberi agyat istenségek ellenőrzik, a tudósok agyát is istenségek korlátozzák. Az emberek egyszerűen nem jönnek rá arra, hogyan lehet áttörni a dimenziókat ezt a szintjét, mindegy, hogy molekulárról vagy atomokról van-e szó, ennél mindig csak egyedi részecskék szerkezetének, egy egyedi részecske, vagy néhány részecske létformájának a kutatására fektetnek hangsúlyt, nincs lehetőségük látni, hogyan létezik a molekulák, illetve atomok egész részecskeszintje. Természetesen most még nem is léteznek ilyenfajta tudományos eszközök. Ha emberek valóban láthatnák az egész szintet, akkor az emberek felfedeztek volna más dimenziókat, ilyen egyszerű ez. Azok a dimenziók figyelemre méltóan nagyok, figyelemre méltóan szépek, az ő időtér és nagyság fogalmaikat nem is lehet felfogni a hétköznapi emberek fogalmaival és gondolkodási módjaival, az embereknek ki kellene ugraniuk a gondolkodási állapotukból és aztán felfogni ezeket a dimenziókat. Sok dimenzió, amelyik mikroszkopikus részecskékből áll, még nagyobb, mint a mi dimenzióink.

Minden részecskének van energiája, ha ezt most így szemléli az ember, akkor ez nem jelent semmi mást, mint hogy ez a világegyetem korábban energiából állt. Az emberek felismerték, hogy az atomok radioaktivitással rendelkeznek, az atommagok radioaktivitással rendelkeznek, a neutronok radioaktivitással rendelkeznek, ámde tudjátok? A kvarkok, neutrínók és még mikroszkopikusabb anyagok egyre nagyobb energiával rendelkeznek, a radioaktivitásuk is egyre erősebb. Nos, ami az embereket illeti, úgy ők még nem tudhatják, hogy a felszínes anyag, amelyik molekulákból áll, szintén radioaktív, csak úgy van, hogy az emberi test is molekulákból áll, az anyagi világban minden molekulákból áll, és következésképpen az emberek nem érezhetik a molekulák energiáját és radioaktivitását. Az emberiség tudományos módszerei, labortechnikai eszközei, mérések végzésére való műszerei, már önmagukban egyfajta felszínes anyag, amelyik molekulákból áll, azok a műszerek is, amelyekkel az emberiség energetikai méréseket hajt végre, mind molekulákból állnak, hogyan lehetne akkor még megállapítani, hogy a molekuláknak is van energiájuk? Így jön az tehát, hogy az emberiség számára rejtve marad a molekulák energiája. A világegyetemben azonban a molekulák semmiképpen sem a részecskék utolsó rétege, így jön az, hogy azok az élőlények, amelyek a részecskék következő nagyobb szintjéből állnak, szintén ilyen módon – ahogyan emberek atomokat szemlélnek – állapítják meg, hogy a molekuláknak energiájuk van. A művelés során léteznek olyan művelők, akiknek az energiája nemcsak felfelé nő, hanem lefelé is, ha az ember aztán azon a szinten szemléli az embereket, akkor ez még teljesen másképpen néz ki. Más szóval, a molekulák szintje még nem a legfelszínesebb, ezek még nem a legnagyobb részecskék.

Tudjuk, hogy az atomokban léteznek atommagok és elektronok. Hát az elektronok mozgási formája, amikor az atommagok körül keringenek, talán nem hasonlít pontosan arra a formára, ahogyan a földgolyónk és néhány másik bolygó kering a Nap körül? Ennél nem fontos, hogy kicsik, ámbar a részecskék mikroszkopikusak, úgy mégis meglehet, hogy a szintjük felülete ráadásul még nagyobb, más szóval az összterületük nagyon nagy. Ha például embereket szemlél valaki, úgy nem pillanthat meg embereket, ha csak egy emberi molekuláris részecskét szemlél. Csupán akkor pillanthat meg embereket, ha láthatja azt a felszínt, amelyik az emberek szintjének az összes részecskéjéből áll. Ha például egy nagy felbontású és széles látómezővel rendelkező mikroszkóppal rendelkezne az ember, és aztán a földgolyó nagyságára nagyítana fel egy atomot vele, akkor meg kellene néznie egyszer, hány élőlény létezik azon. Természetesen, ezt még nem érhetik el jelenleg az emberek, ha viszont te láthatnád, akkor felfedeznéd, hogy ez egy teljesen más látvány, azoknak az élőlényeknek ez szintén egy óriási mennyboltozat.

Éppen most mondtam, hogy a molekulák nem a legnagyobb felszínes részecskék, akkor mi a részecskék legnagyobb szintje? A részecskék legnagyobb szintjét sohasem tudhatják majd meg az emberek, azonban a molekulák után következő nagyobb részecskéket ti mindannyian láthatjátok, csak még nem vetettétek fel ezt a gondolatot. Hiszen a csillagok¹⁹ az égen, a csillagok a világegyetemben

talán nem egy rétege a részecskének? Mivel a gondolati fogalmaid a mostani tudomány területére korlátozódnak, így te úgy látod a csillagokat, mintha egyszerűen szét lennének szórva az egész égen, azonban közöttük létezik egy belső összekapcsolódás. Ha például az emberi test messze maga mögött tudná hagyni a csillagokat a makroszkopikusban, ha a térfogatod, a tested, a gondolataid és a befogadóképességed messze túlszárnyalná a csillagokat, akkor olyan lenne, mint az olyan embereknél, akik molekulákat néznek meg, aztán nézz csak vissza, akkor a csillagok nem teljesen hasonlóak a mikroszkopikus részecskék szerkezetéhez? Az embereknek nincs is ilyen nagy bölcsességük és képzelőerejük, úgy értem, csupán a buddhák a legnagyobb tudósok, az emberiség tudománya magát az emberiséget zárta be. Az emberiség bizonyító tudománya sok félreértést okozott az embereknek, ez önmagában korlátozott. Ha viszont felülemelkedsz rajta, akkor azt mondja, hogy te nem lennél tudományos; ezzel az úgynevezett tudománnyal az emberiség egyre inkább be fogja zárni saját magát, és egyre kevésbé értheti meg a világegyetem igaz arculatait. A bizonyítási eljárásnak a mostani tudománya úgy véli, hogy az emberi fejlődés az evolúcióból származott, valójában egyáltalán nem létezik evolúció, az emberek egyáltalán nem mentek át evolúción. Az emberiség történelmében szakadatlanul léteztek civilizációk, és mindegyik civilizációs korszak különböző tartalommal rendelkezett. Mihelyt elkezdek ilyen dolgokról beszélni, úgy szeretnék többet megértetni veletek ebből; mert viszonylag magas képzettségi szinttel is rendelkeztek, a megértési képességetek is nagyon erős, (taps) ebben a tekintetben egy kicsit többet fogok elmagyarázni.

A világegyetem keletkezése teljesen másképp van, mint ahogyan a mostani tudomány állítja, hogy egy nagy robbanás által keletkezett volna. Az emberek is egyáltalán nem a majmokból fejlődtek ki. Amikor Darwin akkoriban bemutatta az evolúciós elméletét, az olyan lyukas volt, mint egy svájci sajt. Ő saját maga szintén teljes óvatossággal mutatta be, a legnagyobb gyenge pont az, hogy a majmtól az emberig vezető meglehetősen hosszú folyamat sohasem létezett. Valódi leletek még mostanáig sem bukkantak fel, a mai napig semmit sem tudtak találni, és mégis elfogadták az emberek, sőt olyan szilárdan hisznek benne, mintha egy valódi igazság lenne. A mostani „bizonyító” tudomány egy illúzió, az emberiség iránya téves, ez nem ismerheti fel a világegyetem valódi alapelveit, és nem meri elismerni más dimenziók létezését, azonban más dimenziók mindenféle tisztázatlan jelenségei valóban visszatükröződhetnek az emberiség dimenziójában, az emberek viszont elutasítják azokat, nincs bátorságuk elismerni őket, és úgy vélik, hogy ez nem volna tudományos. Ha modern tudományos módszerekkel ismernek fel olyan dolgokat, amiket azelőtt nem ismertek, akkor azok nem tudományosak mind? Csak úgy van, hogy a tudomány egy meghatározást adott a tudománynak, és az emberek nem mernek túllépni rajta a megértésükkel.

Amikor a világegyetemről beszéltem, akkor beszéltem a kis világegyetem fogalmáról. Ennél a kis világegyetemnél nemcsak úgy van, hogy az emberek egyáltalán nem merik elképzelni, milyen nagy, hanem mindig is úgy volt, hogy az emberek azon töprengtek, milyen nagy lehetne a világegyetem. A modern tudományban még egy fogalom sem létezik arról a kis világegyetemről, amelyikről beszéltem, a tudomány egyszerűen azon a véleményen van, hogy a világegyetem pontosan az a világegyetem, amit a szemünk előtt látunk, de milyen nagy most az a világegyetem, amelyikről én beszéltem? Ez nem írható le az emberiség számjegyeivel, az emberiség nyelvével, azonban le lehet írni az elvi felépítését. Tudjátok, hány – a tejútrendszerhez hasonló – csillagrendszer létezik a kis világegyetemben? Talán azok között, akik itt ülnek, léteznek olyan szakemberek ezen a területen, akik tanultak valamit a könyvekből, én azonban valami egészen mást fogok elmondani. A tejútrendszer csillagrendszeréhez hasonlókból most több mint 2,7 milliárd létezik ebben a kis világegyetemben, valamivel kevesebb, mint 3 milliárd. Ezt egy olyan formával írom le, ahogyan az emberek szemlélik az anyagot, ahogyan az emberek érthetik meg a csillagrendszer egyik szerkezetének egy formáját, a jövőbeli világegyetemben a szám is más lesz. Sákjamuni egyszer azt mondta, hogy olyan sok tathágata létezne, mint a homokszemek a Gangeszben. Sákjamuni is egy tathágata-buddha, és ő azt mondta, hogy olyan sok tathágata létezne, mint a homokszemek a Gangeszben. Ő egy buddha szemével nézett, valójában a kis világegyetemben annyi csillagrendszer létezik, mint a homok. Ha pontosan megnézi az ember, azok olyan sűrűek, mint a molekulák. A kis világegyetem területének is van egy külső héja, nos, ezzel ez a legnagyobb terület a világegyetemben? Természetesen nem az, ha ezt a világegyetemet egy még nagyobb dimenzióból szemléli az ember, akkor ez semmi több, mint egy óriási dimenzió részecskéje.

Milyen ez akkor a világegyetemen kívül? Egy lassú időtér folyamatán keresztül a messze távolban olyasmit fedez fel az ember, mint egy fényes pont. Ha aztán az ember egyre közelebb jut

ehhez, megállapítja, hogy ez a fényes pont egyre nagyobb lesz, egyre nagyobb, egyre nagyobb, abban az időben aztán fel fogja fedezni, hogy az szintén egy világegyetem, körülbelül ugyanolyan nagyságban, mint a mi világegyetemünk. Hány világegyetem létezik akkor ebből a fajtából? Én ezt továbbra is azon az úton és módon magyarázom el, ahogyan emberek szemlélnék tárgyakat, tehát körülbelül 3000 ilyen világegyetem létezik; ezt az emberek megértésével magyarázom el, és egy számmal, amelyik egy olyan fogalomból származik, ahogyan anyagi tényezőket ismernek fel. A világegyetem szerkezete rendkívül bonyolult. Ezen a területen kívül megint létezik egy réteg külső héj, és ez kialakította a világegyetem második szintjét. Aztán a világegyetem második szintjén kívül egy még nagyobb területen ugyancsak létezik 3000 ilyenfajta világegyetem. Ezek a világegyetem harmadik szintjét alkotják. Itt viszont nem dimenziók ilyen és olyan sok szintjéről beszélünk. Az emberi társadalom vallásai a menny kilenc szintjéről beszélnek, én azért veszem azt a síkot, amelyet ennek a szintnek a részecskéi alkotnak, hogy összefüggésbe helyezzem egyszer őket. A mennynek ez a kilenc szintje pontosan a kilenc nagy bolygó területe, amelyik azon a dimenzió belül található, amelyet a három világműködés belüli részecskék egyik rétege alkot. A mi naprendszerünk a Szumériu hegy déli csücskénél található. Én újra és újra mondom, hogy az élet és a világegyetem örök rejtély fog maradni az emberek számára, az emberek a mind-örökkévalóságig sohasem tudják majd megérteni a világegyetem igaz arculatát, az is lehetetlen lesz nekik, hogy az ősforrása abszolút okaiig előrenyomuljanak, amelyek élőlényeket alkotnak, mert az emberek sohasem tudják majd eddig a mikroszkopikus fókig fejleszteni a tudományt. Némelyek azt gondolhatják, hát az idő múlásával nem lesz az emberiség tudománya egyre magasabb és magasabb szintű? Voltaképpen ez nincs így, mert ámbár az emberiség tudománya és technikája a földönkívüli élet közvetlen irányítása alatt áll, azonban egyidejűleg az emberek tudományát és technikáját, valamint a földönkívülieket is, már egy korai szakaszban istenségek rendezték el, a tudomány és technika egyszerűen így fejlődik, az istenségek elrendezése szerint. Az emberi társadalom egyszerűen így fejlődik, harmóniában és összhangban az égi jelenségek változásaival, a korábbi történelem újra és újra megismétlődik, és a mai történelem szintén egy korábbi történelmi korszak megismétlése és helyesbítése.

Azokkal a dolgokkal, amiket éppen most magyaráztam el nektek, a gondolataitokat akartam kiszélesíteni, ez pozitívan hat ki a művelésetekre. A világegyetem nem olyan, mint ahogyan azt az emberek elképzelik maguknak, de milyen nagy akkor ez a világegyetem valójában? Ha a világegyetem ilyen fogalmait magyarázom el nektek, és ha aztán még szintek milliárdjainak a területei is léteznének, akkor is csak egy porszem lenne a kolosszális égitestben. Ami az embereket illeti, úgy én beszélhetek erről elvekkkel és egy halom számmal, és mégis az emberek már nem tudják többé felfogni. Az emberek ezt szintén sohasem tudják majd megpillantani, mert az embereknek nincs olyan isteni testszerkezetük, mint az istenségeknek; az emberek gondolati befogadóképessége, valamint bölcsessége egyáltalán nem tud megbirkózni ezzel, az emberek nem is rendelkeznek effajta gondolati formával, és következésképpen az emberek agya egyáltalán nem tudja elviselni ezeket a hatalmas fogalmakat. A művelők csupán akkor rendelkezhetnek olyan sok energiával, olyan nagy testtérfogattal és olyan sok bölcsességgel, ha ilyen magas szinteket értek el, ha az agy, a gondolatok és a test nagyenergiájú testekké váltak; tehát az emberi agyak ezért nem viselhetik el magas szintek olyan érzékeléseit és valódi megjelenéseit, amelyek messze túlmennek az embereken. Az a tudás is, amire az emberek törekedhetnek, nagyon korlátozott.

Aztán még jön egy másik rész ehhez. Ha az emberek ilyen magasan szeretnék megérteni, akkor az embereknek ilyen magas erkölcsi látókörrel kell rendelkezniük. Az istenségek nem fogják megengedni, hogy emberi érzületekkel rendelkező emberek ériék el a buddhák szintjét. Már egyedül az az elképzelés, hogy az emberek technikája elérhetővé tenné a buddhák szintjét, teljesen elképzelhetetlen. Miért? Tudjátok, az emberek emberi érzelmekkel rendelkeznek, aztán még mindenféle ragaszkodásaik vannak, egyszerűen túl sok vágyakozás van, ehhez jönnek még olyan dolgok, mint harci szellem, irigység és a többi. Akkor hát gondoljatok egyszer utána, ha az ember ezzel valóban elérné a buddhák látókörét, akkor nem okozna zűrzavart a buddhák világában? Akkor könnyen elképzelhető lenne, hogy valamilyen dolog miatt te irigy lennél ott egy buddhára, és aztán konfliktusaid lennének a buddhákkal, ez viszont egyáltalán nem engedik meg. Ha az ember nem távolította el az erotika érzületét, és aztán egy olyan csodálatosan szép bódhiszattvát pillantana meg, akkor már erotikus vágyai lennének egy istenséggel szemben, ilyesminek semmi esetre sem szabad előfordulnia a mennyben, és ezért az emberek technikája sohasem fejlődhet az istenségek és buddhák látóköréig. Más szóval, sohasem fogják hagyni, hogy az emberiség technikája elérje az istenségek látókörét, ez biztos.

Éppen most beszéltem a kölcsönös hatás és ellenhatás²⁰ elvéről, ehhez szeretnék most hozzáfűzni valamit. Nagyon magas szinteken tulajdonképpen egy nagyon egyszerű úton és módon léteznek az élőlények, a gondolataik is nagyon egyszerűek és tiszták, azonban a bölcsességük mérhetetlen. Ha viszont aztán az ember tovább jut lefelé, akkor meg fog történni, hogy egy élőlény két jellemet birtokol, és ha még tovább jut lefelé, akkor ezek az anyag két különböző tényezőjévé fognak átváltozni. Mivel a világegyetemben levő égitestek nagyon nagyok, úgy előfordul, hogy még alacsonyabb szinteken ez a két különböző anyagforma lassanként ellentétben áll egymással. Még tovább lent aztán ezzel a két ellentétben álló anyagfajttal úgy fog továbbmenni, hogy a különbségeik egyre inkább láthatóak lesznek. Akkor létrejönnek a pozitív és negatív élőlények létformái, még tovább lent aztán léteznek buddhák – *Fá*-királyok – és démonok – démonkirályok – is, egyidejűleg aztán sokféle ellentétes tényező keletkezik, mint például *yin* és *yang*, *taiji* és így tovább. Még tovább lent aztán létrejön a kölcsönös hatás és ellenhatás elve, e két különböző anyagfajta kölcsönös ellentmondásának a jellege egyre erősebb lesz.

Különösen feltűnő a kölcsönös hatás és ellenhatás elve az emberi társadalomban. Ha egy ember egy jó dolgot szeretne sikerre vinni, vagy legyen az akár egy rossz dolog, akkor neked egyenértékű nehézségeket kell legyőznöd, csupán akkor viheted véghez ezt a dolgot, ennél teljesen mindegy, hogy ez egy ember, egy közösség, egy cég a modern társadalomban vagy egy kormányzat, ha egy dolgot véghez kellene vinni, akkor sok konfliktust kell legyűrni, és csupán aztán lehet ezt a dolgot sikerre vinni. Egy dolog csupán akkor célozhatja meg hamarosan a sikert, ha megfelel a menny akaratának. Különben nem létezik az, hogy egy dolgot gyorsan, minden további nélkül sikeresen elintézhessen az ember, mihelyt hozzákezd. Ha az emberi szint elveinek a szempontjából magyarázza el az ember, úgy azt lehet mondani, hogy a sok rossz tetteiből származó karmájukkal az emberek mindegyik cselekedetükkel tartozásokat egyenlítenek ki. Mivel a kölcsönös hatás és ellenhatás elve szinte kivétel nélkül létezik, az emberek számára nehéz, mindegy, hogy mit tesznek. Mi jó rejlik viszont most ebben? A *Fá*-elvek harmonikusak, és ezért – egy másik szemszögből nézve – úgy néz ki a dolog, hogy egy élőlény csupán akkor kap valamit, ha azzal arányosan konfliktusokat viselt el, akkor fogja csupán érezni, hogy nem volt egyszerű, csupán akkor fog dolgokat értékelni, és csupán így fogja érezni az elégedettség érzését e dolgok megkapása után, a boldogságot és a győzelem örömét. Ha nem létezne ez a két szemben álló jelleg, akkor hát képzeljétek csak el, az ember azt tenné, amit szeretne, minden azonnal sikerülne, azt lehetne tenni, ami eszébe jut egyvalakinek, nem lenne szükséges küzdeni bármilyen dolgokért, mindent lazán és könnyen lehetne elérni, nehézségek nélkül működne minden, és neked semmi élvezeted sem lenne az életben. Éppen azért érzed boldognak magad, mert nem volt egyszerű megkapni, pontosan ez az emberi lét állapota, következésképpen az emberek életének megvan a vitalitása.

Azzal, amit éppen elmondtam nektek, remélem, hogy felnyithatjátok a gondolataitokat, és hogy az segít nektek abban, hogy folyamatosan és szorgalmasan haladjatok előre a művelésben. Ha elkezdtem ezt a témát, akkor egyszerűen még túl sok minden jut eszembe ezzel kapcsolatban, néha aztán szeretném egyidejűleg ezt és azt is elmondani. Mivel az idő már nagyon korlátozott, a következő javaslatot teszem: Ti bizonyosan jó sok kérdést hoztatok magatokkal, ha láttok engem, biztosan minden lehetőséget is meg akartok kérdezni tőlem, ezért szeretnék minél több időt adni nektek és válaszolni a kérdéseitekre. Hegyeznetek kell a fületeket, mert ez is *Fá*-magyarázat, és pedig ráadásul még célirányos is. Most a kérdések megválaszolásával fogok kezdeni, a kérdések feltevésénél felállhattok a helyetekről, és hangosan beszélhettek, hogy mindannyian hallhassák, fel is írhatjátok a kérdéseket, és továbbadhatjátok nekem.

Közvetlenül felemelhetitek a kezeteket a helyetekről, és kérdezhettek. Ha a cédulákat túl hosszan írjátok meg, akkor a felolvasásánál már sok időt elpazarol az ember, ha tehát cédulákat írtok, akkor térjete azonnal a tárgyra, először, másodszer, tehát röviden és tömören.

Tanítvány: *Mi lesz azokkal, akik már öregek, és nem tudtak eljutni a beteljesüléshez?*

Mester: Ez a tanuló egy általános érvényű kérdést tett fel. Azok között is, akik itt ülnek, létezik sok idősebb ember, a kérdésével tehát azt szeretné megtudni, mi történik azokkal, akik már idősebbek, és még nem jutottak el a beteljesüléshez. A művelés komoly dolog, ez nincs úgy, mint a mostani Kínában, ahol kapcsolatokkal mindent lazán el lehet rendezni, ez nem így működik. Nos, hogyan működik akkor? Csupán akkor működik, ha te saját magad valóban és szilárdan műveled magad.

Ezzel a kérdéssel a művelés és a munka közötti kapcsolatot is szóba akarom hozni egyszer. A művelés nem zavarja a normális életedet. Talán van egy céged a társadalomban, talán nagy hivatalnok vagy a kormányban, teljesen mindegy, milyen munkát is fejtessz ki a világban, te mindenhol művelheted magad. Jézus korábban azt mondta: „Ha a gazdagok a mennybe szeretnének jutni, akkor az még nehezebb, mint amikor egy teve át szeretne jutni a tű fokán.²¹” Miért mondta ezt? Éppen azért, mert sok ember nem tudja elengedni a pénzhez való ragaszkodását. De én azt tudom mondani nektek, hogy teljesen mindegy, milyen sok pénzed van. Még ha a házat aranyból is húzták fel, ha nálad otthon még az út is arannyal van kikövezve, mindegy, hogy milyen magas is a hivatali rangod, és még ha egy ország elnöke is vagy, mindenütt lehetsz jó ember, művelheted saját magadat a környezetemben, a szinted²² konfliktusaiban. Akkor gondoljátok át egyszer, az itt ülők között is léteznek különböző társadalmi szintek²³ emberei. Némelyeknél csak a napi betevő falatról van szó és a fejük fölött levő tetőről, ámde azoknál az embereknél is fognak létezni egymás közötti konfliktusok, akik primitív életet élnek, ennek a szintnek az emberei is kitartóan lehetnek jó emberek, ezzel elérik a művelés mércéjét, és végül el fognak jutni a beteljesüléshez. Nos, a középső társadalmi rétegek embereinek is megvannak az ő rétegük konfliktusai, és szembesülnek azzal a kérdéssel, hogyan lehetnek aztán jó emberek, és hogyan emelkedhetnek meg; ők is eljuthatnak a beteljesüléshez. Felfedeztem, hogy az emberek minden társadalmi szinten megemelkedhetnek, mindenütt művelheti magát az ember. Egy elnöknek is van bosszúsága és stressze a köreiben, neki is vannak konfliktusai az ő társadalmi szintjein, léteznek országok közötti, népek közötti konfliktusok, és az emberiségnél ez mindenütt így van. Az emberi élet a világban már önmagában keserves, ezért mindenütt művelheti magát az ember. Ezennel szeretnék kiugrani a tanítványokkal a vallások keretéből, és megértetni velük a művelést, hogy ti az emberek valódi művelését valósítsátok meg.

Az idős emberek művelésénél ez ugyanígy van, az én művelési utam a test és a szellem egy kettős művelési útja, egyidejűleg lehet művelődni és eközben az életet meghosszabbítani, akkor talán nem elegendő az idő? Az előfeltétel viszont az, hogy az idős embereknek még szorgalmasabban kell előrehaladniuk, nekik még komolyabban kell venniük a művelést. Ha egy idős ember valamilyen okból kifolyólag nem jutott el a beteljesüléshez, és ha az utolsó lélegzetvételeknél megesküszik: „A következő alkalommal garantáltan művelni fogom magam.” Nos, akkor az újraszületésnél magával viheti a *Fálunt*, magával fogja vinni a művelés dolgait a következő életébe, és folytatni fogja az utolsó élete művelését. (taps) Aztán még létezik egy másik lehetőség, ha valaki azon a véleményen van, hogy embernek lenni valóban túl keserves, tehát nem szeretne még egyszer visszajönni, mi történhet akkor? A művelésnél úgy van, hogy annyit kap az ember, amennyit adott, akkor egyszerűen megnézik, melyik szintre jutott a művelésen keresztül, ha például a három világgörben ért el bármilyen szintet, akkor például lehet egy élőlény azon a szinten. Ha neked sikerült túljutnod a három világgörön, csak nem sikerült eljutnod a beteljesülés gyümölcshelyzetéig, akkor a mennyei világba mehetsz, és ott élhetsz. Az a világ egyáltalán nem olyan, mint ahogyan azt az emberek elképzelik, nevezetesen, hogy a buddhákon és bódhiszattvákon kívül semmi más sem létezne benne. Számtalan élőlény létezik benne, az egy rendkívül eleven, szép és virágzó világ, abban léteznek égi emberek és normál nép, (taps) az emberek szemében azonban ők istenségek, egyáltalán nem lehet összehasonlítani őket a világ embereivel, csak úgy van, hogy nekik nincs gyümölcshelyzetük. Gondolom, hogy ezzel elvileg megválaszoltam a kérdéseteket. (taps)

Tanítvány: *Hogyan lehet érteni, hogy igazi tanítványok nem rendelkeznek betegségekkel?*

Mester: A szárazföldi Kínában sok helyen már közhellyé vált, hogy azt mondják azoknak, akiknek a betegségei csak nehezen gyógyíthatók: „Láss neki, hogy *Fálun Gong*ot tanulj, az azonnal hat.” Hogyan lehetséges ez? Az ok abban rejlik, hogy egy művelő testének a szabályozása nagyon gyorsan megy végbe, a cél az, hogy a szabályozás után azonnal elkezdhesse a művelést. Tehát nincs úgy, ahogyan azt a hétköznapi emberek megértették. Ha valaki elkezdi a gyakorlatokat, és ennél egyáltalán nem gondol a betegséggyógyításra, akkor az a legjobb, mert a művelésnél megkövetelik, hogy ne legyen ragaszkodó, a gyógyulás anélkül jön, hogy törekedne rá az ember. Mihelyt viszont megvan a kívánsága arra, akkor az ragaszkodás, és a hatás akkor nem jó. Ha úgy véled, hogy te pontosan a betegséggyógyítás miatt jöttél, akkor neked van egy ragaszkodásod; az szintén úgy van, hogy a *Dáfá* terjesztése a világban nem arra van ott, hogy eltávolítsa az emberek betegségeit, az ok az emberek megváltása; a betegségeltávolítás azon ember testének a szabályozására szolgál, akit meg kellene váltani. Ha egy ragaszkodás miatt jött, az semmi mást nem jelent, mint hogy szorosan a kezében tartja a betegségét, és nem engedi el, akkor természetesen nem tűnhet el a betegség.

Az emberiség észszerű gondolkodása a világegyetem elveihez képest éppen fordított, minél inkább törekszik valamire az ember, annál kevésbé kaphatja meg. Csupán ha el tudod engedni ezt az érzületet, akkor tudod ezt a betegséget is elengedni. Ha a műveléshez jön az ember, nem szabad betegséggyógyításra gondolnia, egyszerűen semmire sem szabad törekednie, ezért azok számára, akik betegségekkel gyakorolnak, az a legjobb, ha nem törődnek többé a betegséggel. Ha nem törekszel többé, ha nem törödsz vele többé, ha te egyszerűen a gyakorlatoknál vagy a gondolataiddal, akkor lépcsőről lépésre jobban leszel, könnyen lehetséges, hogy a gyakorlatok után hazamész, és az éjszaka folyamán az összes betegséged eltűnik. (taps) Kínában sok helyen léteznek emberek, akik pontosan ilyen jelenségeket terjesztenek, ők ezt nagyon rejtélyesnek találják. Sok ember tanulja, és ezért egyre több ember létezik, aki tanulja.

Én egyszerűen ezt az elvet akartam elmagyarázni nektek: ha gyorsan megy, akkor ez azon múlik, hogy nem törekedett rá az ember; azok, akik még arra törekednek, lassabban fognak előrejutni. Nekem a következő hozzáállásom van a betegségekhez: Ha ezt a tanítványok számára csinálom, akkor ezt nem betegségeltávolításnak hívják, ez azt jelenti, hogy megtisztítom a művelők *bentijét*, a tisztítás célja az alapkő lerakása a művelésük számára. Ha az embernek betegségei vannak a testén, akkor nem jöhet létre művelési energia, mi van akkor? Ha te a gyakorlatokra jössz, akkor pontosan a gyakorlatokra jöttél, akkor neked nem szabad ragaszkodásokkal rendelkezned, semmiféle szándékokkal sem kellene rendelkezned ennél; akkor ez a legjobb, e körülmények között megtisztíthatom a testedet számodra, olyannyira megtisztíthatom, hogy szinte a betegségmentesség állapotába jutsz. Némelyeknél azonban úgy van, hogy akkor, ha nem zavarja a művelésedet, még meghagyom neked egy kicsit a betegségeltávolítás és betegség benyomását. Miért hagyom meg számodra ezt a picikét? Mert némely művelőknél kell tenni valamit a megvilágosodási képességük emelésére, ezért csinálom ezt úgy. Hiszen gondoljátok csak át, ha egy ember felszínes teste valóban nem rendelkezne többé betegségekkel, akkor az természetfeletti lenne, ha még a betegségeltávolítás érzése sem létezne többé, akkor az nem lenne művelés, természetesen akkor hinne benne az ember, mi akadályozhatja meg egyvalakit akkor még a hitben? Kétség nélkül hinne az ember. Ezért szórványosan úgy van, hogy a körülményeknek megfelelően még meghagynak egypár hasznos tényezőt a művelésre, aztán megnézik, hogy te hiszel-e vagy sem, a cél az, hogy ezáltal a művelő felismerésen keresztül művelje ki magát, így van ez, vagy sem? (taps)

De létezik még valami, amit világossá kell tennem számotokra, a művelésüknél az emberek még néhány bosszúságba is fognak ütközni, nehézségek is fognak létezni. Ezek a nehézségek kétféleképpen mutatkoznak meg, az egyik a testi rosszullét, a másik az, hogy mások az idegeidre mennek. Én mondom nektek, hogy a testi rosszullétnek semmi köze sincs a betegséghez, de a megjelenésében pontosan úgy mutatkozik meg, mint egy betegség. Ti mindannyian tudjátok, hogy ez a karma eltávolítása. Mit jelent a karma eltávolítása? Valójában én hagyom az egész testedet megtisztulni, az emberek az emberek között születnek újra, ez így megy életről életre, életről életre, némelyeknél ez több mint hússzor megy így, némelyeknél több mint harmincszor, némelyeknél ez még több. Tehát olyan gyakran születik újra az ember, az embereknél ez így megy ide-oda, mindegyik alkalommal jó sok karmát hoz létre, természetesen mindegyik alkalommal léteznek betegségek és fájdalom is, ennél szintén lebont egy részt belőle; ámde bárhogyan is, mindegyik alkalommal nagyon sok fog létezni belőle, ha aztán sokat gyűjtött belőle az ember, akkor jön a betegség. Ha az emberek betegek lesznek, akkor orvosokat keresnek fel. Amikor egy orvos gyógyít, akkor csak a test felszínét hozza rendbe, a betegséggel és a hozzá kapcsolódó fájdalommal az emberek némi karmát is törlesztenek, azonban a karma legnagyobb része, valamint a betegség keletkezésének az alapvető okai a másik dimenzióban találhatóak, oda nem jut el az orvos, a betegség keletkezésének a tulajdonképpeni oka ott van, következésképpen az embereknél életről életre újra és újra fennmarad némi karma.

Tudjátok, hogyan áll ez a mostani emberek testével? Amikor tanfolyamot tartottam, láttam, hogy némely tanulóknál még a csontvelő is darabról darabra fekete volt. Természetesen ezt nem lehet látni ebben a dimenzióban, mert a karma más dimenziókban mutatkozik meg. Mit lehet akkor csinálni? Az emberi testeknél a mikroszkopikus részecskéktől a felszín részecskéiig így van, ha tehát többdimenziósan szintről szintre a kicsiből a nagyba tekint az ember, akkor ez hasonlít a fák évgyűrűire, és a szintek egyike sem tiszta. Én teljesen a közepétől fogva szeretném megtisztítani a testedet, és ha nem művelnéd magad, akkor ezt senki sem tenné meg a számodra különben. A buddhizmusban korábban arról beszéltek, hogy emberek nem tudnák egy életben a beteljesüléshez

művelni magukat, az emberek nem tudják saját maguk megtisztítani magukat, és a megemelkedés akkor még nehezebb. Ha az ember művelésen keresztül szeretne előre jutni, akkor ennek egy ortodox *Fának* kell lennie, csupán akkor megy az. Ha ti a *Dáfában* szeretnétek művelni magatokat, akkor nekem ki kell nyomnom a karmát, amit a testetekben halmoztatok fel, a szennyet, amit ti saját magatok szereztetek be, valamint minden okot, ami rossz hatást fejt ki a testetekben. Ha ezt egy alkalommal nyomná ki az ember a felszínes anyagi testedből, akkor az emberek nem tudnák elviselni ezt, meghalnának, és akkor mit tegyen? Ha ezt kinyomja az ember, akkor egy nagy részét más dimenziókból²⁴ küldi ki, kihozza a testedből, és csak egy parányi kis részt nyom ki a tested felszínéből²⁵.

Miért kell a felszínből²⁶ kimennie? Nem lenne egyszerűbb, ha minden más dimenziókban²⁷ tűnne el? Ha úgy csináljuk, az nem felelne meg a mennyei elveknek. A nyereség veszteséget jelent, a tartozásokat ki kell egyenlíteni, ezek mennyei alapelvek. Ha az emberek karmát termelnek, akkor azt ki is kell egyenlíteniük, és ez különösen érvényes a művelőkre. Valójában én csak egy keveset egyenlítették ki veled; akkor már úgy számít, mintha te egyenlítetted volna ki; mindez azért van, mert neked megvan a kívánságod a művelésre. Ámbár én csak olyan picikét viseltetek el veled a felszínen, a tested hirtelen úgy fogja érezni magát, mint egy súlyos betegségnél, iszonyatosan rosszul fogod érezni magad, sőt némelyeknél úgy néz ki, mintha nem jutnának át. Jó megvilágosodási minőséggel rendelkező emberek tudják, hogy a művelés elkezdésével tulajdonképpen semmi félnivaló sem létezik többé, az ember már hallotta a *Fát*, olvasta a könyvet, az elvek hát világosak, miért kellene akkor még félnie? Egy ilyen egyszerű és stabil gondolat, és mégis jobban ragyog, mint az arany. Nem is vett be gyógyszereket, az orvost sem kereste fel, hirtelen minden eltűnt, és egy nagy nehézséget vészelt át; egy nagy darab karmát távolítottak el, a még nagyobb darab karmát más dimenziókból tolták ki számodra. Ami valójában a felszínen mutatkozik meg, az csak egy kicsi picike, ez a karma akkor eltávolítottnak számít, akkor neked számítják be, hogy eltávolítottad. Innen jön tehát az, hogy a művelés folyamatában némelyeknél olyan dolgok fordulhatnak elő, mint fájdalmak a testükben, az effajta fájdalomérzet viszont mégis teljesen más, mint bármilyen betegség. Ezért fordulhat tehát ez elő; ennek folyamán még azt is megvizsgálják, hogy te gyökerestől fogva stabil vagy-e vagy sem; a nehézségben nézik meg, hogy művelőnek tudod-e tartani magad, hogy abban az időben hiszel-e még ebben a *Fában*? A buddhává való művelés mármost nagyon komoly dolog.

A világi *Fán* kívüli művelésnél a test már nagymértékben megtisztult, akkor arhát-testnek is hívják, abban az időben a test már nagyenergiájú anyagból álló testté emelkedett, egy kevéske emberi sejt sem maradt, akkor ugyan még úgy néz ki a felszínen, mint egy hétköznapi ember, de ő már más. Abban az időben aztán nem fog többé betegség-karma létezni, mert a világ betegségei semmit sem tudnak többé ártani a nagyenergiájú anyagból álló testednek. Ha az ember elhagyja a világi *Fát*, akkor az összes betegség-karmát már kinyomták, a világi *Fá* művelésén belül viszont testi rosszulát fog előfordulni, vagy ijesztő és mégis ártalmatlan dolgokba fog ütközni; te ennél nem fogsz félni, mások azonban halálra fognak ijedni, ez fog történni. Hiszen olyan sok ember van, aki igazi, művelődő *Dáfá*-tanítvány, semmi sem történt; ameddig műveled magad, meg foglak védeni, természetesen többé nem is fogok törődni veled, ha már nem műveled magad; azt, amit teszek, a művelők számára csinálom. Ezért nem is kellene másokat hozzánk ráncigálnod, hogy betegségeket gyógyítsunk. Pillanatnyilag én nem törődöm a hétköznapi emberek dolgaival, nektek sem kellene semmit se tennetek, ami szabotálja a *Fát*. Ha egy ember nem műveli magát, akkor mindent el kell viselnie, amit tett; teljesen mindegy, mibe ütközik, mindennek megvan a sorszerű oka. Ennyit ehhez a kérdéshez.

Tanítvány: *Ma talán meg lehet tisztítani a jelenlevők testét? Különösen nálam van olyan dolgokról szó, amelyek még más qigongoktól maradtak meg.*

Mester: Maradjatok lehetőleg lazák, azt is megmondhatom nektek: ha te itt ülsz, és később a tanítás után kimész, akkor biztosan másképp lesz. Ha már erről beszélünk, akkor szeretnék még néhány szót intézni azokhoz a tanulókhöz, akik nem jutnak előre szorgalmasan, mert hát tulajdonképpen te művelődő ember akartál lenni, és mégsem tudsz saját magaddal szemben elég szigorú lenni. Te tanulsz, és néha nem, te műveled magad, aztán néha megint nem, és ezért testi problémák fognak adódni, mert ha nem műveled magad valóban, akkor a tested újra egy hétköznapi ember állapotába fog visszatérni. Akkor azon fogsz tünődni, hogy miért érzi a tested mindig olyan rosszul magát. A művelés komoly. Miért érzi rosszul magát a tested? Ezt a kérdést akkor saját magadnak kell feltenned. Hiszel te a *Fában*, vagy sem? Hiszel te abban, hogy művelő vagy? A szíved olyan állhatatos? Ha valóban elérhetsz egy stabil művelést, ha le tudod vetni az emberi érzületeket,

akkor még csak egy másodpercre sincs szükség, és minden betegséged eltűnik. (taps) A művelés nem engedi meg, hogy kétségekben éljen az ember. Ha a művelésnél te állandóan azt kérdezed magadtól: „Valóban minden rendben van itt így ezzel a *Fával*?” Akkor tulajdonképpen te azt kérdezed magadtól: „Művelem én tulajdonképpen magamat? Most hétköznapi ember vagyok, vagy művelő?”

A *Fofá* valódi művelése semmiképpen sem olyan hanyag, mint a *Fá*-vég idejében levő vallások, a művelés nagyon komoly dolog. Ha nem tudsz stabilitást elérni, akkor minden hiábavaló. Ha te el tudsz engedni hírnevet, gazdagságot és érzelmeket, és aztán még mindig nem jutnál el a beteljesüléshez, akkor ez már meglepne engem. Mert ha az emberek el tudnának engedni hírnevet, gazdagságot és érzelmeket, akkor ez azt jelentené számukra, hogy ők el tudják engedni az életüket. Miért élnek hát az emberek? Hát nem mindig pénzről, hírnévről, emberi érzelmekről van szó? Ha te el tudod engedni ezeket, lehetsz-e akkor még ember? (taps) Az emberek ilyen dolgokért élnek, és csak az istenségek nem rendelkeznek többé ezekkel a dolgokkal. (taps) Én viszont megmondhatom nektek, hogy az istenségek nem is olyanok, mint ahogyan azt az emberek elképzelik, tehát, mint egy szobor, amelyik teljesen mozdulatlan. Az emberek nem tudják, hogy ez hihetetlenül szép a mennyben. Ők még jobban szórakozhatnak, mint az emberek, csak ez náluk nemes, együttérzéssel teli, olyan szép, hogy nem talál rá szavakat az ember. Pontosan azért, mert olyan magas látókörrrel rendelkeznek, vannak olyan nagy képességeik is, a testük ide-oda lebeghet, ide-oda repülhet, ez mindenütt olyan csodaszép, és az emberi nyelv ezt nem írhatja le. Az itteni emberek egyáltalán nem rendelkeznek az odaát levő színekkel, az istenségek alakjai nagyon csinosak, egyszerűen túlságosan csinosak.

Az itt ülők között léteznek idősebbek, természetesen léteznek fiatalabbak is, a művelésnél úgy van, hogy az emberi test visszatér az eredeti arculathoz, minél magasabbra mennek, annál fiatalabbak lesznek, ha te valóban eléred, hogy visszatérj az eredeti arculatodhoz, akkor fel fogod fedezni, hogy nagyon-nagyon fiatalnak nézel ki. Némelyeknél úgy van, hogy ugyan már nagyon öregek, de az összellejük egy serdülőkorú vagy egy kisgyermek. Tudjátok, hogy sok idősebb ember szenved öregkori demenciában²⁸, a nép száján „öreg kisgyerekeknek²⁹” nevezik őket, ők a kisgyerekekkel veszekszenek valami enivalóért, és a kisgyerekekkel játszanak. Miért? Akkor azt mondják, ez az ember öreggé vált volna, olyan öreggé, hogy minden túl késő³⁰, a modern tudománnyal csak így lehet megmagyarázni. Én viszont elmondhatom nektek, ha az emberek megöregednek, akkor sok ragaszkodást is el lehet engedni, akkor semmi több sem marad az emberek céljaiból és vágyakozásaiból, ha aztán ő ezt mind elengedheti, akkor újra napvilágra kerül az eredeti természete. Könnyen lehetséges, hogy az összelleme elvileg már egy kisgyerek, akkor ez úgy fog megmutatkozni, hogy öregkorában úgy viselkedik, mint egy kisgyerek. Én megmondhatom nektek, hogy ez igaz. Minél magasabbra jut az ember a művelésben, annál csinosabb és fiatalabb lesz minden. Némelyek azt mondják, ők látják a következő alsó szinten levő élőlényeket, olyan hajjal, amelyik teljesen rendetlen, és már nem fésülhető többé, az ok abban rejlik, hogy egyre rosszabbul néz ki, minél tovább jut le az ember. A művelésnél úgy van, hogy egyre szebb lesz, minél magasabbra jut az ember, nemcsak úgy van, hogy a testének nincs betegség-karmája többé, hanem egyre tisztább is lesz.

„Különösen nálam van olyan dolgokról szó, amelyek még más *qigong*októl maradtak meg?” Ameddig valóban műveled magad, ezeket a dolgokat mind szabályozni fogom számodra. Ilyen dolgokat nem kellene különösen a szívedre vened, és nem is szükséges törnöd rajtuk a fejed. Számúzd őket a gondolataidból. Ha csak ilyen dolgok miatt jöttél, akkor az nem megy. Ha túl erősen kapaszkodsz beléjük, akkor az semmi mást nem jelent, mint hogy a kezeddal tartod fogva őket, és nem tudod elengedni; még ha el is távolítanám őket számodra, ámde a belsődben te még nem lennél stabil. Ha valóban művelni szeretnéd magad, akkor minden rossz dolgot el fogok venni tőled.

Tanítvány: *Ez alkalommal eljöttünk erre a Fá-magyarázatra, Ön mindenkinek fog ajándékozni egy Fálunt?*

Mester: Ami a művelőket illeti, úgy én mindnyájukkal törődni fogok, ez érvényes mind azokra, akik azért jöttek ide, hogy hallgassák a *Fát*, mind azokra, akik ezt nem tudták elérni. És ez nem csak a *Fálun* behelyezése, a magukat a *Dáfában* művelő tanulók számára nekem az egész testüket rendbe kell hoznom, ezért mindegy, hogy látsz-e engem, vagy sem, ameddig te valóban műveled magad, akkor mindent meg fogsz kapni, amivel rendelkezned kell. Kínában csak néhány tízezer ember létezik, aki hallgathatta a tanításomat, és mégis most egész Kínában mindenütt léteznek művelők. Olyan sok ember még sohasem látott engem, és mégis mindennel rendelkezik, ami a *Dáfá* műveléséhez szükséges. Persze én egy ilyen nagy *Fát* terjesztek, ha mindezt a főtestemnek kellene

elintéznie, akkor ez nem lenne elérhető, ezért nem vehetek tekintetbe mindenkinél minden szempontot. Én behelyezek nektek egy *Fálunt*; ameddig te műveled magad, ha olvasod ezt a könyvet, és jónak találsz a *Fát*, ha aztán művelni szeretnéd a *Dáfát*, és valóban megvan ez a gondolatod, akkor észre fogod venni, hogy a tested másképp érzi magát.

Amit én számodra megteszek, az nem csak a *Fálun* behelyezése. Gondoljátok át egyszer, egy magát nem művelő ember – mit tud már kiművelni egy olyan test, amely nem rendelkezik olyan mechanizmusok fölött, amelyek a műveléshez szükségesek? Ami a *Fálunt* illeti, úgy az a gyökere minden dolognak, amit adok neked. Aztán még karmát kell eltávolítani számodra, el kell távolítani az utadból az embervilág és a különböző szinteken levő sok dimenzió tartozásait és sokféle régi kapcsolatait; sok mechanizmust kell adni neked, amelyik mind a testen belül, mind kívül mozgásba hozhatja az egész tested átváltozását; aztán még dolgokat kell behelyezni számodra az elixírmezőbe és más részekbe. Ezek olyan dolgok, mint a magvak, és több mint tízezer dolog fog létrejönni; aztán a pokolban levő neveteket még ki kell törölni számotokra, ezt még lehet tudatni veletek; és még nagyon sokkal többet fogok megtenni számotokra, csupán akkor művelhetitek magatokat valóban, akkor juthattok csupán valóban sikerre a *Dáfá* művelésében.

Néha arról beszélek, hogy a hamis *qigongok*³¹ egyszerűen embereket csapnak be, valóban azon vannak, hogy embereket csapjanak be. Mit tehetnek meg számodra? Semmit sem tettek meg számodra. Ha nem adják ezeket a dolgokat az embereknek, hogyan tudnának akkor gyakorolni? Lehetne-e sikerük a gyakorlatok végzése által?³² Ehhez jön még, hogy védelem nélkül életveszély áll fenn számodra a művelés közben, mert az embereknek persze karmát kell visszafizetniük. Ha nem védene meg téged az ember, mi történne, ha egy étellel tartozol valakinek korábbról? Léteznek-e ma egyáltalán még olyan emberek, akiknek egy élet sem terheli a lelkiismeretüket? Milyen sok karma létezik életről életre a mai napig? Az embervilág mármost veszélyes, ha aztán az ember nem tudja viselni a felelősséget az emberekkel szemben, akkor az az emberek becsapása, ezért mondom én, hogy ők valóban embereket csapnak be. Mivel ti *Dáfát* műveltek, mindezeket a problémákat meg fogják oldani számotokra; ameddig te valóban tanulsz, meg fogod kapni.

Az itt jelenlevők között léteznek olyanok, akik igazán magas képzettséggel rendelkeznek, nektek viszont nem kellene hagynotok, hogy a modern elméletek korlátozzanak benneteket. Ami a „*Zhuán Fálun*” könyvet illeti, ha nyitott égi szemmel rendelkező emberek néznek bele, akkor fel fogják fedezni, hogy mindegyik írásjegy egy szvasztika, és mindegyik írásjegy egyidejűleg egy buddha is. Akkor hát gondoljatok egyszer utána, milyen sok erő létezik ebben a *Fában*? Milyen sok buddha létezik ebben a könyvben? Aztán ehhez jön még, hogy mindegyik írásjegy magában hordozza különböző szintek buddháit, mert ez a könyv magába zárja a világegyetemben levő különböző szintek tanait. Minden alkalommal, amikor a művelés folyamatában megemelkedsz, fel fogod fedezni a könyv olvasásánál, hogy ugyanannak a mondatnak más jelentése van, mint amikor korábban olvastad. Te megint egy új megértést kapsz, neked egy másik szint jelentését magyarázzák el, mert mindegyik írásjegyben különböző szintek számtalan buddhája létezik. Természetesen hétköznapi emberek ezt nem láthatják, és ezért mondom én nektek, hogy ez a könyv különösen értékes. Korábban az előadás közben ráadásul úgy volt, hogy némely emberek az ülepük alá helyezték, ők egyszerűen még nem voltak tudatában, mi ez a *Fá*; ha viszont te mindennek tudatában vagy, akkor felfedezed, hogy mindez nagyon komoly. Mindegyik gondolatodnak tudatában van a művelés közben, és mielőtt kifejlesztesz egy gondolatot, és bármilyen gondolatot is akarsz létrehozni, ő már azt is tudja. Az embereknek olyan érzésük van, hogy a gondolati tevékenységeik nagyon gyorsak, azonban egy olyan dimenzióban, amelyik egy kicsit gyorsabb, ezek egy nagyon lassú reakció folyamata; még ha egyáltalán nem is gondoltad végig, odaát már tudja azt, ha te a gondolatot éppen elkezded, odaát már tisztában van vele.

Némelyek azt mondják nekem: „Tanár, én fizetek egy kis tandíjat, és ez és ez a családunkból nem jött a tanfolyamra, alkalmasint mégis fogsz adni neki egy *Fálunt*?” Természetesen nem is lehet rossz néven venni tőle, ő egyáltalán nem tudja, hogy ezeket a dolgokat nem lehet azoknak adni, akik nem művelik magukat. Én mondom nektek, még ha olyan sok milliárdot is adtok ki, mégsem vehetitek meg, ilyesmi nem létezik az embereknél, ez természetfeletti, ezek az istenségek dolgai. Egy bizonyos szemszögből nézve, az ő élőlénye sokkal értékesebb, mint a te mostani emberi élőlényed³³, ez egy magas intelligenciájú élőlény, hogyan lehetne tehát még értékkel mérni³⁴? Ha azonban egy ember művelni szeretné magát, akkor díjmentesen adhatom neki; és nem csak ez, végezetül még meg is foglak védeni a beteljesülésig.

Tanítvány: *Hogyan lehet megmagyarázni, hogy egy élőlény még nem érte el az előre meghatározott korát, és aztán meghal, mi lesz az ilyen emberekkel?*

Mester: Később nem kellene többé olyan kérdéseket feltennetek, amelyeknek semmi közük a művelészetekhez. Ráadásul némelyek megkérdézik, hogy a papír égetésének van-e hatása, vagy sem, ezeknek a dolgoknak semmi közük a *Dáfá* műveléséhez, azonkívül nincs időnk válaszokat adni ezekre. Ha egy ember anélkül hal meg, hogy elérte volna az előre meghatározott korát, akkor nagyon siralmas állapotba kerül; én már beszéltem ezekről az elvekről is, nevezetesen, ha egy ember megszületik, akkor az istenségek már előre elrendezték ennek az embernek az életét, ha még nem jutott az élete végére, és hirtelen meghal, akkor nagyon fájdalmas helyzetben lesz. Mire gondolok a fájdalmas helyzettel? Mert egy élőlénynek megvan az elrendezése; hogy mit eszel, mit iszol, a pozíciód a társadalomban, az életben elfoglalt helyed, mindezt készen elrendezték. Ha egy ember hirtelen meghal, akkor mindez elvész, ha még nem jutott el az élete alkonyához, akkor még újra sem születhet, a szelleme akkor egy rendkívül sivár dimenzióba fog menni. Ott benn nem létezik semmi, ez pontosan olyan, mintha egy ember a Marsra menne. Valójában a Marson is léteznek emberek, ők egy másik dimenzióban vannak, amit mi látunk, az éppen az ezen az oldalon levő sivár dimenzió. Ha az ember aztán hirtelen egy ilyen helyzetben látja viszont magát, semmi enivaló, semmi innivaló, semmi, akkor az keservesen kemény, azonban nem fog éhen halni; nos, akkor ő egyre tovább fog várni ebben a dimenzióban; csupán akkor születhet újra, ha eléri az élete valódi idejét az emberek dimenziójában. Pontosán erről van szó a hontalan lelkeknél és vad kísérteteknél. Korábban a buddhizmusban a „továbbvezető megváltásról” beszéltek, „továbbvezető megváltás³⁵”, most azonban egyáltalán nem tudják már az emberek, mire gondolhattak a „továbbvezető megváltással”, a „továbbvezető megváltást” pontosan olyan emberek számára gondolták el, akik ilyen úton és módon haltak meg; ha egy normál ember itt meghalt, és már újra is született, minek kellene akkor még a „továbbvezető megváltás”? Amikor korábban a továbbvezető megváltásról beszéltek, akkor éppen az ilyen élőlényekre gondoltak.

Ez alkalommal szeretnék még egy kérdést tisztázni, ennél egy társadalmi problémáról van szó. Most sok országban léteznek emberek, akik az „eutanáziát” vitatják meg. Én mondom nektek, ha egy beteg nem tudja elviselni a fájdalmakat, és saját maga szeretne meghalni, akkor az az ő dolga; ha viszont ennél segít neki valaki, akkor az ölés; olyan nagy karma keletkezik, mint az emberek megölésénél; és az istenségek ezt mindannyian így látják. Azonkívül őt még a legnagyobb fájdalom egy helyére juttatják, egy még keservesebb dimenzióba megy. Azok, akik „eutanáziát” kívánnak, nincsenek ezzel tisztában; amikor ő megérkezett arra a helyre, meg fogja bánni, akkor persze kedvesebb neki a földön való szenvedés. Miért vannak az embereknek szenvedéseik? Ha az emberek a földön élnek, akkor karmát hoznak létre, némelyeknél ez sok, némelyeknél kevés, némelyeknél úgy kell lennie, hogy a halál előtt szenvedjenek, a szenvedésben sok karmát fizethetnek vissza az életükből, és aztán a következő életben boldogok lehetnek. Némely embereknél úgy van, hogy a halál előtti másodpercekben kell visszafizetniük a karmájukat, és akkor a következő életükben nem lesz többé karmájuk. Ő azonban nem akar szenvedni, nem szeretné visszafizetni, ezáltal aztán könnyen lehetséges, hogy a következő életben beteg testtel vagy ráadásul fogyatékoságokkal fog megszületni, egy rövid élet is lehetséges. Az emberek ezt egyszerűen nem értik meg, az emberek egyszerűen csak a „valóság” dolgaiban hisznek. Azt mondom, hogy az embereket már nagyon komolyan lepecsételték a mostani tudomány csalóka képei, csupán akkor jutnak az emberek olyan dolgokra, mint „eutanázia”. Ámde a végén senkinek sem segítettek.

Tanítvány: *Ami a művelőket illeti, erőfeszítéseket kellene tennie az embernek, hogy szorgalmas előrelépéseket tegyen a hétköznapi emberek munkájában, valamint a tanulásnál?*

Mester: Ennek így kellene lennie. Éppen most beszéltem erről a kérdéstről is. Miért? Mert amikor a *Fát* terjesztettem, már figyelembe vettem ezt a pontot; sok ember jönne, azért hogy tanulja, nagyon sok. A jövőben el fog terjedni az egész emberiségben, mert hát ez valami jó, az ember a világegyetem *Fáját* adja az embereknek a műveléshez. Ha aztán több ember lesz, akkor ez egy nagy társadalmi kérdést hoz magával; ha mindannyian a templomba mennének, akkor nem lenne vége az emberi társadalomnak? Ezért ez nem megy. Éppen azért felelhetek meg művelőként a legmesszebb menően az emberi társadalomnak a művelészeteknél, mivel én hagyom, hogy a hétköznapi emberek társadalmában műveljétek magatokat; ez megoldja ezt a problémát. Egyidejűleg lehetővé teszi, hogy az ember valóban saját maga kapja meg a *Fát*.

Te végezheted a normál munka mindenféle fajtáját az emberek között, a művelők minden élet- és munkakörnyezetben lehetnek jó emberek. Művelőként mindenütt jó embernek kell lenned. Ha egy művelő hibákat követ el a hétköznapi emberek társadalmában, akkor garantáltan ő saját maga vétkes ebben, művelőként az ember nem állította fel valóban elég komolyan a mércéket saját magával szemben. Ha neked van egy állásod, és nem intézed el jól a munkádat, ha iskolásként nem készítetted el a házi feladatokat, ha az órán nem figyelsz oda, állíthatod-e akkor azt magadról, hogy jó ember vagy? A jó embereknek minden környezetben jó embereknek kell lenniük. Iskolásként természetesen jól kellene tanulnod, alkalmazottként biztosan jól kellene elvégezned a munkádat. Az embernek meg kellene találnia az egyensúlyt saját maga, a társadalom és az emberek között; persze ti mindannyian saját magatok is utánagondolhattok. Ha a mindennapokban egy keveset jobban csinálnátok, akkor kevesebb és kisebb bosszúság fog adódni, de sohasem lesz úgy, hogy ne legyenek konfliktusok.

Az emelkedések céljából vizsgálátok lesznek, a művelés közbeni bosszúságok is legtöbbször még igazán hirtelen bukkannak fel. Ámde ha te művelni szeretnéd magad, akkor azok semmiképpen sem véletlenek; mert ha művelni szeretnéd magad, akkor én újólág meg fogom állapítani a művelésed útját, újonnan el fogom rendezni az életed útját; akkor egy művelő megemelkedéséről van szó, és következésképpen a problémák is legtöbbször hirtelen bukkannak fel, véletleneknek tűnnek, igazán hasonlóknak tűnnek más emberek problémáihoz. Semmiképpen sem lehet, hogy egy istenség ezért idejőjjön, és nehézségeket okozzon neked; csupán akkor lehet segítőkész az emelkedésed számára, ha úgy jelenik meg, mintha emberek okoznának bosszúságot neked. Hogyan lehet akkor ezt jól csinálni? Úgy, hogy normális módon együttérző állapotot tartasz fenn, és a problémáknál magadba nézel. Korábban már mondtam egyszer nektek, ha te nem szereted az ellenségeidet, akkor nem válhatsz buddhává. Hiszen hogyan tekinthetne egy istenség vagy egy olyan ember, aki műveli magát, hétköznapi embereket ellenségekké? Hogyan létezhetnének hát ellenségeik? Természetesen ezt most még nem érhetitek el, fokozatosan kellene elérnetek. A végén el kell érned, mert a te ellenségeid a hétköznapi emberek között levő emberek, hogyan válhatnának hát az emberek az istenségek ellenségeivé? Hogyan lehetnének méltóak arra, hogy az istenségek ellenségeivé váljanak?

Tanítvány: *A Mester említette, hogy egy emberéletet a születéstől a halálig istenségek rendeznek el, hogyan hat ki akkor egy magzatelhajtás egy meg nem született gyermek³⁶ életére?*

Mester: Ami azokat az embereket illeti, akik már elkezdték a művelést, úgy nekik azokat a dolgokat, amiket korábban csináltak, először is el kellene engedniük. Amit korábban tudatlanságban tett meg az ember, azt hát megtette, nem szükséges azon töprengenie többé, hanem csak még a művelésen. A művelésben való állandó emelkedés áll az első helyen. Ha te egy magát valóban művelő ember vagy, akkor minden probléma megoldásánál segíthetek neked, meg is tudom oldani. De egyvalamit, ha tudja az ember, hogy az hibás volt, és ezzel a lelkiismerettel és tudással még egyszer megteszi, akkor az semmi mást nem jelent, mint hogy nem felel meg egy művelővel szemben támasztott követelményeknek, akkor nem művelő az ember.

Ami viszont a magzatelhajtást illeti, úgy elmondom nektek, hogy milyen helyzetet láttam. A kórházakban, a kórházak sok ajtaja előtt és a kezelőszobákban a csecsemők nagyon sok intelligens teste lebegett, némelyeknek minden végtagjuk nyomorék volt. Ezek a kis intelligens testek sehova sem mehetnek, nagyon szánalomra méltóak, némelyeknek közülük sorsszerű családi kapcsolataik vannak az anyával valamelyik életből. Később vigyáznotok kell. De azért, mivel te műveled magad, neked mindenben lehet segíteni.

Tanítvány: *Tanár, miért kellene gyakorlatvezetőknek oktatniuk a gyakorlatokat? Félő, hogy eltérésekhez juthatna?³⁷*

Mester: Ennél a kérdésnél ez így áll: Én elvárom a gyakorlatvezetőktől, hogy a gyakorlatokat a „kínai *Fá lun Gongból*” való leírásoknak megfelelően adják tovább. A mozdulatoknál úgy van, hogy nem mindannyian tudják úgy végezni a gyakorlatokat, mintha egy fából faragták volna őket, ha léteznek kis eltérések, az nem olyan rossz. Nektek viszont lehetőleg helyesen kellene végeznetek azokat, tartsátok magatokat – olyan jól, ahogyan megy – az előírásokhoz. A *Fá lun Gong* gyakorlása szintén teljesen más, mint más iskolák gyakorlatai, ha más iskoláknál nem gyakorol az ember, akkor az abbamarad, és az ember visszahúzza a művelési energiát. Nálatok ez másképp van, a *Fá lun Gong*nál a *Fá* finomítja az embert, a művelési energia naphosszat kereken 24 órán át nemesíti az embert, de hogyan lehet ezt elérni? Éppen azért van így, mert a mechanizmusok, amelyeket beléd helyeztem, önműködően dolgoznak, miért kell viszont akkor még gyakorolnod? Ezzel megerősíted

azokat a mechanizmusokat, amelyeket behelyeztem számodra. Ezt jegyezzétek meg magatoknak, a gyakorlásotokkal ti megerősítitek azokat a mechanizmusokat, amelyeket behelyeztem számotokra, amik azonban valóban finomítanak téged, azok ezek a mechanizmusok, a mechanizmusok a művelési energiával finomítják naphosszat megszakítás nélkül az embert. A *Dáfában* való gyakorlás tehát úgy működik, hogy ezeknek a mechanizmusoknak egy meghajtó hatásuk van, ezért nem is fognak problémák adódni, ha a mozdulatok egy kevés kis eltéréssel rendelkeznek, nektek azonban szintén olyan helyesen kellene gyakorolnotok, ahogyan csak lehetséges, a mozdulatoknak már meg kellene felelniük a normának.

Tanítvány: *Sok visszamaradott helyen nem lehet megnézni a gyakorlatok megtanulására szolgáló filmet, egyik a másiknak adja tovább a mozdulatokat, a második aztán a harmadiknak, és ezért a gyakorlóhelyünkön a mozdulatok részben különbözőek.*

Mester: Egyre több és több gyakorló fog létezni, olyan tanulók is fognak létezni, akik sokat vannak úton, ezek a dolgok nagyon hamar megoldódnak. Mert sokaknál nagyon nehéz, hogy megkapják a *Fát*, ennek nagyon is tudatában vagyok, aztán ehhez jön még, hogy mindannyian jónak találják a *Fát*, és szeretnék továbbadni másoknak; anélkül hogy sokat beszélnének, ők sok munkát intéztek el, mindezt tudom, ennél mérhetetlen erény és érdemek keletkeznek.

Tanítvány: *Nekem van egy 2 éves lányom és egy 2 hónapos fiam, ma szinte magammal hoztam volna őket. Hogyan és mikor kezdhetnék el ők lehetőleg gyorsan a Fá-tanulást és a gyakorlást?*

Mester: A kínai szárazföldön léteznek három- és négyévesek is, akik gyakorolnak, még nem létezik olyan sok hároméves, de jó sok négyéves gyerek, aki gyakorol, ez nagyon elterjedt. Azonkívül nem is szükséges őket gyerekként szemlélnetek, talán azt gondolhatnátok, hogy ők ezt nem érthetnék meg; én mondom neked, az könnyen lehetséges, hogy a természete jó, sőt jobban meg tudná érteni, mint a felnőttek. Hiszen általában azt mondják, hogy a kisgyerekek felvevőképessége nagyon gyors, miért gyors ez viszonylag? Mert az eredeti bölcsességét még nem takarták el teljesen, ezért a kisgyerekek néha nagyon jó megértéssel rendelkeznek, ha a kisgyerekek még egy különleges származása is van, akkor a megvilágosodási képessége még jobb.

Tanítvány: *Hogyan érthetem meg az égi szem kérdését? Az égi szem különböző szinteken való felnyitásával a gyakorlás közben még mélyebb megértést kaphat az ember a világegyetem igaz képeiről? Milyen akkor a buddhák megértése a világegyetem igaz képeinek a tekintetében?*

Mester: Ehhez a következőt tudom mondani nektek: az ok, amiért az emberek sohasem fogják megérteni a világegyetem igaz arculatát, az, hogy az emberek az emberi szinten vannak. Ha buddhák értik meg a világegyetemet, akkor azt a buddha szintjének a látóköre határozza meg. Az alacsony szinteken levő istenségek sem érthetik meg a világegyetem állapotait még magasabb szinteken. Más szóval, ha egy művelődő ember különböző szinteken jut el a beteljesüléshez, vagy ha arról van szó, hogy miket láttak a megvilágosultak különböző szinteken, akkor azok a világegyetem igaz képei azokon a szinteken, amelyeken tartózkodnak; ami fölöttük található, azt nem is pillanthatják meg.

Azonkívül a ti művelési folyamatotokban sincs úgy, hogy minden egyes embernek ki lesz nyitva az égi szeme. Ha úgy lenne, mint egy buddhánál, hogy minden nagyon tisztán volna a szemei előtt, úgy nem művelhetné többé magát, csak még nagyon lassan haladna előre. Ha az égi szem valóban nyitva van, akkor a többi dimenzió még valóságosabban néz ki, mint az embereknek ez a dimenziója, a térérzékelés és a tárgyak látványa még sokkal tisztább, mint az embereknél, valóságosabb is. Normális módon azokat a tanulókat, akik láthatnak, csak részben hagyom látni a körülményeket más dimenziókban, azoknak, akik nagyon sokat láthatnak, egy kicsit homályossá válik a tekintetük, vagy csak az alacsony szintek dolgait engedi nekik az ember tisztán látni, kivéve, ha egy kivételes esetről van szó. Miért van ez így? Ha nagyon tisztán hagynák látni az embereket, akkor mindannyian azonnal jönnének a műveléshez, nagyon stabilak is lennének, akkor viszont ez a köd áttörését is jelentené. Nem létezne többé a megvilágosodás, a művelés nem számítana többé. Az emberek csupán a ködben művelhetik magukat, csupán a ködben ismerhetik fel, csupán az számít, ha ilyen körülmények között szenvednek. Ha mindent egészen tisztán látnának, akkor biztosan nem panaszkodnának, mindegy, hogy milyen sok bosszúságot is kellene elviselniük. Hogyhogy olyan nehezen emelkedhetnek meg a buddhák? Ő mindenben tisztán tudja látni az igazságot, hogyan kellene akkor megemelkednie? Nagyon nehezen emelkedik meg, mivel számára nem létezik elviselendő

szenvedés. Az emberek nem láthatják az igaz arculatot, és csupán így művelhetik magukat; ha semmit sem lát az ember, az is keserves, az embereknél minden keserves.

Némelyek megkérdezik: „Tanár, ámde én már gyakoroltam, hogyhogy még mindig nem tűntek el a betegségek?” Akkor megkérdezem őt, hogy a betegségek meggyógyítása miatt jött-e ide. Vagy talán a művelés miatt jött? Ha a művelés miatt jöttél, akkor neked egyáltalán nem kell többé a betegségeken töprengened, csupán akkor fognak eltűnni, ha egyáltalán nem gondolsz többé rájuk, csupán akkor fog minden megjavulni, ha a ragaszkodások tovatűntek. Mert ha te még mindig egy hétköznapi ember eredeti nézeteit hordozod magadban, akkor nem tekinthetünk téged művelőnek. Tüntesd csak el az emberi ragaszkodásokat gyökerüktől fogva, és nézd csak meg, mi történik akkor. Némelyek egyszerűen nem tudnak elaludni. Ha nem tudsz elaludni, akkor hát az a legjobb alkalom, hogy gyakorolj. Nézd csak meg, hogy azután el tudsz-e aludni. Ezzel csak azt szeretném mondani nektek, hogy egy parányi gondolatkülönbség uralkodik, a különbség az emberek és az istenségek között mármost egy ilyen apró gondolat, ha el tudod engedni, akkor művelő vagy, ha nem tudod elengedni, akkor ember vagy.

Tanítvány: *Léteznek most olyanok, akik a templomban művelik magukat? Az esetben, ha léteznek, lehetek-e én is egy olyan tanítvány, aki a templomban műveli magát?*

Mester: A *Fá* terjesztésével a legtöbb ember a normális módon műveli magát, természetesen szintén létezik néhány apáca és szerzetes, aki *Dáfát* művel. A *Dáfá* művelésében nincs szó a formaságról, valójában ezt minden buddha, *dao* és istenség így látja a mennyben. A buddhák semmiképpen sem törődnek a hétköznapi emberek formáival, hanem csak az emberszív levetésével. Mindegy, hogy milyen sok templomot is építesz, és még ha minden nap mély meghajlást is végzel a buddhák előtt, úgy ennek ellenére az ajtón kívül mindazt megcsinálod, amit akarsz, akkor ez nem művelés. Ha te teljes szívedből műveled saját magadat, akkor a buddhák boldogak, amikor ezt látják. A környezet nem játszik szerepet, a Mester törődni fog veled, ha igazán műveled magad. A művelésnél mármost arról van szó, hogy művelés által eltávolítsd az emberszívet. (taps) Ráadásul úgy van, hogy a *Dáfá* művelése lelassul, ha az ember elhagyja az emberi közösség bonyolult környezetét. Természetesen, ha te most a templomba szeretnél menni, azért hogy műveld magad, akkor pillanatnyilag nincsenek is meg az előfeltételeink erre.

Tanítvány: *Ha az emberi testet nagyenergiájú anyaggá változtatták át, van-e hatása akkor ennek arra, hogy mit eszik az ember?*³⁸

Mester: Azokat a dolgokat, amiket megeszik az ember, a mechanizmusok változtatják át a művelés közben. Normálisan kellene művelnie magát tovább.

Tanítvány: *A beteljesüléshez művelhetik-e magukat azok a kínaiak, akik Amerikában születtek, de csak angolul beszélnek?*

Mester: Pillanatnyilag sok fehér tanítvány is létezik, és bármilyen nyelvet is beszél az ember, az nem befolyásolja a művelést. Amikor tanfolyamot tartottam a fehér tanulók számára Svédországban, az ő megértésük nagyon is jó volt, a megemelkedésük a művelés folyamatában szintén nagyon gyors volt. A kínaiak egy nagyon hosszan a múltba nyúló történelemmel, egy nagyon messze a múltba érő kultúrával rendelkeznek, és a kínaiak különlegessége az erős zárkózottságuk, ők nagyon sok dolgot cipelnek ide-oda magukkal a szívükben. Ha az ember racionálisan valóban meg akar értetni valamit a kínaiakkal, akkor az elveket abszolút érthetően kell elmagyaráznia. A fehérreknél ez viszont másképp van. Kifelé fordulóak, és megmondják, hogy mit gondolnak. Ha ő felizgatja magát, akkor látod azt, és azt is látod, amikor örül, mivel nem sok dolgot tárol a szívében, minden a felszínre jön. A megérzésük erősebb, mint a kínaiaknál, és nem szükséges feltétlenül a legmélyebb elveket elmagyarázni, ha érthetően magyarázza el az ember, akkor megértik, nincs túl sok akadály a belsejükben, és ezért igazán gyorsan művelik magukat.

Kínai nyelv nélkül ugyanúgy művelheti magát az ember, de egyvalamit el kell mondanom ehhez: angolra csak az én felszínes jelentésemet lehet lefordítani, ha viszont nagyon helyesen szeretné lefordítani az ember a felszínes jelentést, akkor azt nem fogja elérni, ez azonban nem befolyásolja a magas szintek tartalmát³⁹. Ha a jövő emberei a *Fát* tanulják, akkor az emberek felszínes szintjén levő dolgok nagyon fontosak. Ezért a jövő emberei számára nehéz, ha nem értenek kínaiul.

Tanítvány: *Különböző népeknek különböző mennyországaik vannak, miért nincs ez így a feketéknél Afrikában?*

Mester: A feketéknek is megvannak az istenségeik, akik teremtették őket, csak ők túl korán elfelejtették ezt.

Tanítvány: *Minden vallásnak van mennyországa?*

Mester: Csak az ortodoxoknak⁴⁰ van mennyorszáruk, az eretnekeknek nincs mennyorszáruk. Azonkívül ehhez jön a *Fá*-vég ideje, és következésképpen a valóságban úgy van, hogy egy vallás sem rendelkezik már igazán olyan istenségekkel, akik törődnének vele. Amit az istenségek betartattak az emberekkel, azt többé nem tartják be az emberek; a vallásokban is léteznek egyes emberek, akik elsőként kezdtek el rosszat tenni. Némelyek a saját zsebükbe halmozzák fel a pénzt a vallás gúnyjában, némelyek politikailag tevékenyek, némelyek tevékenyen rontják meg a társadalmat. Ők maguk már nem hisznek többé az istenségekben, ők maguk már nem tudják többé művelni magukat. Kérdezz csak meg hát egy szerzetest: „El tudsz vezetni engem a beteljesüléshez? Te saját magad el tudsz jutni egyáltalán a beteljesüléshez?” Én olyanokat kérdeztem meg, akik már 60 vagy 70 éve művelték magukat a templomban, ők már azt sem merik mondani, hogy létezik egy Szukhávatí világ, akkor miért művelik még magukat? A mennyországek kapui már bezárultak, az értelmetlen dolgot nem is istenségek terjesztették, akkor még kevésbé lehet szó mennyországekokról.

Tanítvány: *Álmomban a Mester megtanított nekünk valamit, és beszélgetett velünk, hogyan kellene megérteni az ilyen álmokat?*

Mester: Léteznek némely viszonylag jó velük született alappal rendelkező emberek, akik valóban kapcsolatba tudnak lépni velem, a kisgyerekeknél ráadásul még több példa van. Ha viszont normális módon a meditáció közben látsz engem, akkor a legeslegtöbb esetben semmit sem fogok mondani neked. Még ha mondom is valamit, az egy utalás. Némelyek azt mondják, hogy a Mester álmukban megtanította volna nekik a gyakorlatokat; ennél a pontnál ébernek kell lennetek, mert pontosan meg kell figyelnetek, mit tanítanak meg ott nektek. Ha ez az öt gyakorlaton kívüli valami, akkor az egy zavarás számodra, ha olyasmit magyaráznak el neked, ami kívül esik az általam elmagyarázott *Fá*-alapelveken, akkor az egyáltalán nem én voltam, hanem egy hamisítvány. Ha te aztán hamisakba botlasz, elúzhated őket, mondhatod azt, hogy te *Fálun Dáfát* művelsz, és nem szeretnél rendelkezni az ő dolgaival, ha akkor még mindig nem tűnik el, akkor kiáltsd a nevemet.

Tanítvány: *A szenvedések elviselése karmát szüntethet meg, a betegségek elviselése is szüntethet meg karmát?*

Mester: A betegségek okozta szenvedésnek, valamint az emberek mindenféle szenvedésének az elviselése a karma megszüntetését jelenti. Amikor a betegségek fájdalmait viseli el az ember, akkor karmát is szüntet meg. Hiszen éppen most mondtam, ha egy embernek egész életében nincsenek betegségei, akkor a halál után véglegesen a pokolba megy, mert egész életében csak karmát halmozott fel, és semmit sem távolított el belőle. A boldogság olyasmi, amire a hétköznapi emberek törekszenek, ha a magukat művelő emberek nem viselnek el szenvedést, akkor nem egyenlíthetik ki a karmát, amelyet korábban hoztak létre. Egyidejűleg nem létezne gondolati megemelkedés, és ezért az nem is művelés.

Tanítvány: *Mikor lesznek tanítványok a templomokban?*

Mester: Nem arra gondoltam, hogy nektek nem szabad a templomba mennetek, hogy műveljétek magatokat, már léteznek olyan szerzetesek a templomokban, akik *Dáfát* művelnek, ők már amúgy is szerzetesek voltak, és nem tudtak többé visszatérni az emberi társadalomba. Következésképpen ez a helyzet elő fog fordulni egy bizonyos időben. Azok viszont, akik nem szerzetesek vagy apácák, ti művelhetitek magatokat otthon; amit én hátrahagytam számotokra, az a hétköznapi emberek társadalmában való művelés útja.

Tanítvány: *Remélem, hogy a Mester mindenki számára felnyitja az égi szemet.*

Mester: Erről nem szükséges többet beszélnünk. A művelési folyamatodban, amikor olvasod a könyvet, ezt elintézzük számodra. Mindent, amire a művelőknek szükségük van, bezárólag az égi szem felnyitásával, elintézzük számodra, de nem hagyunk majd mindenkit látni.

Tanítvány: *A férjem meghalt, és én túl erősen ragaszkodom hozzá, hogyan tudnám elengedni ezt az érzületet?*

Mester: A „túl erősen ragaszkodom hozzá” a hétköznapi emberek egy érzülete, csupán akkor művelheted magad, ha leveted azt. Én csak egy egyszerű elvet nevezek meg nektek, az emberek ugyan ragaszkodnak a hétköznapi emberek közötti családi kötelékekhez, de tudod-e, milyen gyakran születél te újra a hétköznapi emberek között? Hány szülőd, testvéred, házastársad, lányod és fiad volt neked? Ha újraszületsz a hétköznapi emberek között, és így ragaszkodnál minden élet összes rokonához, egyáltalán el tudod ezt érni? Kik hát az igazi rokonaid? Csupán azok a rokonok a te igazi rokonaid, akik azon a helyen élnek, ahol az élőlényedet⁴¹ megteremtették; ők várnak a visszatértekre, te azonban ide-oda tévelyegsz itt, és mulandó dolgokba kapaszkodsz.

Mindegy, akár egy családba jut be az ember, akár a világba jut be, ez mindig olyan, mint egy szállodában való megszállás, egy éjszakát marad az ember, és a következő napon mindenki megy a maga útjára, ki ismer még kit a következő alkalommal? A környezetben létezik a szeretett férjed vagy más korábbi rokonok, ismered még őt? Ő még ismer téged? Én csak a *Fá*-alapelveket magyarázom el, ezzel nem arra gondolok, hogy nem kellene tisztelnetek a szüleiteket, amire én gondolok, az az, hogy le kellene vetnetek az emberi érzületeteket. Mindegyik érzület, amelyik fékez téged, akadályozza a művelésedet, szilárdan tapad rád, hogy visszatartson téged a műveléstől, nem hagy téged buddhává válni. Ha ebből a szemszögből nézi meg az ember, akkor hát nem fejt ki démoni zavarást rád? Nem arra megy ki, hogy visszatartson téged a buddhává való műveléstől? És te saját magad egyáltalán nem fogod fel, mi folyik körülötted. Ők amúgy is korábbi emberek, már minden elmúlt, és még mindig megragad téged, akkor annál inkább el kellene engedned. Tehát itt elmagyarázom neked az elveket, szeretném megértetni veled. Ha te egy magát nem művelő hétköznapi ember lennél, és a hétköznapi emberek között állandóan a korábbi emberek után sírnál, akkor ott sem lennél boldog. Egy emberi élet nagyon rövid, és ha egy buddha világából nézi meg az ember, az emberi társadalom még rövidebb. Ha két buddha beszélget és látja a születésedet, akkor ők még beszélnek egypár szót, és amikor újra utánad néznek, te már a sírban fekszel, olyan gyorsan megy ez. Ebben az időmezőben az emberek azok, akiknek ez nagyon lassúnak tűnik.

Tanítvány: *Ha néha zavaros gondolatok léteznek, én is tudom, hogy ezek nem jók, ámde nagyon nehezen hagyják magukat elnyomni, ezek démonok?*

Mester: Te már tudod, hogy ezek a zavaros gondolatok nem jók, akkor nyomd el azokat olyan jól, ahogyan megy. Én mondom nektek, ha egy ember a világon él, akkor normális módon nem ő az, aki gondolkodik, nem saját maga él. Hiszen nézd csak meg a mai embereket, az mindegy, hogy melyik országban élnek, egy nap sem múlik el rohanás nélkül, hogyan élnek ők? Én mondom nektek, némely embereknél az úgy van, hogy ők félig nem saját magukat élik meg, sőt némelyeknél úgy van, hogy ők többé egyáltalán nem saját magukat élik meg.

Különösen érvényes ez a modern emberekre; tudják ők, hogyan élnek? Az emberek sok úgynevezett tapasztalatot szereznek az életükben a gyermekkoruktól fogva a felnőttkorukig, és ezek az úgynevezett tapasztalatok képezik aztán az emberi gondolatokat és nézeteket. Az emberek úgy vélik, ha én így és így oldok meg problémákat, akkor jól lehet megoldani azokat, aztán így idővel merev nézetek képződnek, később te sok dolognál azon a véleményen vagy, hogy azt nagyon jól intéztél el, ámde te saját magad már eltűntél, te saját magad már elmentél aludni. Azt a részt belőled, amelyik a hétköznapi emberek társadalmában él, tehát a te hús-vér testedet azok a nézetek irányítják, amelyek az életed folyamán jöttek létre, össze-vissza cselekszenek, te egész nap zavarodott vagy, és egyszerűen így élsz tovább. Azonkívül mindezek a nézetek az önvédelmedre jöttek létre. Ha nem ártanak neked, akkor nem is tudsz karmát visszafizetni, olyan előnyöket fogsz kapni, amelyeket tulajdonképpen nem kellett volna megkapnod; te ártani fogsz másoknak, és ezáltal szakadatlanul karmát fogsz létrehozni. Ez a karma viszont szintén élő, aztán az élet folyamán kialakított nézetek és a karma még összejönnek, és gondolati karmát képeznek egy ember agyában, ezt kell akkor neked eltávolítanod a művelésed folyamatában. Mert egy ember művelésénél nem szabad ezt művelni; ha ezt művelnéd, és nem tenmagadat, akkor te sem vennél részt benne, természetesen én sem vennék részt benne.

Én hagylak téged buddhává válni, hagylak téged művelődni, akkor tehát a művelési folyamatban neked le kell vetned az életed folyamán kialakított nézeteidet, el kell távolítanod a gondolati karmát, amelyik helyettesített téged. Akkor gondoljátok át egyszer, ha tehát az ember el

szeretné távolítani ezeket a dolgokat, ámde ez is valami élő, nem fog együttműködni és – éppen azért, mert az agyadban van – ingadozásba hozhatja a gondolataidat, gondolati instabilitásba juttat téged, ahhoz vezet, hogy te nem tanulod a *Fát*, nem hiszel a *Fában*, erre és arra sarkall téged, és ráadásul hagyja, hogy öntudatlanul rossz dolgokat tegyél. Mert amikor korábban még nem művelted magad, embereket szidtál, rossz dolgokra gondoltál, és ennél hoztad létre csupán ezt a karmát. Jó, akkor a gondolati karma dolgokat hagy majd befolyjni a gondolataidba, gyalázkodó szavakat, nem hagy téged hinni a *Fában*, és ráadásul szidalmaztat veled engem. Én ezt nem veszem rossz néven tőled, mert nem te vagy az, aki szidalmaz engem, máskülönben a bűnöd már nagyon nagy lenne. A gondolati karmád az, amelyik szidalmaz engem, neked viszont ezt el kell nyomnod a művelés folyamatában, máskülönben valóban te lennél az, aki szidalmaz engem. Ezért, ameddig elnyomod és kiszorítod, ameddig tudod, hogy nem te vagy az, aki káromkodik, hogy az a karma, ami itt kihat, hogy azok démonok, akik hatnak, akkor mi közösen eltávolíthatjuk, és újra megtalálhatjuk az énedet. Sok ember a világon pillanatnyilag nem saját magát éli meg valóban; ők a tudatukért és azokért a nézetekért élnek, amelyek az élet folyamán jöttek létre.

Tanítvány: *Mik azok az égi jelenségek? Melyik magas szinteken vonhatja ki magát egy művelő az égi jelenségek útmutatása alól?*

Mester: Az égi jelenségek nem fognak útmutatást adni az embereknek. Pillanatnyilag ezek csak azok az állatok, amelyek intelligens *qit* kaptak, és aztán ebben a rossz emberi korszakban közvetlenül irányítanak embereket. Az istenségek egy nagy tárcsát állítottak be az emberiség számára a mennyben, amelyik forog; fent meghatározták, hogy mikor melyik állapot bukkan fel az emberi társadalomban. Ha elfordult egy bizonyos ideig, akkor az emberi társadalomnál váratlanul fel fog bukkanni egy bizonyos állapot; ezek akkor az égi jelenségek.

Tanítvány: *Mi a mérce a „reinkarnáció” számára?*

Mester: A reinkarnációnak is van mércéje? A reinkarnáció folyamatában könnyen lehet, hogy valaki ez alkalommal ember lesz, következő alkalommal állat, az is könnyen lehetséges, hogy növényre reinkarnálódik valaki. Mindenesetre minden lehetségesként újraszülethet az ember, de miként fog aztán újraszületni, azt egy ember karmájának a tömege határozza meg.

Tanítvány: *Lehet-e előre látni a jövőt a jóslás természetfeletti képességével?*

Mester: Lehet-e előre látni a jövőt a jóslás természetfeletti képességével? A jóslás természetfeletti képességével lehet tudni egy ember életét vagy különböző életeit, még több is lehet. Némely emberek ráadásul tudhatnak arról, honnan jöttek ide, azt is láthatják, hogyan néz ez ki a jövőddel, nemcsak saját magáról tudhat, hanem másokról is, ez a jóslás természetfeletti képessége.

Tanítvány: *Meddig tudhatnak a buddhák és bódhiszattvák a múlttól és a jövőről?*

Mester: Csak hiányosság nélkül művelheti magát buddhává vagy bódhiszattvává az ember, csupán hiányosság nélkül fog tudni mindent. Neked nem szabad ilyen dolgokat egyfajta tudásként szemlélned, amelyre törekszel aztán, én sem válaszolhatom meg ezeket a kérdéseket. Újra és újra megkérdeznék engem: „Hogyan él egy buddha?” Én mondom neked, az embereknek semmi esetre sem szabad tudniuk, hogyan él egy buddha. Ha tudni akarod, hogyan él egy buddha, akkor egyszerűen műveld magad buddhává. Némelyek látták a Szukhávati világot és a *Fáhun* világot, más világokat is láttak; ámde az csak úgy van, hogy neked azt mutatták meg, amit a te szinteden kell látnod; ha te valóban szeretnéd látni ennek az igaz arculatát, akkor először el kell érned a buddha mércéjét, csupán akkor pillanthatsz meg az igaz arculatát. Úgy van, mint ennél a *Fánál*, amiket te ezen a szinten láttál, azok ennek az egy szintnek a *Fá*-elvei, amiket egy másik szinten látsz, akkor azok annak a szintnek a *Fá*-elvei. Nem szabad megmutatni a magas szintek valódi meglátásait az alacsony szinteknek, ez a világegyetem alapelve.

Tanítvány: *Milyen lesz az ideimádkozott⁴² hamis buddhák távozása a jövőben?*

Mester: Utánanéznék a jószívűségüknek és gonoszságuknak, és aztán határozzák meg. Azokat, akik zavarásokat okoztak a társadalomnak vagy a világegyetemenek, mind eltávolítják; természetesen léteznek jók is, akiknek egy újraszületésben adnak kiutat, minden el van rendezve.

Tanítvány: *Létezik egy szisztematikus módszer a xinxing művelésére?*

Mester: A *Fá*, amit adok neked, a legszisztematikusabb, egy másik sem még szisztematikusabb, nézz csak bele a „*Zhuán Fálun*”-ba.

Tanítvány: „*Ha az ember leteszi a kezéből a henteskést, azonnal buddhává válik*” – mondják a buddhizmusban, hogyan van ez a *Fálun iskolájában*?

Mester: Ezek a szavak nem Sákjamunitól származnak, az utána jövő emberek mondták, ezért ez azt is jelenti, hogy a *Fá*-vég idejének a buddhizmusában az ember nem művelheti többé igazán magát; olyan szavakat, amelyek nem Buddhától származnak, Buddha szavainak tekintenek, a modern emberek egyáltalán nem is tudják már, hogy miről van szó tulajdonképpen, ezek nem a buddhák alapelvei. Hogyan létezhetne hát olyasmi, hogy valaki sok embert megölt, aztán egyszerűen leteszi a kést a kezéből, és azonnal buddha lesz? Még a jó embereknek is művelniük kell még magukat, nem igaz? Talán viszont arra is gondolnak ezzel a mondással, hogy az ember mától fogva semmi rosszat sem tesz többé, és szeretné elkezdni a művelést, de az út a buddhává váláshoz még mindig nagyon messze van.

Tanítvány: *Elmagyarázhatná Ön valamivel még mélyebben „a test meg fog nagyobbodni” kifejezést?*

Mester: Egy művelő gondolatai, a testének a térfogata és a mérete meg fog nagyobbodni, ezért néha a második gyakorlat közben úgy tűnik nektek, mintha nagyon nagyok lennétek, némelyek úgy érzik magukat, mintha nagyon kicsivé váltak volna, mert a készre művelt test a másik oldalon mind megnagyobbodhat, mind kisebbé is válhat. A művelődő emberek teste ténylegesen megnagyobbodhat, különben nem tudnád elviselni a megértést a világegyetem magas szinteken levő igaz arculatáról. A művelés közben a különböző dimenziók teste egyre nagyobb. Az a hús-vér testem, amelyik itt ül, és amelyet láttok, ilyen nagy, ámde odaát egyik testem nagyobb, mint a másik, ők egyre nagyobbak lesznek, olyan nagyok, hogy azok közöttetek, akiknek az égi szemük a legjobban fel van nyitva, szintén csak a lábujjam alsó részét láthatják, még csak a lábujjam felső részét sem láthatják, és ezek még mindig nem a legnagyobb testeim. Természetesen itt nem is akarok felválni, mester és tanítványok között nem is kell hazudni. Én mondom nektek, egy művelődő embernek a térfogata ténylegesen megnő. Emlékszem arra, hogy az indiai jógában egy képen azt ábrázolják, ahogyan *BoJiaFan*⁴³ beszél a tanítványaihoz: „Nézzétek csak, minden istenség az én testemben van.” Ezen a képen a kép minden istensége az ő testében van. Persze a művelésről van szó, és a cél természetesen az, hogy istenséggé műveljük magunkat. Egy istenség mérete a szintje magasságából, a gyümölcshelyzete magasságából származik, és következésképpen az isteni test megfelel a gyümölcshelyzet szintjének.

Tanítvány: *Tervezte Ön, hogy a jelenlegi látogatásánál Amerikába egy kilencnapos tanfolyamot tartson?*

Mester: Nem, ez nincs így, az ok abban rejlik, mert ezt a *Fát* már teljesen kimondtam. A „*Zhuán Fálun*” megjelenése után többé nem magyaráztam szisztematikusán. Mert ha még tovább magyaráznám, nem is tudnám százszázalékosan úgy elmagyarázni, ahogyan a „*Zhuán Fálun*”-ban van leírva. Egy tanfolyamon egyetlen tételekkel teli papír sincs előttem, mindig a tanulók különböző körülményeinek megfelelően magyarázok, ugyanazt a kérdést különböző álláspontokból magyarázom el, ezért ez minden alkalommal más. Ha most még több tanfolyamot tartanék, és továbbra is szisztematikusán magyaráznám el a *Fát*, akkor megzavarnám a tanulók „*Zhuán Fálun*” szerinti művelését. Azt is felfedeztem, hogy ugyanannál a kérdésnél egyre magasabban magyarázok, minél többet magyarázok belőle, mert – olyannyira, mint lehetséges – meg szeretném értetni a tanulókkal, (taps) ezért zavarnák meg az elmondott dolgok aztán a tanulók művelését. Ezt a *Fát* már kinyomtatták, ezért nem szabad többé szisztematikus tanfolyamokat tartani, ámde ha a „*Zhuán Fálun*”-nak megfelelően művelitek magatokat, akkor az ugyanaz. Ha viszont – úgy, mint ma itten – egyedi kérdéseket válaszolok meg számotokra, akkor az nem probléma.

Tanítvány: *Olyan sok ember létezik a világon, hogyan tudhatja a Mester, hogy ki műveli magát?*

Mester: A magas szinteken és az alacsony szinteken történő művelésnél való megértés nem ugyanaz, ez másképpen van, mint a te emberi elképzeléseid. Egy ember *fashen*eket (törvényttesteket) hozhat létre a művelés folyamatában egy bizonyos szint elérésénél, ráadásul számtalan *fashen* lehet, a *fashen* aztán segít a – tiszteletteljes főnek is nevezett – fő testnek, hogy irányítsa a tanítványokat a

végéig, hogy megvédje a tanítványokat, és ennél nagyon sok konkrét dolgot tesz. A *fashen* a bölcsességem megnyilvánulása, a bölcsességnek ez a fajtája ugyancsak egy istenség alakjával rendelkezik, világosan megmondva, én saját magam vagyok. Ezért a *fashenem* szintén úgy néz ki, mint az egész alakom, hordozza minden gondolatomat, mindent megtehet, és mégis semmit sem térül el a fő testtől. E szint alatt azonban senki sem láthatja ezeket a belső kapcsolatokat, csupán ha túllépte az ember ezt a szintet, akkor láthatja azokat. Ha konkrétan csinál valamit, akkor az ugyanaz, mintha én csinálnám személyesen, mert ő a gondolataim megnyilvánulásának egy megjelenési formája.

Tanítvány: *Mi a különbség a „törekvés nélkül magától megkapja az ember⁴⁴” és a „semmihez sem ragaszkodni és ennél a szívet megtalálni” között?*

Mester: Ha a *Dáfá* művelése közben a buddhista szentírásokat magyarázza el az ember, akkor az nem egészen megfelelő. Ha egy szűk szemszögből mondaná az ember, Sákjamuni szavai az ő iskolájának a dolgai, itt viszont az én iskolám dolgai vannak, itt akkor a „nincs második iskola” kérdéséről van szó, ha viszont egy szélesebb szemszögből mondaná az ember, mindegyik *Fá* a *Dáfából* származik, ebben jó sok bonyolult tényező létezik, amiről te semmit sem tudsz. Ezért sohasem szeretem elmagyarázni a buddhizmusban levő fogalmakat és megfogalmazásokat. Csak néha mondok valamit róluk és hozok fel egy példát, akkor viszont szintén azon vagyok, hogy az én *Fámat* magyarázzam. A következő dologra is szeretnék rámutatni nektek, ha a te fejedben a vallások dolgai léteznek, és a *Dáfában* műveled magad, akkor a legsürgősebben el kellene hagynod ezeket a dolgokat, juttasd saját magadat a tisztasághoz, máskülönben túl erősen zavarnának téged, azonkívül a buddhizmus dolgait vennéd, hogy megítéld a szavaimat, akkor nem tudnád többé művelni magad. Még a buddhizmusban is arról beszélnek, hogy „nincs második iskola”, most már az az időszak van, amikor a végidő *Fája* már zűrzavaros, nektek vigyáznotok kell.

Ha már odajutunk, hogy arról beszélünk: „nincs második iskola”, hány ember létezik hát a vallásban, aki valóban megérti ezeknek a szavaknak a tartalmát? Még a vallásban is léteznek olyanok, akik minden lehetségest művelnek. Szerzetesek művelik a *chan* buddhizmust és egyidejűleg a tantrizmust, minden lehetséges könyvet elolvasnak, a tiszta föld iskolából valók szintén a *chan* buddhizmus dolgairól beszélnek. Annak az iskolának az írásait kellene olvasnia az embernek, amelyiket műveli, semmiképpen sincs úgy, hogy minden szentírás Sákjamunitól származik. Ha a *huayan* szentírásait olvassa az ember, és a beteljesüléshez művelheti magát, akkor a *Huayan* világba megy, ha Amitábha buddha írásait olvassa, akkor a Szukhávati világba megy, a későbbi emberek voltak azok, akik azt hitték, hogy a szentírások mind Sákjamunitól származnának, ezért aztán úgy van, hogy abban a pillanatban, amelyikben te mindent összevissza olvasol, egy buddha sem fog többé törődni veled. A modern emberek a következőt gondolják a buddha-hitükben: „Hiszen ezek mind buddhák, teljesen mindegy, hogy kit imádok. Hiszen ezek mind buddhákól származó könyvek, nem mindegy, hogy kinek a könyveit olvasom?” Ámde ezek az emberek gondolatai.

Tudjátok, miért művelheti magát a *Fálun* világba az ember, ha a „*Zhuán Fálun*”-t olvassa? Miért kaphat egy *Fálunt*, valamint ennek az iskolának a további dolgait a művelés folyamatában, amelyek mind szükségesek? A vallások szentírásainál nevezetesen ugyanígy van, mert ha te az ő iskolájában műveled magad, akkor azon is vagy, hogy megkapd a dolgait, akkor tehát annak az iskolának az istenségei annak az iskolának a dolgait fogják behelyezni a testedbe. Ha viszont aztán ennek az iskolának a könyveit is olvasod, és aztán még ennek az iskolának a dolgait is behelyeznéd neked, ha ez aztán így menne tovább, akkor még csak káosz maradna a testedben. Hogyan művelhetnéd még magad? Ha a televízióba egy mosógép alkatrészét szerelné be az ember, akkor a televízió végé lenne, ez nem olyan könnyű és egyszerű, mint ahogyan azt az emberek elképzelik.

A művelés a művelési energia átváltoztatásának és egy élőlény megemelkedésének egy rendkívül komoly és bonyolult folyamata. Még sokkal precízebb, mint az emberiség legprecízebb műszerei, ezért a művelés dolgait nem szabad összekeverni egymással, nem is lehet őket összekeverni egymással. Mihelyt az emberek ezt teszik, akkor a buddha látja, hogy te mind ezt, mind azt is műveled, és ezért egyáltalán semmit sem fogsz kapni többé tőlük, ez szintén egy művelődő ember *xinxingjének* egy problémája. Egy tathágata-buddha dolgai sok élet fáradságos művelésének a művelési folyamatában jöttek létre, azok képezik a világot, a világot az ő művelési tényezőiből alakítják ki, te még egy ember vagy, és tetszés szerint meg akarod változtatni a dolgait? Ha te két iskolában műveled magad, az azt is jelenti, hogy te két buddhának a *Fáját* szabotálod, szintén ugyanaz érvényes a három iskolában való egyidejű művelésre, akkor három buddha *Fáját* szabotálja az ember,

az nem bűn? Némely emberek azt mondják, hogy ők ezt nem tudták. Éppen azért, mert nem tudtad, a buddha semmit sem fog adni neked, nem fog hagyni ilyen büntetést, ez tehát a legfontosabb ok a „nincs második iskola” mondat mögött. Az emberek nem tudják, azt hiszik, hogy ezzel gazdagíthatják a tudásukat, de ez ragaszkodás.

Ha egy iskolában műveli magát az ember, akkor maradjon annál, a *chan* buddhizmus az *chan* buddhizmus, a tiszta föld iskola az a tiszta föld iskola, a *huayan* iskola az a *huayan* iskola, a *tiantai* iskola az a *tiantai* iskola, a tantrizmus az tantrizmus. És ami a tantrizmust is illeti, úgy ott szintén nem lehet mindent összevissza művelni, a vörösek azok a vörösek, a fehérek azok a fehérek. Ebben a tekintetben egyáltalán nem szabad esztelenséget üzni. A művelés a legkomolyabb, ez tulajdonképpen a legkomolyabb dolog, az emberiségnél egy dolog sem létezik már, amelyik még komolyabb lenne. Mivel ez a legkomolyabb, teljesen komolyan kell venni. Én nem is ragaszkodom ahhoz, hogy te feltétlenül *Fá lun Gong*ot tanulj, ha azon a véleményen vagy, hogy a buddhizmus valamelyik iskolájában eljuthatsz a beteljesüléshez, akkor tanulj egyszerűen ott, ha viszont én nem magyaráznám el neked nyomtatékosan, akkor felelőtlen lennék veled szemben. Mivel neked sorskapcsolatod van, ha te itt ülsz, akkor meg kell mondanom neked, hogy a vallások *Fá*-vég idejében a szerzetesek csak még nagyon nehezen művelhetik magukat, hiszen kérdezd csak meg a szerzeteseket, hogy eljuthatnak-e a beteljesüléshez? Én tudok mindent, a világnak azokat a szerzeteseit, és ezzel én itt az egész világra gondolok, akik kijuthatnak a világi *Fá*ból, azokat, akik elérhetik egy arhát kezdeti helyzetét, egy kézen meg lehet számolni, aztán ehhez jön még, hogy nekik az egyik lábuk az ajtón belül és a másik kívül van, mert ott a mellék-összellemet művelik. Valójában ők mindannyian egy buddha megjelenésére várnak, ha te azt kívánod magadnak, hogy ő megváltson téged, hova kellene akkor megváltania téged? Ő egy arhát, és ezért szintén még egy buddha világába akarja művelni magát, és hogy őt aztán egy buddha szeretné-e bírni ott, vagy sem, azt a buddha dönti el, hova kellene tehát megváltania téged?

Tanítvány: *A Mester arról beszélt, hogy a magas szinteken való művelés teljesen automatikusan folyik le?*

Mester: Amikor akkoriban a *qigong* éppen felbukkant Kínában, léteztek olyan emberek, akik azt mondták, hogy a *qigong*gal nem lehetne elérni a beteljesülést, mert az akkoriban terjesztett *qigong* csak az egészségmegőrzés és betegségeltávolítás szintjén levő dolog volt. Éppen most mondtam ki egy dolgot, azt mondtam, hogy a *qigong* valójában arra volt ott, hogy kitapossa nekem az utat a *Fá lun Dá fá* terjesztésére, ha nem létezett volna a *qigong*nak ez a terjesztése, akkor a *Dá fá* terjesztése ma nagyon nehéz lenne számomra. Hogy ezt a legbonyolultabb társadalmak egyikében tudtam terjeszteni, azt is jelenti, hogy a jövőendő történelemben – mindegy, hogy melyik társadalomban – semmiféle probléma sem lesz többé ezzel.

Némelyek azt mondják, hogy a *qigong* egy tettekkel rendelkező *Fá*, és Sákjamuni arról beszélt, hogy egy tettekkel rendelkező *Fá* olyan, mint egy szappanbuborék, nem vezethet a beteljesüléshez. Valójában azok, akik megtanulták ezeket a szavakat, saját maguk egyáltalán nem tudják, mit jelentenek tulajdonképpen a „tettek”. Azt mondják, hogy a gyakorlás közben a mozdulatok pontosan „tettek” jelentenek. Ámde sok taoista útnál is előfordulnak mozdulatok, az ebből kiemelkedett nagy *daó*k nagyon magasak, az őskézdeti nagy *Dao* sokakat hozott létre, akik ráadásul még magasabbak, mint a normál istenségek és buddhák, nem lehet szó arról, hogy a mozdulatok önmagukban már „tettek” jelentenek. A tantristák is végeznek persze kéztartásokat, és a kínai szerzetesek különböző *jieyin*ekkel (pecséttekkel) rendelkeznek, teljes és féllótuszülésről van szó, ezek a dolgok nem mind mozdulatok?, „Tettekkel” vagy „tettek nélkül” megítélhető a mozdulatok mennyisége szerint? A „tetteknek” tulajdonképpen egy másik jelentésük van. „Tettek” azt jelenti, hogy egy ember a művelési folyamatban bizonyos dolgokat nem tud levetni, talán az emberi formát, némely mások valamilyen módszereket, készségeket vagy titkos technikákat keresnek, és azt hiszik, hogy ezekkel a dolgokkal megemelkedést találhatnak. Ők nem a ragaszkodások elművelését veszik alapul, ők apró képességekre törekszenek, és ezért tevékenyek. Némely szerzetesek pénzsóvárak, egypár templommal többet építtetnek, valamilyen segélyprogramokat rendeznek el, politikailag elkötelezettek, és csupán ez jelenti azt, hogy tevékenyek. Ha ilyen dolgok miatt műveli magát az ember, akkor lehet csupán szétpukkanó álmokról beszélni, elveszítette a művelése saját útját, eljuthat-e így a beteljesüléshez? Némelyek azt gondolják, „én ilyen és ilyen sok templomot építek a buddháknak, aztán kihasználom a kapcsolataimat, és elvárom tőled, hogy hagyj feljutni engem”. Hol létezik hát ilyesmi? Ha nem engedted el az emberi szívedet, akkor nem is merésznél az istenségek

szintjén maradni, még ha oda is helyeznének téged. Ha aztán összehasonlítanád magad a szentséges, méltóságteljes és összehasonlíthatatlanul tiszta istenségekkel és buddhákkal, úgy irtózatosan szégyellnéd magad, megértenéd, hogy ez nem a te helyed, mert a szellemi látóköröd túl messzi távol van tőlük, te saját magadtól újra alászállnál. A mozdulatok nem jelentenek tevékeny cselekvést, csupán az ember ragaszkodásai „tettek” valóban.

Én elmagyaráztam, hogy könnyen problémákhoz lehet jutni, ha a művelés folyamatában gondolkodik az ember, ezért gondolkodjon olyan keveset, mint lehetőség, maradjon tétlen. A másik dimenzióban minden tárgy élő, van élete. A művelés mechanizmusainál, amelyeket behelyeztem neked, úgy van, hogy a gyakorlás közben te megerősíted ezeket a mechanizmusokat. Ha aztán ezt a mechanizmust egy bizonyos pontig megerősítetted, önmagától fog körözni. Ha te a jövőben mindig kilenc átfutást tartasz be, és aztán a mechanizmusok is egyre erősebbek lesznek, akkor egészen a végén észre fogod venni, hogy többé nem szükséges, hogy tenmagad számoljál, neked egyszerűen csak gyakorolnod kell, és amikor a kilencedik alkalomhoz jutsz, saját maga fog áttérni a *Fálun* forgatására, amikor a kilencedik alkalomhoz jutsz, akkor saját magától fogja képezni a pecsétet. Akkor még csak számolnod sem kell többé.

Tanítvány: *Mindannyian tudhatnak arról, ha túlmentek a világi Fán?*

Mester: Némelyiknél úgy van, hogy a veleszületett alapja nagyon-nagyon magas, és azért hogy biztosítsák nála, hogy ő is visszatérhessen az eredeti helyére, egyáltalán semmit sem szabad mondani neki. Ha csak egy keveset is mondanának neki, akkor az az útja elpusztítását jelentené, és ahhoz is vezetne, hogy nem térhetne vissza az eredeti helyére, ezért ezt mind a személyes körülmények szerint állapítják meg. Néha lehet tudni erről, és szintén léteznek egyesek, akik tudhatják.

Tanítvány: *„A jövőben azoknak a tanítványoknak, akik hivatásosan művelik magukat a templomban, a hétköznapi emberek között kell ide-oda vándorolniuk.”⁴⁵ A „jövő” szó a mostani emberiségre vagy egy előző emberiségre vonatkozik?*

Mester: Szerzetesek és hétköznapi emberek között léteznek különbségek, azért hogy még magasabb gyümölcshelyzeteket kapjanak, úgy, mint a többi *Dáfá*-tanítvány, én olyan környezetet teremtek, amelyikben több hatalmas erény érhető el.

Tanítvány: *Hogyan tudhatja az ember saját maga, hogy a fashen védi-e, illetve hogy van-e Fálunja, vagy nincs?*

Mester: Nos, a *Fálun*nál ez úgy van, hogy némely érzékeny emberek már érezhetik, és mások, ha ők nem olyan érzékenyek, semmit sem érezhetnek. Nincs úgy, hogy mindannyian érezhetik, sőt úgy van, hogy azok, akik érezhetik, később, amikor a *Fálun* stabillá vált a testükben, szintén nem érezhetik többé olyan egyszerűen. Ez olyan, mint a szívverésed, ha te nem teszed rá a kezed, érezheted-e akkor, hogy a szíved dobog? Mihelyt a tested egy részévé vált, nem érezheted többé. Némelyeknél mindazonáltal úgy van, hogy ők kezdetben sem érezhetik ezt, ennek akkor az az oka, hogy ők nem olyan érzékenyek, de az nem tesz semmit, azok a dolgok, amelyek az emberi testben folynak le, nagyon bonyolultak, ez mindegyik embernél másképp van.

Tanítvány: *Ha például egy fiatal ember eljut a beteljesüléshez, és azonnal egy mennyországba menne, akkor ez nem azt jelentené, hogy nem igazán tenne eleget a felelősségének a szüleivel és gyerekeivel szemben? Nem hagyna hátra nehézségeket a hátramaradottaknak?*

Mester: Éppen azért, mert most még nem jutottál el a beteljesüléshez, mert még nincsenek olyan magas gondolataid, ítéled meg ezt a kérdést a hétköznapi emberek gondolataival. Ha viszont egy ember aztán elérte azt a szintet, akkor minden megértése már más lett. A művelés közbeni hatalmas erény alapján a körülményeket is megváltoztatták a környezetében. Tulajdonképpen mindenkinek megvan a saját sorsa, senki sem irányíthatja mások sorsát. Némelyek azt mondják, én egyszerűen azt akarom, hogy az utódaimnak jobban menjen. Ha az utódaimnak nincs meg ez a szerencséd, akkor az egész vagyont el fogják tékozolni, vagy tűzvész fogja megsemmisíteni, vagy kárba vész, elrabolhatják; ha viszont neki megvan ez a szerencséje, akkor örökölheti azt. Mindenkinek megvan a saját sorsa, senki sem határozhatja meg ezt mások számára; ennél az is mindegy, hogy a rokonaid-e, talán a következő életben egészen más emberek rokoniak lesznek; azonkívül az utolsó életben talán ő is mások rokona volt. Ezért ez azt jelenti, hogy mindenkinek

megvan a saját sorsa, ha te másokat erőszakkal egy bizonyos irányba akarsz vinni, akkor az bizonyosan balul üt ki, mert egy ember életét nem emberek, hanem istenségek rendezik el. Akkor többé arról sem lehet szó, hogy te ilyen és olyan sok nehézséget hagysz hátra nekik, az ilyen dolgokat már régen elrendezték. Ezeknél a kérdéseknél nincs úgy, ahogyan elképzeled magadnak, ha te nem vagy azon a látókörön, akkor mindezeket a kérdéseket emberi gondolatokkal fogod szemlélni. Milyen hatalmas erény az, ha az ember istenséggé vagy buddhává műveli magát? Így a dolgokat azután már a művelés folyamatában elrendezik.

Tanítvány: *A gyakorlásnál elfordul⁴⁶ a fej.*

Mester: Ezek mind jó jelenségek. Ha a meridiánokat szabaddá teszik, akkor az energia áramlása fordulásra⁴⁷ készítheti a fejet. Valójában nagyon sok jelenség létezik a gyakorlás közben, több mint tízezer, és mindegy, hogy milyen állapot lép fel, nektek pozitívan kell megértenetek azt. A művelés útján mindenütt léteznek a magukat művelő emberek megvilágosodási képességének a vizsgálói. A művelési energiának sok alkotórésze létezik, ami viszont a legkönnyebben érezhető az ember felszínén, az az elektromosság. Az elején megtörténhet a művelési energia hatása által, hogy te már nem érzed jól magad, ha csak egyszer röviden megmozdul. Sőt néha előfordul, hogy némelyek jó dolgokat gyakorolnak ki, és ennél még töprengenek, hogy talán betegség lehetne, hirtelen rosszul érzi magát az ember, akkor mondd csak meg nekem, hogyan akarod még művelni magadat? Te művelő vagy, és ezért jó jelenségeknek kellene tekintened ezeket a dolgokat, ezek bizony ténylegesen is jó jelenségek. Nagyon fájdalmas, amikor a meridiánokat áttörik, némely helyeken ez fájdalmakhoz vezethet. A test átváltozásánál is kellemetlenül érzi magát az ember, néha úgy érződik, mintha jó sok féreg kúszna ide-oda a testében, mert persze több mint tízezer meridián van, nemcsak néhányról van szó belőlük, ezek mindenhol vannak. Ezért érződik az egész test néha elektromosan töltöttnek, néha hidegnek, forrónak, zsibbadtnak, nehéznek, forgónak, egyszerűen túl sok állapot van, mindez rosszul érezhető nálad, ámde ezek jó dolgok, ez az energián, valamint a testi változásokon keresztül jön. Ha az érzékelésekről beszélne az ember, úgy valóban túl sok lenne, nektek egyszerűen valami jónak kellene tekintened őket, ezek bizony szintén valóban jó dolgok.

Tanítvány: *Amikor a Tanár a Fát terjeszti, és ennél olyan sok tanuló számára veheti át a felelősséget, hogyan lehet akkor még ezt a nagy szabadságot megérteni?*

Mester: A megváltásotok kedvéért szó sem lehet többé nagy szabadságról. Én elviselem a bűneiteket, és néha eltávolítom a karmátokat (taps). Talán ez másképp volt akkoriban Sákjamuni buddhánál és Jézusnál? Némelyek azt mondják: „Tanár, hiszen Önnek olyan nagy képességei vannak, hogyhogya akkor még problémái vannak Önnek?” Valójában ezek a ti problémáitok, például léteznek némely tanulók, akik számára elvileg már eltávolították a karmát, azt a kicsi picikét, ami megmaradt, tulajdonképpen saját magának kellene legyőznie, ámde ő viszont még mindig nem tudja legyőzni. Az hát szintén nem lehet, hogy tönkretegyék, csak mert ezt a picike problémát nem tudta legyőzni, akkor éppenséggel én viselem el számára, és aztán így jön az, hogy a problémák rám hárulnak és zavarnak engem.

Az emberek megváltása nagyon nehéz, nagyon keserves. Én tudom, miért szegezték Jézust a keresztre. Azt is tudom, miért nem volt Sákjamuninak más választása, mint hogy a nirvánába menjen, az is világos nekem, miért írt Lao-ce nagy sietve ötezer írásjegyet, és miért tűnt el. Egyszerűen túl nehéz egy ortodox Fát terjeszteni. Ha becsstelen dolgokat terjeszt az ember, nem is törődik vele senki; ha véghez vitte az esztelenséget, saját maga a pokolba megy, és megsemmisítik, mert bizony tulajdonképpen saját magának ártott.

Tanítvány: *Hogyan szemlélik a magas szintű égi démonok a nagy és kis megvilágosultakat, ki parancsol megállást a démonok e csoportjának?*

Mester: Az istenségekkel még magasabb istenségek törődnek, még magasabban léteznek még magasabbak, a démonok a világegyetemben levő pozitív és negatív élőlények egy megjelenése, a magas szinteken levő felismerések nem olyanok, mint az alacsony szinteken levők. Ha az ember elérte egy arhát szintjét, akkor többé egyáltalán nincsenek emberi gondolatai. Ha egy ember a halála után kijön a testéből – a hús-vér testéből –, akkor minden dolog, amit az életében tett, bezárólag azokkal a dolgokkal, amiket már három évesen csinált, olyan világosan van a szeme előtt, mintha éppen csak megtörtént volna. Mert ha az ember elhagyja ezt a dimenziót és ezt az időt, akkor másképpen van, mint ebben a dimenzióban és ebben az időben, minden úgy tűnik, mintha éppen csak

megtörtént volna, abban az időpontban az ember saját maga egészen világosan tudja, melyik dolgokat csinálta jól és rosszul az életében, csupán akkor jut el a megbánáshoz. Abban az időben az emberi gondolkodás lezárt területét is felnyitják, azonban ez még nem azonos egy buddha bölcsességével, mert a buddhák még nagyobb képességekkel rendelkeznek.

Tanítvány: *Hogyan kellene a legjobb módon tisztelni a Mester fashenét?*

Mester: A *fashen* én vagyok. Sok hívő buddhista éget füstölőpálcikákat, szaval mantrákat, végez meghajlásokat, olvas buddhista írásokat; ők mindennap imádkoznak Buddhához, mindent nagyon is szigorúan szertartásosan szabályoznak, ámde a szertartás után aztán azt csinálnak, amit akarnak, és minden hiába volt. Az emberek saját maguk egyáltalán nincsenek tisztában azzal, mit jelent tiszteletteljesnek lenni a buddhával szemben. Ha egy művelő a művelés folyamatában örömmel tartja a szenvedést, ha minden ragaszkodást eltávolít, együttérzően emelkedik felfelé, és szorgalmasan halad előre a művelési folyamatban, akkor én mondom neked, hogy az engem jobban megörvendeztet, mint bármilyen szertartás. Mert ennek a *Fának* a terjesztésénél nincsenek semmi további követelményeim az emberekkel szemben, én egyszerűen szeretném hagyni, hogy megkapd a *Fát*, szeretném, hogy el tudd engedni az emberi szívedet, végezetül akkor meg tudlak váltani.

Természetesen egy buddha *fashenének* is szüksége van ételekre, nincs úgy, ahogyan az emberek gondolják, hogy a buddha semmit sem enne. Némelyek azt mondják, hogy a buddhák nem ennének gabonát; teljesen mindegy, hogy az a valaki valóban tudja-e vagy sem, ezek a szavak helyesek. A buddhák nem eszik az emberek gabonáját, viszont eszik a szintjük élelmiszereit, ha az istenségek nem esznek élelmiszert, ők nem is fognak éhen halni, de éhezni fognak és le fognak fogyni, ezért nekik is kell enniük valamit, ők azonban nem a felszín anyagát eszik, hanem azokat a dolgokat, amelyek még mikroszkopikusabb részecskékből állnak. A füstölőpálcikák égetésének is van egy konkrét jelentése. Ha most a szerzeteseket arról kérdezik, miért kellene füstölőpálcikákat égetni, akkor azt mondják, hogy ez a buddha tisztelése lenne. Miért kellene viszont a buddhát füstölőpálcikák égetésével tisztelni? Nem lehetne ott valami mást csinálni? Valójában a füstölőpálcikák égetésénél a füst szintén anyag, azonkívül az az anyag, amelyik a füstöt alkotja, nem csak egy felszínes anyag, a füstnek egy másik anyagi lényege⁴⁸ is van, az istenségek és buddhák ilyen dolgokat vesznek, hogy olyan dolgokat hozzanak létre, amelyeket a tanítványok támogatására használnak.

Tanítvány: *Mi a különbség a fashen (törvénytest) és a huashen (átváltozott test) között?*

Mester: Én nem beszéltem a *huashen*ről. Sákjamuni buddha sok dolgot nagyon helyesen magyarázott el, de a buddhizmus dolgainál nincs mindig úgy, hogy azok Sákjamuni szavainak az eredeti jelentését adják vissza. A buddhizmus szentírásait csupán 500 évvel azután foglalták össze, miután Sákjamuni elhagyta a világot. 500 év, hiszen gondolatok csak utána, 500 évvel ezelőtt Amerika még nem létezett, ha valaki csupán most foglalna össze valamit, amit valaki 500 évvel ezelőtt magyarázott el, milyen erősen különbözne az a magyarázatnak az akkori környezetétől, idejétől, helyétől és a körülményeitől? Ezért óriási különbségek léteznek. Az a *Fá*, amit én magyarázok, nem buddhizmus, én nem is beszéltem a *huashen*ről, én csak a *fashen*ről beszéltem, én elmagyarázok dolgokat, és eközben összefoglalom a mostani emberek gondolatait és a kultúrájukat.

Tanítvány: *Einstein azt mondta, hogy a fénysebesség állandó, lehet ezt így állítani mindegyik dimenzióról?*

Mester: Azok az elvek, amiket Einstein felismert, az emberiség területén levő elvek, pillanatnyilag a felismerésnek ez a fajtája az emberiség legmagasabb felismerése. Ha viszont te túllépsz az emberiség szintjén, akkor meg fogod állapítani, hogy Einstein felismerései már nem végérvényesek, különböző szinteken különböző elvek léteznek, valamint az anyag különböző megjelenési formái a különböző szinteken. Minél magasabbra jutsz, annál közelebb jutsz az igazsághoz, minél magasabb, annál helyesebb, ha magas szintekről tekint vissza az ember, akkor felfedezi, hogy a távolabb lent levő felismerések nem a világegyetem alapvető elvei, illetve, hogy még távol vannak az igaz elvektől egy darabnyit. Valaki, aki fel meri ismerni az igaz alapelveket, azt is meri, hogy áttörje a szabályokat, amelyeket az előtte levő emberek rögzítettek le. Ha a szabályain belül mozogsz, akkor kutathatsz, ahogyan akarsz, mindig vele fogsz járni, ha viszont áttöröd azokat, akkor egy lépéssel közelebb jutottál az igazsághoz.

Ha az emberek túlszárnyalhatják a mostani tudást, akkor észreveszik az emberek, hogy a korábbi felismerések nem jelentették a végérvényes igazságot. Einstein arról beszélt, hogy a

fénysebesség a leggyorsabb, én viszont megmondhatom nektek, hogy ugyanazon szint élőlényeknek a gondolati ereje gyorsabb, mint a fény, azonkívül az emberiség szintjénél még magasabban fekvő szintek különböző idői alapján az úgy van, hogy a legalacsonyabb sebesség hát még gyorsabb, mint az alacsony szintek legmagasabb sebessége. Az élőlények szinteken találhatók, különböző szintek ugyancsak különböző időkkel és a dimenziók különböző formáival rendelkeznek, minden élőlényt különböző idők és dimenziók tartanak sakkban. Minél magasabb a szint, annál gyorsabb a sebesség, ez tehát azt jelenti, a magas szinteken levő lassú sebességek ennek ellenére még sokkal gyorsabbak lesznek, mint az a fénysebesség, amiről az emberek tudnak. A buddháknak nagyobb képességeik vannak, mint az embereknek, a még magasabb buddháknak még nagyobb képességeik vannak, amik sokszorosan túllépik azt a fénysebességet, amit az emberiség ismer.

A szavaimmal a következőt akarom mondani nektek: Az emberek számára az emberiség elvei érvényesek, és ezzel az anyagi világ fölfogható felismerései, ezek viszont csak az emberek felismerései, egyáltalán nem a világegyetem igaz elvei, nem szabad olyan végérvényes módon megérteni őket, mert ezek csak az ezen a szinten való felismerések. Miért beszélt Sákjamuni a „*Fáról* és nem egy állandó *Fáról*”⁴⁹? Miért mondta még egészen a végén: „Egész életemben egy *Fát* sem magyaráztam el”⁵⁰? Mert amikor eljutott a beteljesüléshez, még nem érte el a tathágata szintjét, azt is tudta, hogy még tovább fogja felfelé művelni magát, és csupán a kései éveiben érte el a tathágata nagyon magas szintjét. A *Fá*-terjesztésének a 49 évében ő szakadatlanul magyarázta el a felismeréseit a világegyetemenről alulról felfelé. Tudta, hogy azok a dolgok, amiket korábban magyarázott el, nem a legmagasabb elvek, és amikor újra megemelkedett, akkor megint magasabban magyarázta el, mint korábban. Amit aztán újra elmagyarázott, szintén nem a végső és alapvető igazság volt, ezért számára világos volt, hogy az, amit éppen elmagyarázott, már megint nem volt rendben többé, mert hiszen ő éppen újra megemelkedett. Sákjamuni tudta, hogy az a *Fá*, amit egész életében elmagyarázott, nem a legmagasabb *Fá* a világegyetemben, nem volt a világegyetem legmagasabb igazsága, és a kései években akkor azt mondta, hogy egész életében egy *Fát* sem magyarázott el. De ennek ellenére világos volt számára, hogy bár különböző szintek *Fá*-elvei nem a legmagasabb elvek, ámde viszont a különböző szintek élőlényeknek ezekhez a szabályokhoz kell tartaniuk magukat, ez tehát azt jelenti, annak a szintnek az elveihez. A különböző szintek elvei annál közelebb jutnak az alapvető elvekhez, minél magasabbak, a világegyetemben levő istenségek azonban nem pillanthatják meg az alapvető *Fá*-elveket, ezért még hozzátette, hogy a *Fá* nem állandó *Fá*.

Azok az elvek, amiket Einstein felismert, a maguk nemében már a legmagasabbak a hétköznapi emberek között. Ha Einsteinnek meglett volna a lehetősége, hogy még tovább kutasson, ha meg lett volna az esélye, hogy még magasabb elveket fedezzen fel, akkor a korábbi felismeréseit szintén sutba dobta volna. Valójában ő már felfedezte, hogy a vallásnak még magasabb felismerései vannak. Miért hitt Einstein a kései éveiben a vallásban, és lett hívő? Csupán azért menesztették őt oda, mert felfedezte, hogy a vallásban kimondott dolgok igaz elvek. Miért létezik nagyon sok tudós, aki a végén szintén a vallásokban hisz? Hiszen olyan alkotóerővel rendelkező tudósok vannak ott! A bizonyítékokat kutató tudománynak a fix beállítottságaival ezt nem lehet megérteni. Valójában azok, akik nem birtokolnak alkotóerőt, akik a saját tengelyük körül pörögnek mások rögeszméiben, ezeknek a dolgoknak a címzetes védői; azok, akik valóban birtokolnak alkotóerőt, nem hagyják magukat korlátozni mások rögeszméi által, csupán azok valóban intelligens emberek.

Tanítvány: *Ha a gyakorlásnál gondolatilag nem jut nyugalomba az ember, és aztán a „Zhuán Fálun”-t mondja fel, megy az?*

Mester: Az megy. Ha az ember abszolút nyugalmat szeretne elérni, akkor egy olyan gyakorló számára, aki éppen elkezdte a művelést, ez nem valósítható meg egyszerűen. Ha már gyakorolt is egy bizonyos ideje, és szeretne teljes nyugalomba jutni, akkor ez szintén csak nagyon nehezen valósítható meg. Miért van ez így? Gondoljatok egyszer utána, ti a hétköznapi emberek között éltek, a hétköznapi emberek között művelitek magatokat, akkor tehát saját magatok művelitek magatokat. Ha viszont akkor pontosan te saját magad vagy az, aki a hétköznapi emberek között él, akkor enni és lakni kell, ruházkodni kell, arról van szó, hogy a gyerekek egyetemre mennek-e vagy sem, ma beteg valaki, holnap már megint valami más sürgős, mindenesetre úgy van, hogy az embervilágban levő dolgok zavarnak téged, ha nem is akarsz gondolkodni, neked gondolkodnod kell. Csupán akkor érhető ez el, ha a művelés folyamatában könnyedén tudod venni azokat a dolgokat, amelyekhez a hétköznapi emberek ragaszkodnak. Ennél nem létezik konfliktus a hétköznapi emberek között való műveléssel, szintén nem létezik konfliktus, hogy emellett jól intézze el a munkáját, és hogy jó tanuló legyen. Ez

tehát azt jelenti, hogy mindent csinálhat az ember, anélkül hogy ennél ragaszkodna a saját veszteségeihez és nyereségeihez, akkor lépésről lépésre el lehet érni. Kezdetben azonban ez nem megy. Ha az ember elérheti azt, hogy könnyedén vegye a hétköznapi emberek érzületeit, míg később nagyon könnyedén tudja venni azokat, és míg végezetül már nem ragaszkodó, abban az időben a gondolatok egészen természetes módon jutnak nyugalomba.

Ha nyugalomba szeretnék juttatni az embereket, akkor ezt a vallások szintén nem érhetik el. Némelyek azt mondják, ha az ember azt szavalja: „Amitábha buddha”, akkor már nyugalomba juthat, ez akkor egy művelési módszer, a folyamatban ennél szintén nem lehet nyugalomba jutni. Hogyan kellene hát szavalni: „Amitábha buddha”? Teljesen tiszta szívvel kell szavalni, akkor egyvalaki előtt megjelenhetnek az Amitábha írásjegyei, csupán akkor juthat valóban nyugalomba, ha valóban mindent az ürességig szavalt, ha semmi sem létezik többé, ha elérte ezt a szintet. Ennek a folyamatában nem lehet elérni ezt a szintet, egyáltalán nem lehet elérni, hogy a szív azonnal teljesen tiszta legyen. Kezdetben ez nem érhető el, mert miközben például azt szavalja az ember: „Amitábha buddha”, a szívében még a gyermek betegségére gondol, ki bosszantott fel egyszer egyvalakit erősen, hogy valami nincs rendben a partnerrel, és a szájával tovább mormolja az Amitábha buddhát. Ha egy ilyen csomó dologhoz ragaszkodik az ember, hogyan juthat akkor nyugalomba? Az tehát úgy van, hogy akkor egészen természetes módon jut nyugalomba, ha a művelési folyamatban egyre könnyebben tudja venni azokat a dolgokat, amikhez a hétköznapi emberek makacsul ragaszkodnak. Ha viszont pillanatnyilag nem juthat nyugalomba, akkor az viszont szintén nem akadály a művelés, valamint az emelkedés számára, ezt feltétlenül meg kell jegyeznetek magatoknak. Ha viszont más iskolákban műveli magát az ember, akkor ezt ott nagyon komolyan veszik, mert ott a mellék-összellemet művelik, ők nem engedik meg, hogy a fő-összellemednek bármilyen hatása legyen.

Ők arról beszélnek, hogy a tudatos szellem⁵¹ meghal, és az őseredeti szellem⁵² felébred, a mellék-összellemet⁵³ ők őseredeti szellemként nevezik meg. Ámde a tudatos szellem valóban te vagy, ha aztán a tudatos szellemed meghal, akkor te valóban meghaltál, a másik aztán átveszi a testedet. Még akkor is, ha végezetül én a teljes nyugalmat követelem meg a művelőktől a művelésben, akkor ennek ellenére te még tudod, hogy te saját magad gyakorolsz, ez a kicsi picike tudatosság még megvan, és ez nem számít ragaszkodásnak. Ha te még csak saját magadnak sem vagy többé tudatában, hogyan tudod akkor még művelni magad? Egy buddha talán nem ismerheti többé saját magát? Ez nincs így.

Tanítvány: Fálun Gong-gyakorlókként hogyan kellene a legjobban kezelniünk a buddhistákkal való baráti kapcsolatokat?

Mester: Én mondom nektek, nem szükséges többé művelőnek tekintenetek a mai vallásos hívőket. Hadd mondjak el nektek egy igazságot: Az istenségek és buddhák egyáltalán nem ismerik el az itt lenn levő vallási formákat, és azokat sem, akik erős buzgalommal tevékenyek a vallásban. Ők csak igaz művelőket ismernek el, a vallásokat később hívták életre az emberek. Sákjamuni akkoriban egy vallást sem alapított, Sákjamuni egy olyan művelési formát alapított, amelyben közösen művelhetik magukat. Avégett hogy senki se hagyjon ragaszkodásokat feljönni, meghagyta, hogy mindannyian hagyják el a családjukat, és menjenek a hegyek barlangjaiba és az erdőkbe, azért hogy meditáljanak. Később az emberek ezt a vallási formát csinálták belőle, a társadalomban az emberek vallásnak nevezik, a mai emberek viszont ezt nem értik meg többé, ők egy vallási formasággá tették ezt. Ami tehát a vallást illeti, úgy az istenségek és buddhák nem ismerik el azt, az nincs úgy, hogyha megkereszteltek, vagy ha beavattak a parancsolatokba, akkor az istenségek és buddhák már elismertek, az csak emberek általi elismerés. Az sincs úgy, hogy a keresztelés által vagy a parancsolatokba való beavatás által már a mennybe mehet az ember, az nincs úgy, hogy te már a buddhista rendszerből való valaki vagy, ha a buddhizmushoz tartozónak vallottad magad. A buddhák megnézik, hogy abban a pillanatban, amikor kimondod a fogadalmadat, a szíved tiszteletteljes-e vagy sem, egyidejűleg még megnézik, hogy te igazán műveled-e magad. A buddhák nem ismernek el semmilyen formaságokat, ezeket csak a vallások ismerik el.

Nos, ami a buddhizmusban levő barátokat illeti, te egyszerűen normál embereknek tekintheted őket, az emberek szívesen tudnak mindenben hinni, amiben hinni szeretnének. Mivel ti a hétköznapi emberek között művelitek magatokat, biztosan kapcsolatba fogtok jutni más emberekkel, ha nekik van is valamilyen hitük, ők nem érhetik el az igazi művelést, tekintsétek őket egyszerűen normál barátoknak.

Tanítvány: *Miután elkezdtem a Fálun Gong gyakorlását, egyáltalán semmi mást sem szeretnék olvasni többé, egyszerűen csak még összpontosítottan szeretném művelni magam.*

Mester: Ezt kétféle szempontból kell elmagyarázni, egyfelől azt lehet mondani, hogy ennek az embernek a megvilágosodási minősége nagyon magas, a veleszületett alapja nagyon jó, hirtelen megkapta a *Fát*, és azonnal megértette, mi ez, a művelésnél nagyon gyorsan fog megemelkedni. Mivel a veleszületett alapja jó, a megvilágosodási minősége magas, akkor sok érzület elengedhet, nála nem változott meg a lényének⁵⁴ a lényege, csak a felszínt szennyezte be a világi por, ha aztán ezt a felszínes port egyszerre eltávolították, akkor ő felismerheti a Buddha-Törvényt és az igaz alapelveket, már azelőtt sem igazán ragaszkodott olyan makacsul a hétköznapi emberek dolgaihoz. Ez az ember tehát ahhoz a fajtához számít, amelyikről éppen beszéltem, ezek a viszonylag jók.

Aztán létezik még egy fajta, amelyiknél a veleszületett alap szintén nagyon jó, a művelés közben ő is tudja, hogy a *Dáfá* jó, ámde a racionális megértés szempontjából még nem ismerte fel teljesen a *Dáfá* követelményeit a művelőkkel szemben, a művelők korábbi formája vagy a szerzetesek és apácák befolyásai még megmozgatják őt, ez is megtörténhet.

Ámde mindegy, mi az oka, nem szabad a végletekbe menni. Ha én a hétköznapi emberek között műveltetlek téged, akkor ezt a *Dáfá* művelési formája határozza meg. Aztán ehhez jön még, hogy a *Dáfá* megköveteli a művelőktől, hogy az ember mindenütt kitűnően hasson, ha iskolás vagy, akkor tanulj jól, ha a társadalom egyik tagja vagy, akkor legyen jó munkás, egyidejűleg te művelő vagy.

Tanítvány: *Miután már egy éven át tanultam a Fálun Gongot, még mindig létezik azonban gondolati karma, nagyon aggódok, ámde mit tehetek?*

Mester: A tanulók mindannyian nagyon jók, ez hát valójában úgy van, hogyha az ember fel tudja ismerni a saját gyengeségeit, akkor a művelésben található. Én már tudom, mit szeretne ezzel mondani. Épp most beszéltem veletek egy kérdésről, éspedig: Mihelyt te *Fálun Gongot* gyakorolsz, meg fogom tisztítani a testedet, a részecskék legnagyobb rétegét az emberi felszínen teljesen meg fogom tisztítani, és ez magába zárja a gondolkodásod egyes részeit. Nekem viszont szintén kell hagynom téged a hétköznapi emberek között élni, egy részt még meg kell hagynom, amivel a hétköznapi emberek között művelheted magad. Tehát ez azt jelenti, ha az embernek egyáltalán nem lennének emberi érzületei, akkor nem létezhetne az embervilágban, ha te egyáltalán semmivel sem rendelkeznél az emberek dolgaiból, akkor egy percet sem akarnál az emberek között maradni. Én arra szólítalak fel benneteket, hogy ne hagyjatok ehhez új ragaszkodásokat keletkezni, amennyire csak megy, nektek el kellene engednetek a meglévő ragaszkodásokat.

Ha ezt egy másik szemszögből magyarázom el, úgy tulajdonképpen teljesen el is távolíthatnám mindezeket a gondolataidat, teljesen elvehetném a rossz gondolatokat, közvetlenül eltávolíthatnám a ragaszkodásaidat. Ámde az nem megy, mert az nem lenne művelés. Persze egyvalamit megtehetek, a felszíntől fogva megtisztíthatlak, hagyhatom, hogy a gondolataid elérjenek egy bizonyos nyugalmi állapotot, ámde egy résznek meg kell maradnia, azért hogy a művelésre használjuk fel. Ha még ezt a picikét is elvinném, akkor nem tudnál többé gyakorolni. Azért hogy a hétköznapi emberek között műveltesselek téged, a mikroszkopikusoktól fogva tisztítom meg a testedet. A felszínen nem fog sok isteni képesség megmutatkozni, ezért tovább művelheted magad a hétköznapi emberek között, ez akkor a lényed⁵⁵ legmikroszkopikusabbjától fogva kezdődik, belülről kifelé fogom megtisztítani, ha aztán a tisztítás megérkezik az abszolút felszínhez, ha az utolsó picikét, ami még megmaradt, eltávolítom, akkor fennáll a beteljesülés. Az, hogy a felszínen levő dolgokat nem távolítom el, a művelés utolsó lépésére van ott, szántsándékkal tartom fenn számodra, avégett hogy a hétköznapi emberek között élhess, ha ezt a picikét is eltávolítanám számodra, akkor valóban nem tudnál többé a hétköznapi emberek között maradni, egyáltalán semmi sem érdekelne téged az emberek között, ez történhetne meg, és ezért fogom csupán az utolsó lépésben teljesen eltávolítani számodra ezt a picikét.

Ez így a legeslegjobb, egyfelől te művelheted magad a hétköznapi emberek között, és másfelől egészen normálisan élhatsz a hétköznapi emberek között, egyidejűleg az embernek szigorúnak kell lennie önmagával szemben, a ragaszkodásoknak nem szabad olyan erősnek lenniük, mint a hétköznapi embereknél. Ti tehát ezt az utat járjátok, ezen az úton és módon művelitek magatokat, akkor én mondom nektek, hogy nem kell olyan sokat aggódnotok, ha ebben a pillanatban még

rendelkeztek egy kevéssel a hétköznapi emberek gondolataiból és ragaszkodásaiból, mert ezeket szántsándékkal hagytuk meg neked. De egy másik lehetséges irányra is utalni kell. Némelyek elvileg már nem művelték magukat olyan szorgalmasan, és mihelyt ők hallanak engem, hogy ilyesmit mondok, akkor azt mondják: „Ó, tehát így, ezt meghagyták számomra, akkor nem törődök többé ezzel, lazítok, és nem törődöm többé a ragaszkodások elengedésével, nem támasztok többé komoly követelményeket magammal szemben” – ez akkor viszont nem megy, mert ez azt jelentené, hogy te egyáltalán nem műveled magad.

Tanítvány: *Lehet házasodni?*

Mester: Én hátrahagytam nektek azokat a tényezőket, amelyekkel a hétköznapi emberek között élhettek. A tanítványok között létezik néhány fiatalabb ember, akinél azt remélem, hogy családot alapíthat, és egzisztenciát teremthet magának. Feltéve, hogy a jövőbeli emberiségben mindannyian *Dáfát* tanulnának, ha senki sem alapítana családot többé, akkor az emberiségnek vége lenne, nem létezne többé, és ez természetesen nem megy. Azonkívül a fiatal embereknek később újra egy nemzedéket kellene hátrahagyniuk az embereknek, nektek még egy művelési módszert is hátra kellene hagynotok az új jövőendő emberiségnek.

Tanítvány: *Milyen nagy a Fálun világ?*

Mester: A *Fálun* világ óriási nagy. (mosolyog) Számtalan élőlény, nagyon sok buddha, bódhiszattva és arhát létezik ott.

Tanítvány: *Ha Fálun Gongot gyakorol az ember, szavalhatja akkor még Amitábha buddha nevét?*

Mester: A Buddha nevének a szavalása művelés, ha Amitábha buddha nevét szavalja az ember, akkor a *jingtu* (tisztá föld) iskolában műveli magát. Ha *Fálun Gongot* gyakorol, és egyidejűleg Amitábha buddha nevét szavalja, akkor más dolgokat kevert bele. Nincs is úgy, hogy én feltétlenül ragaszkodom ahhoz, hogy *Fálun Dáfát* művelj, ha te valóban nem tudod feladni, akkor szavald egyszerűen tovább az Amitábha buddhát, az alapelveket már világosan elmagyaráztam. A *Fá*-vég idejébe jutva, a vallásokban még csak nagyon nehezen juthat el az ember a beteljesüléshez. Némelyek azt mondják, hogy az ember karmával is a paradicsomba jutna, az viszont nem olyan egyszerű, mint ahogyan azt a hétköznapi emberek elképzelik maguknak. Az embereknek szinte a tökélyig kell vinniük a gondolataikat művelésen keresztül, a legfontosabb karmát művelésen keresztül kell eltávolítani, ha aztán még létezik egy kevés kis ragaszkodás, ezt lassan el lehet távolítani, ebben az időben aztán történhet valami különleges dolog, és csupán akkor lehet karmával a paradicsomba jutni. Ha te egy teljesen piszkos testet viszel magaddal a teljesen tiszta mennyországba, tehát a Buddha világába mennél, hova kellene akkor elhelyezni téged? Stimmel ez?

Tanítvány: *Amikor az éjszaka közepén gyakorlok, nekem úgy tűnik, mintha démonok akadályoznának, talán nem szabad az éjszaka közepén gyakorolni?*

Mester: Ha te valóban *Fálun Dáfát* művelsz, és nem kevertél más dolgokat a gyakorlásba, akkor neked garantálni lehet, hogy semmi és senki sem árthat neked. Néha még léteznek új tanulók, akik más dolgokat gyakorolnak ezzel együtt, ezért még nem lehet arról beszélni, hogy ő a *Fálun Dáfá* iskoláját műveli. Ha valaki nem cselekszik a *Fá* követelményei szerint, ha csak a mozdulatokat végzi, és nem műveli magát valóban, ha aztán problémák merülnek fel, és a nevetem kiáltja, akkor én nem is törődhetek vele. Te azt mondod: „Miért nem törődik velem a Mester?” Te a *Dáfát* művelted? Te a követelményeim szerint művelted magad? Ez az elv, vagy sem? A buddhává való művelés komoly.

Tanítvány: *Lehet taiji quant és Fálun Gongot együtt gyakorolni?*

Mester: Az nem megy. Olyan dolgok, mint a *taiji*, *xing yi*, *bagua* (nyolc trigram) mind tartalmaznak *qigongot*, de az nem probléma, ha más harcművészeteket gyakorol az ember, olyan dolgok, mint *chang quan* (hosszú ököl), *hong quan*, *nan quan* (déli ököl) és *shaolin* rendben vannak, ami ehhez jön még, az az, hogy a *taiji quan* teljes mértékben *qigong*.

Ami a *taiji quant* illeti, úgy a mostani emberek már nem tudják, hogyan használják, némelyek egy fitneszmódszerként szemlélik a *taiji quant*, azért hogy jó erőben tartsák a testet. Valójában a *taiji quan* az egyidejű belső és külső művelés sok dolgát tartalmazza. A mai emberek nem tudják többé, hogyan kellene művelniük azt, az oka az, hogy *Zhang Sanfeng* nem hagyta hátra az embereknek a szív *Fáját* a *taiji quan* művelésénél, ő csak a mozdulatokat hagyta hátra, ezért az utána jövő emberek

nem tudták többé művelni magukat benne. Eltekintve attól, hogy a *taiji* mozdulatai lassúak és kényelmesek, az ereje nem a felszínes dimenzióban található. Bármilyen gyors is vagy itt az emberek között, te nem leszel olyan gyors, mint az ő keze, a mozdulatai nagyon lassúnak néznek ki, ámde ő a másik dimenzióban mozog. Ez úgy van, mint azoknál a történeteknél, amiket ti az ősi időből ismertek, az istenségek egészen normálisan gyalogoltak, ámde a mögöttük levő emberek lovakkal sem jutottak a nyomukba; a hétköznapi emberek számára az úgy néz ki, mintha nagyon lassú lenne, valójában ő egy másik dimenzióban gyalogol.

Az emberek azt hiszik, hogy nagyon gyorsan üthetnek az öklükkel, ámde ők sohasem érhetik el a másik dimenzió sebességét, ezért számodra az úgy néz ki, mintha az öklöt a *taiji quannál* nagyon lassan mozgatnák, ámde a te mozdulataid, ha még olyan gyorsak is, persze nem érhetik el az ő gyorsaságát, ő már régen megérkezett oda. Csak úgy van, hogy a modern emberek nem érhetik el ezt a pontot, aztán ehhez jön még, hogy az ő ökle természetfeletti képességeket hordoz magával, ezeket a képességeket egyáltalán nem tudják elviselni az emberek. A filmekben nagyon csinosan néz ki a harcművészet, akkor viszont a gyakorlatban miért ütlegelik egymást vadul, minden végtag vadul kavarog összevissza, és többé nem lehet felismerni belőle a harcművészet kungfuját? Miért nem lehet többé harci állásokat felismerni? Az ok éppen az, hogy semmi kungfu sem létezik benne. Ha viszont létezik benne kungfu, akkor természetesen nem megy, ha nem kerüli ki az ember. Nem megy, ha nem használ semmi technikát. Ezért is van úgy, hogy most nem láthatók többé harci állások, mert már nem létezik belső és külső kungfu bennük.

Ha a *taiji quannal* az ember bemehet egy másik dimenzióba, akkor már a művelésben található, ezért az teljesen egyfajta *qigong*. A teste a gondolati látókörrel együtt fog megemelkedni a változások folyamatában, csupán akkor lehet dolgokat kigyakorolni. Én mondom nektek, ha egy ember *daóvá* vagy istenséggé művelheti magát, akkor az leírhatatlanul szentséges, az nincs úgy, ahogyan azt az emberek elképzelik. A mostani emberek a hanyatló nézetek álláspontjából gondolkodnak el az ősi korban élt emberekről, valójában az emberek nem ilyenek voltak az ősi időben.

Tanítvány: *Ha a Fálun az óramutató járásával megegyező és ellentétes irányba forog, akkor ferdén vagy fejjel lefelé is foroghat?*

Mester: Persze. Ahogyan a testedet rendbe kell hozni, úgy fogja rendbe hozni a testedet szükség szerint. Így vagy úgy fog forogni, és közben szabályozni fogja a testet. Amikor kezdetben hozza rendbe az emberi testet, egészen tetszőlegesen forog, közben a sebesség is különbözően gyors. Amikor viszont rendbe hozta a testet, akkor a *Fálun* az alhas helyére megy, és stabilan forog kilencszer az óramutató járásával megegyező irányba és kilencszer ellentétesen, akkor egy normális állapotba megy át.

Tanítvány: *A fiam ellene van, hogy gyakoroljak.*

Mester: Így van ez, némelyeknél előfordulhat ilyesmi, hogy a családtagok ellene vannak, akkor ez saját magadon múlik, mert mihelyt az ember elkezd a művelést, vizsgák fognak adódni. Akkor például könnyen lehetséges, hogy a démonok a fiadat használják ki, hogy zavarjanak téged. De ha te akkor valóban belépsz a *Dáfá* művelésébe, ha valóban művelni tudod magad, akkor én el fogom intézni ezt számodra. A zavarásokban meg fogom nézni, hogyan gondolkozol, hogy még szeretnéd-e tovább művelni magad, mert a buddhává való művelés éppenséggel komoly, ráadásul az nem megy, ha az akarod nem szilárd.

Tanítvány: *Persze az a legjobb, ha az ember teljes lótuszülésben végzi a meditációt, vagy nem?*

Mester: Megköveteljük, hogy végezetül a teljes lótuszülést csinálja meg az ember, gyakorolhat lépésről lépésre, és mindenki meg tudja csinálni a teljes lótuszülést. Kínában 80 év feletti idős emberek fokozatosan szintén megcsinálták a teljes lótuszülést, az nem probléma. Neked csak gyakorolnod szükséges, aztán fokozatosan meg fogod csinálni azt. Ez nem is működhet azonnal, erőszakkal ezt nem szabad kikényszeríteni. Talán azt fogod mondani, hogy te még csak a féllótuszt sem csinálod meg, ha még a féllótuszt sem csinálod meg, akkor végezd egyszerűen a törökülést, ha aztán úgy véled, hogy „ezt sem tudom megcsinálni”, akkor egy keveset magasabbra helyezheted a lábaidat. Ha aztán ezt meg tudod csinálni ültödben, a lábak lassan le fognak ereszkedni, minden alkalommal tovább ereszkednek majd le, ha végül leereszkedtek, akkor meg tudod csinálni a

féllótuszt. A féllótusznál a lábak kezdetben igazán magasan fognak állni, de ez szintén nem tesz semmit, minden alkalommal, amikor gyakorolsz, fel fogod fedezni, hogy a lábak egy keveset tovább ereszkednek lefelé, minden alkalommal egy keveset tovább fognak jutni lefelé. Amikor teljesen leérték, amikor a féllótuszban mindkét láb teljesen a földre ért, akkor megcsinálhatod a teljes lótuszülést. Mihelyt laposan tudnak feküdni a földön, akkor fel tudod húzni a másik lábadat, és ez akkor a teljes lótuszülés.

Tanítvány: *Miért mondják, hogy a félvérek szájalomra méltóak? Némelyek ebben az életben talán kínaiak, a következőben viszont talán külföldiek. Ha aztán a világ fajairól van szó, úgy sok különböző őszellem létezik.*

Mester: Az újraszületésnél az őszellem fog újraszületni; ami félvérré válik, az a hús-vér test. Különböző istenségek az ő különböző embereiket teremtették meg, a történelem folyamán az istenségek mindig az általuk teremtett emberekkel törődtek. Fehérek azok fehérek, feketék azok feketék, a sárga fajok mármint a sárga fajok. A világon élő mindegyik faj kapcsolatban áll a mennyben levő fajával. Egy félvér aztán nem illik többé a mennyben levő fajokhoz, akkor ez odajuthat, hogy az egykor embereket teremtő istenségek egyike sem törődik többé vele; ez akkor nagyon szomorú ezen emberek számára. Némelyek azt kérdezik akkor: „Mit lehet tenni?” Én mondom nektek, hogy nem szükséges aggódnod, nevezetesen én az emberek felszínes dolgairól beszéltem, és mivel egy embernek az őszelleme nincs összekeverve, úgy én törődhetek azokkal, ha művelni szeretnék magukat. Ha az utolsó lépésig tudod művelni magad, akkor te is el fogsz jutni a beteljesüléshez, ennél nem létezik különbség. Ami a művelést illeti, úgy az nem probléma.

Ha viszont ennél egy normál emberről van szó, akkor ő nagyon szomorúan fog élni. Ha némely helyeken ezek az esetek felhalmozódnak, akkor azt nem ismerik el a fenti istenségek, ezeknek a helyeknek az emberei akkor normális módon nagyon nagy szegénységben fognak élni, szintén nagyon kemény életet kell majd élniük.

Tanítvány: *A kínaiak gyermekeit, akik külföldön nőnek fel, nyugati módon nevelik. Akkor a művelésben ők idegen nyelveken értik meg a „Zhuán Fálun”-t, eljuthatnak-e olyan világokba, amelyek a sárga fajjal állnak kapcsolatban?*

Mester: Az ember odamegy, ahonnan az őszellem származik, ennél nem az ember felszínes testét nézik meg. Ha jól művelte magát, akkor ugyanúgy eljuthat a beteljesüléshez. A kínainak a felszínes jelentését akkor ők nem érthetik meg helyesen, és erre a felszínes különbségre nem lehet megoldást találni. A művelési folyamatban azonban azt a tartalmat, amelyik túlmegy az emberiségén, nem fogja negatívan befolyásolni.

Tanítvány: *Az emberi agy nagyon fejlett, hogyan irányíthatják akkor az állatok az embereket?*

Mester: Az emberi agy egy picikét sem fejlett. Csak az emberek saját maguk vélik úgy, hogy fejlett lenne, az emberek azonban saját maguk is tudják, hogy az emberi agynak több mint 70%-a nem használható. Valójában az istenségek zárták le. Teljesen mindegy, hogy az élőlények melyik fajtajáról van szó, mihelyt intelligenciát kapott, akkor túlszárnyalja a szintjét, akkor irányíthat más élőlényeket. Ámbár a mennyei szabályok ezt nem engedik meg, azonban úgy van, hogy amikor az emberek rosszat tesznek, és eközben megfelelnek ezeknek a dolgoknak, az semmi más, mint hogy az emberek kívánták volna ezt maguknak, az állatoknak akkor van egy kifogásuk, és irányíthatják az embereket.

Tanítvány: *Hogyan lehet megérteni a kapcsolatot a művelési energia és a Fá között? Milyen kapcsolatban áll a Fálun Gongban való megemelkedés a Fá-alapelvekkel?*

Mester: Ezeket a kérdéseket már nagyon világosan elmagyaráztam a „Zhuán Fálun”-ban. Ha ezt a kérdést magyarázza el az ember, az valami nagyon nagy, én itt csak röviden beszélek erről még egyszer. A politológusok⁵⁶ már egész idő alatt vitatkoztak arról, hogy az anyag létezett-e először vagy a szellem, ők már nagyon régóta veszekednek és vitatkoznak erről. Én mondom nektek, hogy az anyag és a szellem egyidejűleg létezik⁵⁷. A művelési energia az *Fá*, a *Fá* az művelési energia, a szellem önmagában már anyag. A művelők számára léteznek mércék a *xinxing* emelésénél, a megjelenésben is létezik egy mérce. Ha a *xinxing* megemelkedik, akkor a művelési energia is megemelkedik. A művelési energia a művelési energiának egy pillérét képezi a fejtető fölött, az energiapillér külső területén⁵⁸ létezik egy skála, ez akkor a *xinxing* magasságának a mércéje, ha a

xinxing emelkedik, akkor növekszik a mérce, ha aztán megnőtt, akkor a művelési energia is növekszik, a művelési energia fejlődése is nagyon gyors. Egyszerűen megnézik, hogy a *xinxinged* megnőtt-e, ha a gondolkodásmódod⁵⁹ művelésen keresztül felfelé jutott, akkor a művelési energia is felfelé jut, ezért az egy végérvényes igazság, hogy a művelési energia ugyanolyan magas, mint a *xinxing*, ez minden iskolára is érvényes, csak a kis utak ezt nem értik meg a művelésnél.

A nyugati vallásoknál nem beszélnek művelési energiáról, amikor Sákjamuni a *Fáját* terjesztette, ő sem beszélt a művelési energiáról, csak a *daók* beszéltek művelési energiáról. Mert azok a dolgok, amelyekről én beszélek, mindent tartalmaznak a buddháktól, *daóktól* és istenségektől – azonkívül amúgy is minden istenséget, minden *Fát* az alapvető *Fá* szempontjából ismertek fel. A *Fá*-magyarázatnál én ezt – olyan jól, ahogyan megy – megértetem veled, ha te bármilyen fogalommal megértheted, akkor ezt a fogalmat veszem. Némelyek azt mondják, hogy a nyugati vallások nem művelés, csak a keleti vallások volnának művelés a meditációval. Hát nyugaton nincs művelés? A nyugati vallásoknál szintén a művelésről van szó. Jézus azt mondta, ha te hiszel Bennem, akkor a mennyországba juthatsz, mit jelent ez? Jézus mindig a felszín szempontjából beszélt, aztán megmondta az embereknek, hogyan kellene viselkedniük, pontosan úgy, mint a nyugati kultúrában, ő nem beszélt a tartalomról⁶⁰, az már elegendő. A mostani emberek azonban már nem tudják többé, mire gondolt Jézus a hitével. Jézus azt mondta, ha te hiszel Bennem, akkor eljuthatsz a mennybe. Valójában a hit csupán akkor őszinte, ha aszerint cselekszik az ember, amit Jézus mondott, lehet-e még igaz hit az, ha az ember nem aszerint cselekszik többé, ahogyan Jézus megmondta? Az emberek templomokba mennek az imára, az étkezés előtt is kimondanak egy „áment”, ha azonban újra az emberi társadalomba jutottak, vég nélkül rosszat tesznek, lehet-e ezt még a Jézusban való hitnek hívni? Hát Jézus csak erről az egy mondatról beszélt: „Higgy Bennem, és a mennybe jutsz”? Miért mondott ki Jézus olyan sok alapelvet, hogyan kell emberként viselkedni? Ha aztán az ember a tetteiben Jézus szavaihoz igazodik, akkor a mennybe juthat, talán nem így gondolta el? A „hit” egy általános jellegű szó, a mennybe juthatna-e hát az ember, ha nem műveli magát, és nem emelkedik meg? Ha aztán eljött az idő, és imádkozik az ember, akkor már odamehet-e, az már az istenségekben való hitnek számít, ha gyakran mondogatod a neveiket? Akkor már a mennybe jut az ember? Ez nem így működik.

Mi a célja hát a gyónásodnak? A gyónásnál kell tudnia az embernek, hogy mit csinált rosszul, és azt, hogy jobban szeretné csinálni, nem lehet egyidejűleg gyónni és rosszat tenni. Például ma meggyilkol valakit az ember, aztán megbocsátást kér, ámde holnap már a következőt gyilkolod meg, és a gyónásodban megint megbocsátásért könyörögsz, ki tud viszont akkor megbocsátani neked? Nem ez az alapelv? Ha te a gyónásodban kimondod a rossz tetteidet, később neked nem szabad ezeket megismételned, neked valóban nem szabad újra megismételned ezeket. Ha az ember saját rossz érzületeket fedez fel, akkor azt mondod Jézusnak a gyónásodban: „Jézus Krisztus, válts meg engem, nekem rossz gondolataim vannak.” Ha te aztán a normál életben egy kicsit jobban csinálod, akkor nem azon vagy, hogy megemeld a *xinxinged*? Akkor nem azon van az ember, hogy saját magát művelje? Jézus nem beszélt a művelési energiáról, mert a művelést saját maga végzi az ember, és a művelési energiát a mester csinálja, én viszont szeretném a testeteket is a beteljesüléshez juttatni, szeretném megváltoztatni a testeteket, ezért többet magyaráztam el a művelési energiáról. Jézus nem beszélt a művelési energiáról, mert neked azt egyáltalán nem kell tudnod, neked csak a szívedet szükséges művelned, az energiával aztán Jézus törődik, ezért nem beszélt Jézus a művelési energiáról. A művelésnél egyszerűen az emberek rossz gondolatait és rossz tetteit távolítják el művelés által. Ha a látóköröd megemelkedett, akkor a Mester fogja előállítani számodra a művelési energiát a másik oldalon, ilyen az elv.

Tanítvány: *Sákjamuni buddha számtalan évvel ezelőtt elérte a Daót, ámde nem minden élőlény hasonul a „Zhen, Shan és Ren”-hez a keletkezésükénél, hogyan érhetik el akkor még ennek ellenére a Daót?*

Mester: Az nincs úgy, hogy a mennyben levő élőlények mindannyian rendelkeznek gyümölcshelyzettel, szintén semmiképpen sincs úgy, hogy a mennyben levő élőlények mindannyian buddhák. Minden élőlényt a világegyetem *Dáfája* teremtett, ők a *Dáfában* jöttek létre, amikor az megteremtette a világegyetemet, de ez nem ugyanaz a fogalom, mint a *Dao* elérése. A *Dao* elérése azt jelenti, hogy a saját gyümölcshelyzetét igazolja felismerés által. Sákjamuni egy buddha, egy nagyon jó buddha. Amit viszont itt nálam művelek, az nem Sákjamuni vallása.⁶¹ Te még nem ismerted fel valóban ezt a *Fát*. Én mondom nektek, a „*Zhen, Shan és Ren*” az egész világegyetem *Fá*-

elvei, ez a legalapvetőbb dolog, amelyik megteremtette az egész világegyetemet, ez szintén a legalapvetőbb dolog az összes legősibb istenség, valamint az összes istenség megteremtésénél a világegyetem egész lefolyásában. Természetesen Sákjamuni szintén hozzájuk tartozik. A világegyetemben szintén létezik a keletkezés, fennállás, romlás és megsemmisítés folyamata. Sákjamuni buddha nem a legősibb istenség, minden élőlény a világegyetemben valamikor a megsemmisítés felé fog haladni. A világba való alászállás a három viládkör közelében levő élőlények számára és az újjólagos művelés az élőlények megtisztításának egyik módszere ezen a területen. Azok az elvek, amiket Sákjamuni elmagyarázott, az a Tathágata-*Fá* volt, amelyet az ő szintjén ismert fel a „*Zhen, Shan, Ren*”-ből. Egy tathágata sem tudja elmagyarázni az igaz *Fát* és a világegyetem alapvető *Fáját*, az ok abban rejlik, hogy a világegyetem alapvető *Dáfája* túlszárnyalja a világegyetemet, túlszárnyalja az élőlényeket valamennyi világegyetemből. Minden istenség csak az ő mindenkori szintjén igazolhatja a felismerés általi saját megértését, az akkor az ő iskolája, különböző istenségek csak az őalattuk levő népükhöz válthatják meg az embereket. A *Dáfá* azonban a legalapvetőbb nagy Út, a művelés a leggyorsabban, a legegyszerűbben megy, nem is létezik olyan sok magyarázat. A *Fá* egy piramishoz hasonlít, a szélén ez mármost túl alacsony, az azon a szinten levő istenségek is csak olyan magasan ismerhetik fel, az, akit megváltak, szintén csak a mindenkori szinten juthat el a beteljesüléshez. Ha egy tathágata ezen a szinten jut el a beteljesüléshez, akkor pontosan olyan sokat igazolt felismerés által, ha aztán a tanítványait vezeti, akkor ők mindannyian az ő iskolájuk dolgairól fognak beszélni. Azok a dolgok, amelyeket mindegyik buddha felismer, különbözőek, a világegyetem alapvető „*Zhen, Shan, Ren*” *Dáfáját* mindegyik buddha a „*Zhen, Shan, Ren*” *Dáfá*-elveken belül érti meg. A még magasabb szintek istenségei és buddhái által történő megerősítéssel őszintén műveli magát és ismeri fel, amilyen sokat aztán felismer, és amilyen sokat fog aztán tudni, az alkotja a művelése dolgait, akkor ő ennek a szintnek a *Fájához* hasonult.

Tanítvány: *Miért fordul a fej a meditáció közben a Mester képének az irányába?*

Mester: A tiszta oldalad az, amelyik engem néz. Néha a *fashenem* utalásokat fog adni nektek, ennél aztán léteznek különböző fajták. Ha például tudni akarod, hogy ezt a dolgot jól vagy rosszul csináltad-e, hogy helyes vagy helytelen volt-e, akkor nézd meg magadnak a képemet a könyvben vagy más képeket rólam. Mindegy, hogy az égi szemed nyitva van-e vagy sem, ha te valamit rosszul csináltál, akkor az arckifejezésem nagyon komoly lesz, az esetben viszont, ha helyesen csináltad, mosolyogni fogok rád. (taps)

Tanítvány: *Amikor a Mester a Fát magyarázza, én azt mindig nagyon-nagyon jónak találok, sőt néha úgy tűnik nekem, mintha a Mester közvetlenül a szívemhez szólna, ha viszont később emlékezni szeretnék arra, amit a Mester mondott, látszólag semmire sem tudok teljesen emlékezni – mit lehet akkor tenni?*

Mester: Valóban úgy van, ha az ember a *Fámat* hallgatja, fel fog merülni ez az állapot. Én nagyon sok *Fát* magyaráztam el, és te azt nem is tudod egészen pontosan megjegyezni magadnak. De ne aggódj, ha a művelésnél nehézségekbe ütközöl, és aztán művelőként tudsz viselkedni, helyesen tudsz eljárni azokkal, akkor biztosan tudsz emlékezni a szavaimra, az teljes bizonyossággal úgy van. Ha viszont te aztán olyan dühös vagy, hogy izzadságcseppek gyöngyöznek a homlokodon, ha nem tudsz észszerű lenni, akkor nem fog eszedbe jutni, akkor nem művelted magad stabilan. Normális módon viszont emlékezni fogsz a szavaimra, ha viszont valamelyik ember nem művelheti magát többé, akkor sohasem fog újra eszébe jutni, amit a *Fáról* magyaráztam. Én újra és újra hangsúlyozom, hogy ezt a *Fát* nem a hétköznapi embereknek magyarázom, mindannyian, akik itt ülnek, rendelkeznek a sorskapcsolattal, különben nem jutottál volna be ide.

Tanítvány: *Ha én elhagyott kis állatokat fogadok be, akkor karmát hozok létre?*

Mester: Ezzel nem hoz létre karmát az ember. A hétköznapi emberek ezeket jótetteknek tekintik, korábban azonban azt mondták a buddhizmusban, hogy nem kellene megölni és felnevelni őket, hogy nem kellene felnevelni őket, annak is megvolt az oka. A „ne öljétek meg őket” kijelentést természetesen mindegyik művelő megérti, a „ne neveljétek fel őket” kijelentésnél két alapelvről van szó, az egyik az, hogy az állatok könnyen kaphatnak intelligenciát a művelésnél. Ha hirtelen intelligenciát kap, könnyen meglehet, hogy nagyon sok rosszat fog tenni. Kínában létezik erre egy régi kifejezés, ami így szól: „intelligenciát szerzett⁶²”. Az állatoknak elvileg is tilos, hogy műveljék magukat. Aztán ehhez jön még, hogy az állatok felnevelése nagyon fáradtságos, ez eltéríti az embert.

Még akkor is, ha rájuk gondol az ember, ez olyan ragaszkodás, ami zavarja a művelést. Természetesen egy állathoz való vonzódás is egy művelő ragaszkodása.

Elmesélek nektek egy történetet, biztosan tudjátok, hogy Sákjamuni főképpen a brahmanizmus ellen volt, azon a véleményen volt, hogy az eretnek vallássá vált; az és Sákjamuni vallása irányultak a legerősebben egymás ellen. Én mondom nektek, az, amit Sákjamuni megtagadott, a brahmanizmus vallása volt, és nem a brahminok istenségei voltak; azok az istenségek, amelyekben a brahmanizmusnak egészen a kezdetén hittek, mind buddhák voltak, még korábbi buddhákban hittek Sákjamuni előtt. A hosszú idő folyamán viszont az emberek elvetették a buddhákban való őszinte hitet, a vallás is eretnekké vált, és még öltek is a buddhák imádásáért. A végén azok az istenségek, akiket imádtak, nem is voltak többé olyan alakok, mint a buddhák, elkezdték, hogy csúf alakokkal rendelkező démonokat imádjanak. Az emberek változtatták a vallást eretnekké. Tudjátok, ha a buddhizmus így fejlődik tovább, akkor Sákjamuni ezt szintén nem fogja többé elismerni. Ha aztán megint sok év telik el, és akkor a művelők visszavetnek egy pillantást, és megnézik, milyen volt egykor a vallás, akkor ez nem eretnek? Ez ugyanaz. Az emberek azok, akik megrontanak vallásokat, nem az istenségek azok, akik eretnekké válnak.

Nagyon hosszú idővel ezelőtt létezett Indiában a brahmanista iskolának egy művelője, ő nagyon szorgalmas volt a művelésnél, és egyedül művelte magát a hegyekben. Egy napon egy vadász egy őzre vadászott, és eltalálta a nyilával. Az őz ehhez a művelőhöz menekült, és ez magánál rejtette el és oltalmazta. Természetesen számára ez nagyon magányos lét volt a hegyekben, és később gondoskodott erről az őzről. Ha az emberek nem tartják kézben a ragaszkodásaikat, akkor már történhet rossz dolog, egy hétköznapi ember szánalma, az emberszív érzelmek iránti ragaszkodása a továbbiakban erre a kis őzre összpontosult. Később valóban nagyon ragaszkodott ehhez az őzhez, és egészen a végén ez az őz valóban a legközelebbi társa lett. Természetesen aztán úgy történt, hogy sok energiát fordított erre az őzre, a meditációnál sem jutott többé nyugalomba, mindig arra gondolt, mit adhatna hát enni az őznek, és a művelésének a szorgalma már alábbhagyott.

Néhány év után ez az őz hirtelen meghalt az egyik napon, természetesen ő teljesen elszomorodott. Egyre az őzre gondolt, és ezáltal még kevesebb szorgalmat tudott felmutatni. Abban az időben már nagyon öreg volt, ha viszont te nem vagy művelő, az életedet nem is lehet meghosszabbítani, nem tudta többé művelni magát, és az élete véget ért. Amikor az élete véget ért, a gondolataiban nem is a Buddha *Fája* volt, hanem még mindig az őzre gondolt, és így történt, hogy a halála után őzként született újra. Ha az emberek a halál előtt valamire vágyakoznak, akkor könnyen meglehet, hogy ők pontosan e dologként fognak újraszületni, és így történt az nála, hogy azonnal őzként született újra. Ez nagyon szomorú volt. Ő egy művelő volt, aki nagyon is jól művelte magát, és mégis egyszerre tönkretették. A művelőknek tehát leginkább nem kellene olyan erősen ragaszkodniuk az állatokhoz.

Tanítvány: *Mit lehet csinálni, ha merő feszültségből az ember elveszíti a türelmét másokkal szemben?*

Mester: Ha elveszíted a türelmedet, akkor még ezt a kérdést is felteszed? Ha nem is tudod elviselni, neked el kell tudnod viselni, művelőként együttérzőnek kell lenned! Még éppen most mondtam, hogy te nem juthatsz el a beteljesüléshez, ha nem szereted az ellenségeidet, te nem válhatsz akkor buddhává. Utánagondoltatok-e már egyszer annak, hogy azok, akik nem jók hozzátok, talán olyanok, akiknek tartoztok valamivel az utolsó életből, lehetne-e, hogy ne fizess vissza? Sőt az is lehet, hogy akkoriban még sokkal gonoszabb voltál másokhoz, mint amilyenek most ők hozzád, könnyen lehetséges lehetne, hogy korábban te még sokkal több szenvedést okoztál másoknak! Ha a művelésben bosszúság adódik, akkor a felszín szemszögéből nézve úgy tűnik, hogy nagyon hirtelen bukkan fel, talán némelyek bosszúságot okoznak neked, de akkoriban te is nagyon hirtelen okoztál bosszúságot másoknak. Hogyan lehetne hát az, hogy előre megmondják neked, ha történik valami: „Ó, te az utolsó életben az idegeimre mentél, ez alkalommal én megyek az idegeidre.” Ilyesmivel viszont nem létezik. Sok dolog néz ki nagyon véletlenszerűnek, de az nem véletlen.

És még akkor is, ha korábban nem így volt, úgy művelőként neked szintén ezt a környezetet kell adni az emelkedésed céljából. E nélkül a bosszúság nélkül nem jutsz előre, én is ezt a bosszúságot szeretném felhasználni, hogy megemeljem a *xinxingedet*. Miközben a *xinxinged* emelkedik, nő a művelési energiád, a *xinxinged* is megemelkedik. Ha valaki bosszúságot okoz neked, akkor erényt is ad neked. A szenvedésben a te saját karmád is még erényné változik át. Négy nyereség egy csapásra,

és neked valóban hálásnak kellene lenned ezért másoknak. Ha viszont még másokat gyűlölsz, ha nem tudod összeszedni magad, akkor az nem helyes. Némelyek akkor azt gondolják: „A Mester azt mondja, nekem ki kellene bírnom, akkor éppenséggel összeszedem magam, és nem engedem szabadjára.” Ha viszont ez hosszabban tart, azt fogod mondani nekem: „Mester, én valóban nem tudom hosszabb ideig összeszedni magam, ez túlságosan nagyon fáj.” Azt mondom, akkor ez nem volt elnézés, egy valódi művelő egyáltalán nem engedi, hogy a harag felszínre törjön, mindegy, hogy milyen nagy a bosszúság, egyáltalán nem hagyja megingatni magát, miért kellene hát a bosszúságot még keservesen el is viselni? Ő csupán akkor egy művelő. Némelyek nem akarják elveszíteni a látszatot, és így visszafogják magukat, mindez nem valódi elnézés. Természetesen az ember a művelésnél van, és ha te pillanatnyilag ezt nem tudod elérni, akkor neked valóban el kell fojtanod a bosszúságodat.

Tanítvány: *Sok nagy qigong-mester még nagyon fiatal, és persze igazán sok út létezik, amelyiknél mesterek terjesztik az útjaikat...*

Mester: Hogy sok ember terjeszt utakat, azt az égi változások határozzák meg, az egésznek van egy célja. De én mondom nektek, hogy sok *qigong*-mester saját magát nevezte ki, ő valójában egyáltalán nem *qigong*-mester, ő egy hamis; sokakat állatok szálltak meg, vagy más badarság irányítja őket. A világi kis utaknál is nagyon sok *qigong*-mester létezik, aki terjeszti az útját; ők az azon a szinten levő elvekről beszélnek. Ettől eltekintve még léteznek művelődő emberek a hegyekben, ütköztem olyanokba, akik már több mint négyezer éve művelik magukat. Miért kell nekik olyan sokáig művelniük magukat? Az nincs úgy, hogy a szintjeik nem elegendők, és ezért nem juthatnak a mennybe, közöttük léteznek olyanok, akik már régen maguk mögött hagyták a három világgörte, és mégsem lehetséges nekik, hogy felfelé menjenek, nekik nem engedik meg, hogy felfelé menjenek, egy olyan világ sem létezik, amelyik felvonná őket. Miért rendelkezhetnek viszont művelési energiával? Ezt is az azon a szinten levő *Fá*-elvek határozzák meg. A kis világi utaknál ez azonban szintén megint más, náluk léteznek olyanok, akik saját maguk vétkesek ebben. Kezdetben egy iskolára összpontosítottak, a taoista, illetve a buddhista rendszerben művelték magukat, egy kis időnyi művelés után ezt nagyon is jónak találták, aztán mások keresték fel őket: „Gyere, próbáld csak meg hát ezt itt művelni.” Már azon az úton volt, és azt tanulta. A művelési energiája már elkezdett összekeveredni. Tulajdonképpen ott fenn már létezett egy mester, aki törődött vele, ámde amikor a mester látta, hogy már olyan messzire ment, többé nem akarta bírni őt. Ha fent már nem vették fel, többé nem tudta elhagyni a három világgörte. A három világgörte kívülieknek nem engedik meg, hogy bejussanak a három világgörtebe, a három világgörte belülieknek ezt nem is szabad elhagyniuk; bármilyen magasra is művelted magad, ha téged nem hoznak ki fentről, akkor egyszerűen nem jutsz ki; mivel összekeverte a művelését, az energiája is már zavaros, következésképpen tehát a három világgörteben kell maradnia. Ez tehát az okok egyike, hogy miért nem művelheti magát az ember egy gyümölcshelyzetig a kis világi utakon, tehát amikor a „nincs második iskola” elvről beszéltem, akkor az egy nagyon komoly dolog.

Némelyek már olvasták a könyveket, és azt mondják: „Tanár, nem adtak át neked taoista és buddhista mesterek is dolgokat?” Én mondom nektek, nálam ez másképp van, én a világegyetem *Fáját* magyarázom. Én nem csak a buddhista iskola *Fáját* magyarázom, nem is a taoista iskola *Fáját* magyarázom, nem is beszélek valamilyen speciális iskoláról, én a világegyetem alapvető *Dáfáját* terjesztem, ezért is mondtam mindig *Dáfát*, *Dáfá*, ez a világegyetem alapvető *Fája*. Ez magában foglalja a világegyetem minden iskoláját. Én azt is mondom nektek, hogy ebben az életben a mestereim között léteztek buddhák, *daók* és istenségek, akiknek én hosszú idővel ezelőtt dolgokat adtam át, a cél az volt, hogy úgy rendezzem el őket, hogy ebben az időben, amikor a *Dáfát* szeretném terjeszteni, adják vissza nekem ezeket a dolgokat, nyissák fel az emlékezetemet, azután adom én nektek tovább. (taps) Semmi sem lehet véletlen, ami a hétköznapi emberek társadalmában történik. A *Dáfá* terjesztése hát egy ilyen nagy dolog, és a jövőben még több ember lesz, aki tanulja, akkor létezni fognak a világegyetemben levő becsstelen tényezők zavarásai és a három világgörte belüli dolgok, amelyek zavarják a *Dáfá* terjesztését, az alacsony intelligenciával rendelkező kaotikus állatok által okozott zűrzavar sem véletlen.

Tanítvány: *Ezen a szinten mi nem tudjuk megkülönböztetni az igaz és hamis qigong-mestereket, hogyan kellene eljárunk később ezzel?*

Mester: Miért akarsz hát most igaz és hamis *qigong*-mestereket megkülönböztetni? Pillanatnyilag szeretnél még más *qigong*-tanfolyamokon részt venni? Különböztetni őket? (taps) Úgy gondolom, hogy némelyek még nem vettek részt *qigong*-tanfolyamokon, ha aztán meghallják, hogy mit magyaráz el *Li Tanár*, akkor azt gondolják, hogy a művelés tulajdonképpen olyan mélyenszántó és átfogó, és akkor szeretnék még más *qigong*-mesterek előadásait is meghallgatni, azért hogy kibővítsék a tudásukat. Ha valaki így gondolkodik, akkor az hibás. Amit én magyarázok el, az a *Dáfá*; ilyesmit te nem fogsz hallani máshol. A „nincs második iskola” kérdése egy nagyon komoly kérdés.

Azonkívül, ha te ezeket a dolgokat tudásként szemléled, vagy ha más iskolákban is ott szeretnél lenni, akkor könnyen lehetséges lehet, hogy egy szavamra sem emlékezhetsz. Mert a művelés komoly dolog, neked az is teljesen lehetetlen, hogy az igaz *qigong*-mestereket megkülönböztesd a hamisaktól, a megjelenésük leginkább arra való, hogy valahol pénzt csaljanak ki. Felszínesen nézve, némely emberek szintén jóságról beszélnek, a csontjaikban azonban egyedül pénzről van szó, ezért ezt nagyon nehezen különböztetheted meg.

Tanítvány: *Némelyek érdeklődést mutatnak a Dáfá iránt, azonban nem tudják elhatározni magukat a művelésre, nem is tudják magukat művelőnek tartani, gyakorlatvezetőként⁶³ kellene még segítenünk nekik?*

Mester: Úgy gondolom, hogy némely tanulók még rendelkeznek egy felismerési folyamattal. Ha egy olyan embertől, aki éppen most jött be a kapun, szintén egy olyan látókört vártok el, mint egy sokéves tanulótlól, akkor ő ezt természetesen nem érheti el. Hagyjatok hát nekik egy felismerési folyamatot, ha elhatározza magát a gyakorlásra, akkor gyakorolnia kellene, ha szeretne gyakorolni, akkor tanítsd őt. Ha egy kis idő után jól érzi magát, akkor add kölcsön neki „A kínai *Fálu Gong*” című könyvet, és olvastasd el vele egyszer, azt is javasolhatod neki, hogy vegyen egy könyvet. Ha nagyon jónak találja, és a felismerései aztán szintén már megemelkedtek, akkor odaadhatod neki a „*Zhuán Fálu*”-t olvasni, akkor fokozatosan egyre mélyebben fogja megérteni. Ha viszont feltételeket állítanál fel vele szemben: „Ha a mi utunkat gyakorlod, akkor nem szabad többé gyógyszereket szedned”; „ha a mi utunkat gyakorlod, akkor azonnal semmi másban nem szabad hinned többé”; „a mi utunknál azonnal el kell érni ezt és azt”, akkor te egyszeriben elijesztetted és elűzted őt. Hagyd hát kezdetben egyszer egy kis ideig velünk gyakorolni, ha aztán jónak találja, akkor már saját magától tudni fogja, mi a teendő.

Az emberek megváltása mármost nagyon nehéz. Ha ő egy hosszú időközön át nem tudja stabilan egy iskolában művelni magát, vagy ha csak a gyakorlatokat végzi, és nem olvassa a könyvet, akkor tanácsolhatod neki, hogy gyakoroljon más utakat. Máskülönböztetés problémák merülnének fel, és ez számára sem lenne jó. Nálunk sem rendelkezne jó hatással, ha itt nem erre összpontosítva műveli magát, akkor a *fashenem* nem is fog törődni vele, akkor ő egyszerűen egy hétköznapi ember. A hétköznapi emberek betegek lesznek, ha eljön az ideje, akkor könnyen lehetséges lenne, hogy valamilyen *Fát* zavaró démonok kihasználják őt, hogy nehézségeket gyártsanak nekünk, hirtelen ő teljesen abnormális lenne. A hétköznapi emberek viszont nem tudják, hogy a művelésnél egy iskolára kell összpontosítani, mihelyt aztán problémák merülnek fel, ez nagy veszteségeket jelentene számunkra. Ha nem tudja erre összpontosítva művelni magát, ha nem tudja tanulni a *Fát*, akkor tanácsold neki azt, hogy menjen el. A családtagjainak is megmondhatjátok, hogy azt kellene tanácsolniuk neki, hogy ne gyakoroljon többé.

Tanítvány: *Korábban harcművészetet tanítottam egy iskolában, harcművészettanár voltam, most Fálu Dáfát tanulok, és nem szabad többé a taiji quant gyakorolnom, oktathatok viszont diákokat abban?*

Mester: Az megy. Ha viszont ennél léteznek a művelés tényezői, bezárólag a *taiji quannal*, akkor ez tartalmazni fogja a művelés kérdéseit. Ha te ebből a munkából élsz, akkor megteheted ezt. Ha azt mondod, hogy te *taiji quan*-tanár vagy az iskolában, akkor azt is taníthatod, különleges körülményeket különlegesen fogok kezelni. Ha viszont nem ez az eset áll fenn, akkor egy iskolára összpontosítva kell művelned magad. Én azonban azt gondolom, nem lenne még jobb, ha te *Fálu Dáfát* tanítanál nekik? (taps) Kínában léteznek olyan iskolák, ahol *Fálu Dáfát* tanítanak a testnevelés órán, miután befejezik a gyakorlást, együtt leülnek, és a könyvből olvasnak fel a diákoknak, a diákok aztán saját maguk is mondják, hogy „korábban sohasem volt ilyen nyugalom a tanítás alatt”.

Tanítvány: *Nemcsak látni lehet a Fálunt, hanem még hallani is valamit?*

Mester: A *Fálun Gong* gyakorlásával minden természetfeletti képesség felbukkanhat, némelyek hallhatják más dimenziók hangját, mihelyt ki van nyitva az égi fülük.

Tanítvány: *A Dáfá művelői alapíthatnak családot?*

Mester: Az megy. A művelésben olyan dolgokat is meghagyok nektek, amelyeket ti saját magatok művelhettek, ezzel garantálom, hogy a hétköznapi emberek között művelhessétek magatokat. Az ember megfelelhet a hétköznapi emberek életmódjának, és aztán művelheti magát. Azt is remélem, hogy az egyedülállók közöttetek mindannyian találhatnak egy jó társat, akivel elégedettek lesznek, és akivel aztán felépíthetnek egy családot. Akkor a jövőben még az is lehetséges, hogy mindketten gyakorolnak, akkor tehát te megváltottad őt. Ennek viszont nem is kellene egy mércének lennie erre, neked nem szabad úgy gondolkodnod, „oké, ő nem gyakorol, akkor nem is házasodok össze vele”, az embernek úgy kellene művelnie magát, hogy megfeleljen a hétköznapi emberek állapotának.

Tanítvány: *Éppen most beszélt a Tanár arról, hogy a munkánál erőfeszítéseket kellene tennie az embernek. Én minden elképzelhető erőfeszítést megteszek a munkánál, ámde a főnök rajtam keresztül nyomást gyakorol a kollégáimra, ez engem nagyon zavar.*

Mester: Amit a főnök csinál, annak semmi köze hozzád. Ha a főnök előírja neked, hogy másokra nyomást gyakorolj, akkor azt gondolom, ez is igazán egyszerűen elintézhető, te egy kicsit letompíthatod a dolgot, és világosan kifejezheted a véleményedet. Művelőként mi nem ártunk más embereknek, ha viszont ez éppen a te felelősséged, akkor csináld ezt, az nem probléma. De a kivitelezésnél lehetsz könyörületes. Ha arról van szó, hogy a cég ne szenvedjen el veszteségeket, és ha minden őszinte, akkor azt gondolom, hogy neked ezt meg kellene tenned. Ha ilyen konkrét dolgokról van szó, akkor én mondom neked, hogy ezeket mind jól el lehet intézni. Csak egyvalamit: Neked semmi esetre sem szabad túllépned a gyakorlók elvein, semmi rosszat sem szabad tenned.

Tanítvány: *Az USA-ban különböző ügyeknél bíróság elé lehet menni, ha akkor viszont az Őszinteségre, Könyörületességre és Toleranciára gondol az ember, és nem nyújt be egy keresetet sem a bíróságon, az akkor még helyes?*

Mester: Nem kellene minden csekélységért a rendőrséget hívni. Némely konfliktusokat talán a művelészetek, a karma-kiegyenlítészetek, az emelkedészetek és hasonló tényezők számára rendezhettek el. Emiatt van úgy, hogyha bosszúság tör rátok, és ha neked ez valóban nem tűnik fenyegetőnek, ha ez nem okozhat károkat neked, akkor azt gondolom, ez nem véletlen. Ha valaki valóban meg akar gyilkolni téged, felgyújtja a lakásodat, ha valaki valóban nagy károkat okoz neked, akkor hívd a rendőrséget, akkor a bírósághoz is fordulhatsz. De ha nem ez a helyzet, akkor úgy gondolom, nem kellene azt tenned.

Egy művelő számára az érvényes, ha éppen a művelésben található, hogy én semmi olyasmibe nem hagyom ütközni, aminek semmi köze az öntudata emeléséhez, illetve a műveléséhez. Mert a művelés általi személyes emelkedésed későbbi útját nagyon aprólékosan elrendeztem, én nem rendezek el ott semmit, aminek nem kell lennie. (taps) Bármilyen kiforrottak is a törvények, persze nem tudják ellenőrizni az emberek szívét; ha már nem látják, akkor ő továbbra is rosszat fog tenni. Ha aztán még több törvényt alkotnak, az még inkább árt az embereknek, aztán olyan sok lesz, hogy az emberek egyáltalán nem tudnak mindre emlékezni, könnyen lehetséges, hogy az emberek akkor bármilyen tettükkel már törvények ellen vétének. Azok, akik törvényeket alkotnak, ezekkel a törvényekkel más embereket akarnak ellenőrizni, ámde mihelyt megalkották őket, a törvények azokat is ellenőrzik, akik megalkották azokat. Az emberek aztán már mindent elviselnek, amit saját maguk hoztak létre. A törvények egyre szigorúbbak lesznek, az embereket aztán egyre tovább fogják korlátozni, a jövőben az embereket aztán úgy tartják kordában, mint az állatokat, úgy viszont az emberek nem fogják jól érezni magukat, és persze ezt az emberek saját maguk hozták létre maguknak. Akkor nekik saját maguknak is kell elviselniük. Most az emberek már elviselik mindazt, amit saját maguk számára teremtettek meg, és mindez egyre jobban bezárja az emberiséget.

Az istenségek nem ismerik el az emberek törvényeit, ők azon a véleményen vannak, hogy ezek egy módszert képviselnek a romlás utáni egyfajta kilátástalanságban. Az istenségek csak a szív

Fáját ismerik el, ők csak az erkölcsöt ismerik el. Erkölccsel az emberek törvények nélkül sem tennének semmi rosszat, igaz-e vagy sem?

Tanítvány: *Micsoda Isten?*

Mester: Különböző népeket különböző istenségek teremtettek meg. Az emberek számára az érvényes, hogy az az istenség az ő istenségük, aki megteremtette őket. Ennél az emberi testre gondolnak, valójában az emberek össz jellemének is még különleges származása van.

Tanítvány: *Létezik-e különbség a Fálun Gong művelésénél az USA-ban és Kínában?*

Mester: Ott nem létezik semmi különbség. A Nyugat népei és a sárga fajok között valóban és igazán léteznek különbségek a saját dimenzióik különböző területeinek, a különböző még nagyobb dimenziók különböző rendszereinek a tekintetében, amelyekkel kapcsolatban állnak a világegyetemben; a dimenzióknak ezek a különböző területei mind különleges tényezők fölött rendelkeznek, amelyek a saját dimenziójuk anyagát alkotják. A keleti embereknek is megvannak a tényezőik, amelyek különleges anyagból állnak. Sokan jönnek az USA-ba, és az időkülönbségen kívül még egy alkalmazkodási folyamatot kell átélniük, mindig az az érzésük, hogy belsőleg és külsőleg furcsán érzik magukat, ennek pontosan az az oka, hogy az anyag tényezői különbözőek, az életkörnyezet is más. Korábban azt mondták az emberek: „Egy vidék vize és földje pontosan ezeket a személyeket táplálja”, ez így is van. Mert ezek a tényezők nagyon fontosak a hétköznapi emberek számára, a keleti emberek kultúrájának a tartalma szintén más, mint a nyugati embereké, így például a kínaiak a számokra és kiejtésre fektetnek hangsúlyt. Így például a nyolcas szám úgy hangzik, mint a meggazdagodásra való szó, a halál úgy hangzik, mint a négyes szám, szívesen ejtenek ki jól hangzó szavakat, szeretnék elkerülni a rosszul hangzó szavakat. Nos, a Kelet anyagi környezetében ténylegesen léteznek ilyen anyagi tényezők, ezek csekély mértékben ki is hathatnak a hétköznapi emberekre. Nyugaton ez viszont másképp van, ámde ott megint léteznek a saját anyagi tényezői a környezetben. Például a keleti országokból származó emberek *fengshui*-ről beszélnek, ami földrajzot és irányt köt össze, a nyugati embereknél ez viszont nem működik, garantáltan nem működik. Azok, akik *fengshui*-t gyakorolnak, próbáld ki egyszer azt a fehéreknél és a feketéknél, vagy próbáld ki egyszer más népeknél, az egyáltalán nem működhet. A nyugati emberek egyáltalán nem szeretik a „13”-at, vagy asztrológiáról beszélnek, a keleti emberek számára ez viszont teljesen jelentéktelen, ez nem is működik. Ezért a „13”-as számnak nincs igazi jelentősége a keleti emberek számára. A dimenziók környezetét az anyag alkotórészei alkotják, ez nem olyan egyszerű, ha valami nem állhat meg egy anyagi környezet alapján, akkor nem is létezhet.

Tanítvány: *Hogyan lehetne világosan megkülönböztetni a zavarásokat a Mester által elrendezett démoni nehézségektől?*

Mester: Neked nem szabad az elrendezésemet önmagában démoni nehézségnek nevezni. Valójában nincs úgy, hogy valamit előállítottam számodra; én egyszerűen azokat a dolgokat veszem, amikkel már amúgy is rendelkezted, és ezekkel rendezem el aztán. Az eredeti karmád egy részét eltávolítom; ami akkor még fennmarad, egy vizsgává válik, amivel megemelheted a *xinxing*edet; az akkor egy megfelelő helyre kerül a művelési folyamatodban. Ha aztán eljött az idő a megemelkedésedre, a vizsgán való átjutásra használom. Ezért kellene őszintén szembesülnödök azokkal a nehézségekkel, amelyekkel találoztok. Ezt én számodra rendeztem el; ha aztán valóban egy művelődő emberként tudod kezelni ezt, már átjutsz.

Tanítvány: *Hogyan tudhatjuk a dolgokról azt, hogy melyeket csináltatja velünk a Mester, és melyeket nem?*

Mester: Ameddig tanuljátok a *Fát*, már saját magatok megkülönböztethetitek, melyik dolgokat kell megcsinálni, és melyeket nem. Úgy gondolom, hogy néha fognak létezni olyan dolgok, amelyek ugyan veszélyesek, vagy nem jók – és amelyeket neked nem kellene megtenned, ámde te feltétlenül meg akarod tenni, akkor neked nem fog sikerülni, hogy megtegyed őket, ha te aztán ennek ellenére még tovább próbálozol, talán problémákba fogsz ütközni, ezeket a dolgokat aztán meg tudod különböztetni, ezt neked saját magadnak kell felismerned. Ha én mindent megmondanék neked, hogyan akarod művelni magad?

Hadd meséljük el a művelés egy mulatságos dolgát. Kínában létezett egy tanuló, aki villanszerelő volt, egyik nap a munkáját végezte, és egy transzformátort tartott karban. A

transzformátor feszültsége 30.000 Volt volt, ha egy ember érintkezésbe kerül ezzel, azonnal átütne a testét, azonkívül az ember elégne. Át akart menni a transzformátor másik oldalára, hogy megszorítson egy csavart. Semmit sem látott, ami az útjában állt volna, ámde nem tudta az egyik lábát a másik elé helyezni, ez egy utalás volt számára, hogy nem kellene tovább mennie, mert veszély várna rá, ő viszont feltétlenül tovább akart menni. Mivel a készülék áram alatt állt, és ő átment oda, és megérintette a csavart, egy csattanással megütötte az áram, így láthatjátok, hogy néha, ha nem kellene valamit megcsinálnotok, vagy veszélyek várnak rátok, egy utalást adnak nektek. Egy hétköznapi ember ebben a helyzetben azonnal egy alaktalan csomóvá égett volna, de mivel ő *Dáfá*-művelő, ebben az időben nem volt életveszélyben. Az az érzése volt, mintha felrobbanna, egy csattanás járta át az egész testét, viszont azonnal újra nyugalomba jutott; a többiek halálra rémültek, mert látták, hogy abban a pillanatban az egész ember úgy nézett ki, mint egy tűzgolyó, minden egy óriási dörejvel történt. Az áramütés a kezén át hatolt bele, és egy lyukat alakított ki a talpán, amelyen újra kijött; abban az időben azt gondolta, hogy ő művelő volna, és ez semmit sem jelentene neki, nem félt, és szabadon tudott mozogni, egyszerűen úgy tett, mintha semmi sem történt volna. Röviddel azután jött a főnöke, és feltétlenül rá akarta beszélni, hogy vizsgálta ki magát a kórházban. Nem tudott mit tenni, és elment a kórházba kivizsgálásra, ott az orvos szörnyen megrémült: „Elképzelhetetlen, ilyen feszültségnél normális módon csak egy darabka szén marad hátra, az ember már rég halott lenne, felülről lefelé a lábáig egy lyuk húzódik végig rajta, hogyan lehet még életben?” Vér sem folyt ki, ámbár persze belsőleg megégett. Az orvos ezt mind nagyon furcsának találta.

Mivel a *Fálun Dáfá* gyakorlói a nagyenergiájú anyagokhoz hasonulnak a test belsejében, az emberek árama tulajdonképpen nem sokat számít ehhez képest, a felszínen azonban ő még nincs teljesen kész a műveléssel, ezért ez a szint átfűrődött. Csak ezt a szintet lehetett átfűrni, és persze a test nem sérült meg. Ezzel a történettel azt szeretném mondani nektek, hogy a *Dáfá* művelői veszély nélküli veszélyekkel fognak rendelkezni, de megijedhet az ember. Ha viszont ennek következtében ragaszkodóvá válik, és olyan dolgokat végez, amelyeket inkább hagynia kellene, akkor ez valóban veszélyessé válhat.

Tanítvány: *Miért rendezték el számunkra úgy, hogy az USA-ban műveljük magunkat?*

Mester: A technika nagyon fejlett az USA-ban, amúgy meglehet, hogy nekünk szükségünk lesz ezekre a képességekre a jövőben. Azok, akik az USA-ba jönnek, mindannyian a keleti elit. (taps)

Tanítvány: *Ha lótuszülésben medítál az ember, akkor nyugalomba kell jutnia?*

Mester: Ha te csak a lábakat edzed, az is rendben van. Némelyek azt mondják, „az én lábaimmal ez egyszerűen még nincs rendben, nekem egy kicsit többet kell gyakorolnom”. Akkor úgy gondolom, még ha nem is ülsz lótuszülésben, az nem lenne még jobb, ha te a lábak edzésénél is nyugalomba jutsz? Ha viszont csak a lábakat edzi az ember, akkor az sem olyan rossz, a meditációnál viszont nyugalomba kellene jutnia.

Tanítvány: *Használ az valamit, ha a lótuszülést gyakorolja az ember, és eközben a „Zhuán Fálun”-t olvassa?*

Mester: Az használ valamit. Ha az olvasásnál a lótuszülést végzi az ember, ennél egy keveset többet edzheti a lábait; ehhez jön még, hogy akkor szintén a gyakorlásnál van, és ez nagyon jó.

Tanítvány: *Egy barátom gyereke már születése óta süket. Segítene neki, ha Fálun Gongot gyakorolna?*

Mester: Ha azt szeretné szóba hozni, hogy a betegségét meg lehet-e gyógyítani, úgy én ezt a dolgot nem tudom olyan egyszerűen kimondani, mindenesetre nem szabad a betegséggógyítás miatt gyakorolni. Viszont megmondhatom neked, hogy bár a hús-vér teste süket, az összelleme azonban nem. Ha egy ember valóban műveli magát, mindegyik test újra visszatérhet a normális állapotba. Egy művelőnek meg kell felelnie a művelők mércéjének. Ha viszont ő csak e miatt a betegség miatt jött, és nem tudja elengedni ezt a szívet, akkor a betegség nem is fog meggyógyulni. A művelés komoly.

Tanítvány: *A férjem ellene van, hogy gyakoroljak, és éhségstrájkot folytat.*

Mester: Ennél a dolognál én úgy gondolom, valójában arról van szó, hogyan szembesülsz te saját magad ezzel a dologgal. Legtöbbször a következőről van szó az otthoni zavarásoknál: Egyfelől megnézik, hogy szilárdan művelted-e magad, másodsor megnézik, hogyan áll a művelő *xinxingje*,

és harmadszor a rokonok segítenek a karma-eltávolításnál. Egészen szórványosan létezhetnek olyan emberek is, akik egyáltalán nem tudják elfogadni a *Dáfát*.

Tanítvány: A *Fá* magyarázatánál a Mester beszélt az istenségek keletkezésének, öregedésének, megbetegedésének és halálának a formájáról, magyarázhatna a Mester még egy kicsivel többet erről?

Mester: Korábban a világegyetemben létezett keletkezés, fennállás, romlás és megsemmisítés, a világegyetem élőlényeinél aztán létezett születés, öregedés, megbetegedés és halál, csak úgy van, hogy az idő különböző dimenziókban különbözően gyorsan múlik. A különbség óriási, némelyeknél olyan lassan telik az idő, mintha egyáltalán nem létezne születés és halál, némelyeknél azonban olyan rövid, hogy minden egy pillanat alatt történik. A keletkezés, fennállás és romlás formájában létezik például egy időköz, amikor létrejön a világegyetem, létezik ott egy stabil korszak is, aztán a hanyatlás felé halad és megromlik. Ez volt az alapvető formája a korábbi világegyetemenek, ez volt a törvény a világegyetem összes élőlényé számára, valamint az anyag összes fajtájának a törvényszerűségére.

Még nem válaszoltam meg teljesen minden cédulát, még sokkal több létezik, a *Fá*-magyarázatom ideje már a végére járt, a gyűléstermünket is be kell zárni; gondolom, hogy még sok ember létezik, aki szeretné hallani a válaszaimat, de ez csak így lehet. Úgy gondolom, ha van rá esély, más városokban viszontláthatjuk egymást, ma csak idáig szeretném magyarázni. Teljes szívemből szeretném megköszönni a houstoni helyi gyakorlóknak is, az ő erőfeszítéseiknek volt köszönhető, hogy megvolt ez a lehetőségem, hogy találkozzam itt veletek, és lássalak benneteket. Eredetileg ezt egy délutánra tervezték, az itteni munkások is szeretnék befejezni a munkát, ezért ez csak így lehet. Nagy kár, mert hiszen senki sem szeretne elmenni. Úgy gondolom, ha léteznek olyanok, akik bizonytalanok érzik magukat, ha nem látták a Mestert, ők most láttak engem, így valamivel biztosabbak lehetnek. Azonban azt mondom nektek, hogy ameddig művelitek magatokat, én mindenkor mellettem vagyok. (taps)

Remélem, hogy azok közül, akik itt ülnek, senki sem szalasztja el ezt az alkalmat, nem sok ember létezik, aki hallhatja az én *Fá*-magyarázatomat. Ilyen alkalmak, egy *Fá*-magyarázat alkalmai, a jövőben még ritkábbak lehetnének, ezért remélem, hogy ti mindannyian tudjátok értékelni ezt a találkozót, a művelésnél felelősséget kellene vállalnotok magatokért. Ha te már megkaptad ezt a *Fát*, akkor műveld magad tovább, nem fog zavarni téged a munkánál, ha te valóban nagyon elfoglalt vagy, próbáld meg egyszer, és nézd meg, mi történik. Ha nem stimmel az, amit mondtam, akkor nem is szükséges csinálnod, mert abszolút semmit sem fogsz elveszíteni. Ha tudatában vagy, hogy ez jó, akkor műveld tovább magad, a Buddha-*Fá* igaz arculata akkor lépésről lépésre ki fog tárulkozni neked.

Remélem, hogy mindannyian tudjátok értékelni ezt a lehetőséget, a későbbi művelésekben szorgalmasan tudtok előrehaladni, nektek valóban és igazán kellene művelnetek magatokat, valóban kellene olvasnotok a „*Zhuán Fálun*” című könyvet. Sokszor kellene elolvasnotok, aztán ehhez jönnek még a gyakorlatok, ezáltal te aztán állandóan emelkedni fogsz. Az olvasás mindegyik további alkalmával neked új érzékeléseid lesznek, és új kérdések fognak felmerülni. Ha megemelkedtél, a könyv további olvasásával minden olyan kérdés megoldódik, amelybe beleütköztél. Persze új kérdések fognak felmerülni, ámde az olvasás következő alkalmánál ezeket a kérdéseket aztán megválaszolják számodra. Akkor viszont megint új kérdések fognak felmerülni, így megy ez tovább a szakadatlan műveléssel, lépésről lépésre megy előre, és megemelkedik az ember.

A kínai tanulóknak azt is mondtam, hogy amikor problémákba vagy démoni nehézségekbe ütköznek, ha keserűséget és szenvedést élnek át, meg kellene egyszer nézniük, hogy valóban nem megy-e, ki kellene próbálniuk egyszer, hogy valóban nem megy-e; ha te nem tudod kibírni, akkor próbáld meg egyszer, hogy ki tudod-e bírni, vagy sem. Ha a jövőben ti egyre tovább művelitek magatokat és megemelkedtek, akkor úgy gondolom, hogy amikor újra látjuk egymást, akkor minden másképp lesz. Azt is remélem, hogy a művelés állandó folyamatában ti egyre tovább megemelkedhettek, szorgalmasan haladhattok előre, éspedig a beteljesülésig. A művelés közben te szeretnél látni engem, valójában én pontosan melletted vagyok. (taps) Oké, ennyit tehát mára.

Szójegyzék

Amitábha	szanszkrit, egy buddha neve, a Szukhávati világ irányítója
Arhát	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
<i>Bagua</i>	nyolc trigram
<i>BoJiaFan</i>	A Világ Tiszteltje, Bhagavān (szanszkrit)
Bódhiszattva	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
<i>Chang quan</i>	hosszú ököl
<i>Dáfá</i>	nagy <i>Fá</i> , a nagy kozmikus Törvény
<i>Dao</i>	– Út – taoizmus – a legfőbb igazság, amelyről a taoista rendszerben beszélnek – egy ember, aki a taoista rendszerben elérte a <i>Daót</i> erény, egyfajta fehér anyag egy másik dimenzióban
<i>De</i>	Törvény, a kozmikus Törvény
<i>Fá</i>	a <i>Fá</i> kereke, egy intelligens lény, a <i>Fálun Dáfá</i> jelképe
<i>Fálun</i>	a <i>Fá</i> teste, amelyik művelési energiából és <i>Fából</i> áll össze
<i>Fashen</i>	szó szerint: „Buddha- <i>Fá</i> ” (Buddha Törvénye), a világegyetem legfőbb igazsága
<i>Fofá</i>	
<i>Huayan</i> szentírás	Avatamszaka szútra, Virágfüzér szútra
<i>Huayan</i> világ	Avatamszaka Paradicsom, Virágfüzér paradicsom
<i>Jingtu</i>	tiszta föld
Karma	szanszkrit, egyfajta fekete anyag egy másik dimenzióban
<i>Liuli</i> világ	Tiszta lazúrkő világ, Lapis Lazuli világ, Bhaisadzsjaguru mennyországa
Lótusz világ	a <i>tiantai</i> (mennyei terasz) iskola mennyországa
<i>Meihao</i> világ	Szép világ, Csodák Paradicsoma
<i>Nan quan</i>	déli ököl
<i>Qi</i>	formátlan, alakatlan anyag, életenergia
<i>Qigong</i>	egy modern kifejezés a hagyományos művelésre
Reinkarnáció	az újraszületés, amiről a buddhista rendszerben beszélnek
Szukhávati világ	a nyugati paradicsom, egy mennyország Amitábha buddha irányítása alatt, a Végső boldogság paradicsoma
Tathágata	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
Tathágata-Buddha	– a tathágata szintjén levő buddha – Sákjamuni szinonimája
<i>Xinxing</i>	„a szív természete”, „a szív minősége”
<i>Yang</i>	a két oldal egyike, amelyiket az ókínai taoista tanítások szerint minden dolog tartalmaz, a <i>yin</i> ellentéte. A hímneműt <i>yang</i> nak tekintik.
<i>Yin</i>	a két oldal másika, amelyiket az ókínai taoista tanítások szerint minden dolog tartalmaz, a <i>yang</i> ellentéte. A nőneműt <i>yin</i> nek tekintik.
<i>Zhang Sanfeng</i>	egy ismert taoista a <i>Ming</i> -dinasztiában (Kr. u. 1368–1644), a <i>taiji quan</i> alapítója

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
bagua	pakua	pakua
benti	pentí	pên't'í
BoJiaFan	PoCsiaFan	PoChiaFan
chan	csan	ch'an
chang quan	csang csüan	ch'ang ch'üan
chaodu	csaotu	ch'aotu
Dafa	Tafa	Tafa
Dao	Tao	Tao
dao	tao	tao
de	tö	tê, teh
Fa	Fa	Fa
Falun	Falun	Falun
Falun Dafa	Falun Tafa	Falun Tafa
Falun Gong	Falun Kung	Falun Kung
fashen	fasen	fashên
fengshui	fengsuj	fêngshui
Fofa	Fofa	Fofa
gong	kung	kung
hong quan	hung csüan	hung ch'üan
huashen	huasen	huashên
huayan	huajen	huayen
jingtu	csingtu	chingt'u
jingwen	csingven	chingwên
gongfu	kungfu	kungfu
Lao-ce (Lao zi)	Lao-ce (Lao ce)	Lao tzû, Lao tze
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
Liuli	Liuli	Liuli
Meihao	Mejhao	Meihao
nan quan	nan csüan	nan ch'üan
qi	csi	ch'i
qigong	csikung	ch'ikung
shaolin	saolin	shaolin
taiji quan	tajcsi csüan	t'aichi ch'üan
tiantai	tientaj	t'ient'ai
xing ji	hszing csi	hsing chi
xinxing	hszinhszing	hsinhsing
yang	jang	yang
yin	jin	yin
Zhang Sanfeng	Csang Szanfeng	Chang Sanfêng
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun

A német fordítás elkészült:		Utolsó – német – módosítás:	2012. 06.
A magyar fordítás elkészült:	2010. 02. 18.	Utolsó – magyar – módosítás:	2024. 10. 28.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung während der Fa-Konferenz in Houston

https://de.falundafa.org/buecher_online/other/Houston_1996.html

[Fa Erklärung während der Fa-Konferenz in Houston \(falundafa.org\)](https://de.falundafa.org/buecher_online/other/Houston_1996.html)

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Fálun Gong* és a *Zhuán Fálun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fálun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezetekkel vannak ellátva a megközelítő helyes kiejtés érdekében.

¹ örömet – az angol változat fordítása: szeretetet

² barátságot – az angol változat fordítása: jóakaratot

³ A fordító megjegyzése: A *fashen* két kínai írásjegyből áll: *Fá* (a Törvény, a tanítás) és *shen* (a test).

⁴ az angol változatban még az is szerepel: és őserdőbe

⁵ innen ered az én elengedhetetlen beszédem is – az angol változat fordítása: gyakran mondom azt

⁶ élőlényt – a kínai változat fordítása: életét

⁷ az élőlények visszatérő szabályai az univerzumban – az angol változat fordítása: az élet ciklusának a törvénye

⁸ családjuk – az angol változat fordítása: házastársuk

⁹ kényesnek – az angol változat fordítása: hevesnek

¹⁰ a legmagasabb öröm világát – az angol változat fordítása: a Végső Boldogság paradicsomát

¹¹ Liuli világ – az angol változat fordítása: Lapis Lazuli paradicsom (Tiszta lazúrkő paradicsom)

¹² ha erről beszélünk – az angol változat fordítása: amit tanítok

¹³ hatás és ellenhatás – a szó szerinti fordítás: támogatás és gátlás

¹⁴ emberiség, őszinteség, szertartások, bölcsesség, hit – az angol változat fordítása: jóindulat, egyenesség, illendőség, bölcsesség, megbízhatóság

¹⁵ hogy amikor téged mások megütnek a bal arcodon, neked még a jobb arcodra is kellene adatnod egyet magadnak – hivatalos fordítás: 1) Aki megüti a jobb arcodat, annak tartsd oda a másikat is! – [Máté 5, 39 – Szent István Társulati Biblia](#) 2) hanem a ki arcodra üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is. – [Máté 5, 39 – Károli Gáspár fordítás](#)

¹⁶ az energiát viszont a mester csinálja – az angol változat fordítása: a *gong* a mestertől függ

¹⁷ A kölcsönös hatás és ellenhatás – lásd a 13. végjegyzetet

¹⁸ élhetnek meg az élőlények zamatot – az angol változat fordítása: élhetnek érdekes életeket

¹⁹ csillagok – az angol változat fordítása: bolygók (itt és a következő helyeken is)

²⁰ kölcsönös hatás és ellenhatás – lásd a 13. végjegyzetet

²¹ Ha a gazdagok a mennybe szeretnének jutni, akkor az még nehezebb, mint amikor egy tevé át szeretne jutni a tű fokán. – hivatalos fordítás: 1) Könnyebb a tevének átmenni a tű fokán, mint a gazdagnak bejutni az Isten országába. – [Máté 19, 24 – Szent István Társulati Biblia](#) 2) Könnyebb a tevének a tű fokán átmenni, hogynem a gazdagnak az Isten országába bejutni. – [Máté 19, 24 – Károli Gáspár fordítás](#)

²² szintet – az angol változat fordítása: társadalmi réteged

²³ szintek – az angol változat fordítása: rétegek

²⁴ más dimenziókból – az angol változat fordítása: másik dimenziókon keresztül

²⁵ felszínéből – az angol változat fordítása: felszínén keresztül

-
- ²⁶ felszínből – az angol változat fordítása: felszínen keresztül
- ²⁷ dimenziókban – az angol változat fordítása: dimenziókon keresztül
- ²⁸ hogy sok idősebb ember szenved öregkori demenciában – az angol változat fordítása: amikor az idősebb emberek szenilizsé válnak
- ²⁹ öreg kisgyerekeknek – az angol változat fordítása: nagy gyerekeknek
- ³⁰ minden túl késő – az angol változat fordítása: semmi nem működik
- ³¹ *qigongok* – az angol változat fordítása: *qigong*-mesterek
- ³² Lehetne-e sikerük a gyakorlatok végzése által? – az angol változat fordítása: Elő tudnák állítani [ezeket a dolgokat] gyakorlásra keresztül?
- ³³ az ő lénye sokkal inkább értékes, mint a te mostani emberi lényed – az angol változat fordítása: az ő élete értékesebb a te jelenlegi életednél
- ³⁴ lehetne tehát még értékkel mérni – az angol változat fordítása: mérhetnék tehát pénzzel
- ³⁵ továbbvezető megváltás – az angol változat fordítása: *chaodu*, vagyis a lelkek tisztítóútból való kiengedése
- ³⁶ meg nem született gyermek – az angol változat fordítása: embrió (magzat)
- ³⁷ Féltő, hogy ez eltérésekhez juthatna? – az angol változat fordítása: Nem félt, hogy eltérések lesznek?
- ³⁸ Ha az emberi test át lett változtatva nagyenergiájú anyaggá, van-e hatása akkor ennek arra, hogy mit eszik az ember? – az angol változat fordítása: Milyen hatásuk van az ételeknek, amiket eszünk, miután az emberi test átváltozik nagyenergiájú dologgá?
- ³⁹ tartalmait – az angol változat fordítása: belső értelmét
- ⁴⁰ ortodoxoknak – az angol változat fordítása: igaz vallásoknak
- ⁴¹ élőlényedet – az angol változat fordítása: életedet
- ⁴² ideimádkozott – az angol változat fordítása: imádás (imádkozás) által létrehozott
- ⁴³ *BoJiaFan* – Bhagavān (szanszkrit)
- ⁴⁴ „törekvés nélkül magától megkapja az ember” – idézet a következő *jingwen*-ből: 8. A *Fá* tanulása – egy cikk az „*Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I*” című gyűjteményből, 1995. szeptember 09. Az ottani fordítás: „Ha semmire sem törekedtek, mindent megkaptok magától!”
- ⁴⁵ „A jövőben azoknak a tanítványoknak, akik hivatásosan művelik magukat a templomban, a hétköznapi emberek között kell ide-oda vándorolniuk.” (a német szöveg szó szerinti fordítása) – idézet innen: *Zhuán Fálun*, 8. előadás, Az *kap gongot*, aki gyakorol: „A jövőben azoknak a tanítványoknak, akik hivatásosan művelik magukat a kolostorokban, ki kell menniük, és a hétköznapi emberek között kell vándorolniuk.”
- ⁴⁶ elfordul – az angol változat fordítása: bólogat
- ⁴⁷ fordulásra – az angol változat fordítása: lengésre
- ⁴⁸ lényege – az angol változat fordítása: formája
- ⁴⁹ *Fáról* és nem egy állandó *Fáról* – a *Zhuán Fálun*-ban a fordítás a következő: Nincs állandó Dharma.
- ⁵⁰ Egész életemben egy *Fát* sem magyaráztam el – a *Zhuán Fálun*-ban a fordítás a következő: Semmiféle Dharmát sem tanítottam egész életemen át.
- ⁵¹ tudatos szellem - *shishen*
- ⁵² őseredetű szellem – *yuanshen* (összellelem)
- ⁵³ mellék-összellelem – *fu yuanshen*
- ⁵⁴ a lényének – az angol változat fordítása: az életének
- ⁵⁵ a lényed – az angol változat fordítása: az életed
- ⁵⁶ politológusok – az angol változat fordítása: elméleti vitákban részt vevő emberek
- ⁵⁷ egyidejűleg létezik – az angol változat fordítása: egy és ugyanaz
- ⁵⁸ külső területén – az angol változat fordítása: szélein
- ⁵⁹ szellemed – az angol változat fordítása: *xinxinged*
- ⁶⁰ tartalmakról – az angol változat fordítása: belső értelmekről
- ⁶¹ Amit viszont itt nálam művelek, az nem Sákjamuni vallása. – az angol változat fordítása: De én nem buddhizmust tanítok itt.
- ⁶² intelligenciát szerzett – az angol változat fordítása: szellemé válás
- ⁶³ gyakorlatvezetőként – az angol változat fordítása: asszisztensként